

'Begeleidend personeel en doping'

Toetsing van: Afstudeeronderzoek RE441C

Hogeschool Leiden

Marieke Kempe

S1071490

Law4B

Opleiding HBO – Rechten

Mw. mr. A. Filemon

Mw. drs. M. Rietmeijer

26 mei 2015

Reguliere kans

2014 / 2015, blok 15 / 16

Begeleidend personeel en doping

Mei 2015

Student:	Marieke Kempe
Klas:	Law4B
Studentnr.:	S1071490
Onderwijsinstelling:	Hogeschool Leiden
Opleiding:	HBO – Rechten
Vak:	Afstudeeronderzoek
Code:	RE441C
Afstudeerbegeleider:	mw. mr. A. Filemon
Onderzoeksdocent:	mw. drs. M. Rietmeijer
Afstudeerorganisatie:	Stichting Anti-Doping Autoriteit Nederland
Begeleiding:	dhr. H. Ram

“You must not work with coaches, trainers, doctors or others who are ineligible because of an anti-doping rule violation or who have been criminally convicted or professionally disciplined in relation to doping”¹

¹ WADA 2014, p.9.

Voorwoord

Voor u ligt het rapport dat ik heb geschreven als afronding van mijn opleiding HBO – Rechten aan Hogeschool Leiden. Dit rapport is tot stand gekomen in de vier maanden dat ik in opdracht van Stichting Anti-Doping Autoriteit, kortweg de Dopingautoriteit, dit onderzoek heb uitgevoerd. In dit rapport staat begeleidend personeel dat dopingovertredingen begaat centraal. Dit onderwerp spreekt mij erg aan omdat ik van sporten houd en sport jammer genoeg ook vaak te maken heeft met dopinggebruikers. Doordat ik het onderwerp leuk en interessant vind, ben ik gemotiveerd aan de slag gegaan en ben ik gedurende de hele periode gemotiveerd gebleven.

Dit rapport had niet tot stand kunnen komen zonder de hulp en begeleiding van Herman Ram, directeur van de Dopingautoriteit. Herman heeft mij gedurende de hele periode vakkundig begeleid en geprikkeld om verder te blijven denken. Hij heeft mij gestuurd in de juiste richting en geholpen om alles in het juiste perspectief te zien. Daarom wil ik Herman hartelijk danken voor al zijn hulp tijdens dit onderzoek.

Mijn dank gaat ook uit naar mijn docenten, Maaïke Rietmeijer en Anne Fleur Filemon. Hartelijk dank voor de feedback die ik op mijn stukken heb mogen ontvangen, voor het beantwoorden van mijn vragen en voor het meedenken over mijn onderzoek.

Ook wil ik Jaap Kempe bedanken. Bedankt voor het meelezen bij dit onderzoek, mede dankzij zijn hulp en adviezen op tekstueel gebied heeft de tekst van dit onderzoek zijn huidige vorm gekregen.

Marieke Kempe

Vlissingen, 11 mei 2015

Samenvatting

Stichting Anti-Doping Autoriteit Nederland (Dopingautoriteit) houdt zich in Nederland onder andere bezig met het uitvoeren van dopingcontroles en, ingeval iemand wordt betrapt op het gebruik van doping, het (laten) initiëren van de tuchtrechtelijke vervolging van die persoon. Omdat een sporter vaak ondersteund wordt door begeleidend personeel, krijgt de Dopingautoriteit niet alleen te maken met sporters die op eigen initiatief doping gebruiken, maar ook met sporters die met behulp van begeleidend personeel doping gebruiken. Voor de Dopingautoriteit is tot op heden onvoldoende duidelijk hoe er door tuchtcolleges over de hele wereld wordt gereageerd op begeleidend personeel dat een dopingovertreding begaat. Voor de Dopingautoriteit is het van belang om deze kennis te hebben omdat sporters en hun begeleidend personeel niet alleen binnen de Nederlandse landgrenzen bezig zijn met hun sport, maar ook wereldwijd.

Met dit onderzoek wordt antwoord gegeven op de volgende vraag: *“Welke aanbevelingen kunnen aan de Dopingautoriteit, op basis van jurisprudentieonderzoek en literatuuronderzoek, worden gedaan met betrekking tot de tuchtrechtelijke aanpak en afhandeling van dopingovertredingen, begaan door begeleidend personeel?”*. Door het uitvoeren van inhoudsanalyse van de geldende dopingregels, jurisprudentieonderzoek en literatuuronderzoek wordt antwoord gegeven op deze vraag.

Uit inhoudsanalyse van de geldende dopingregels blijkt dat het Wereld Anti-Doping Agentschap de Wereld Anti Doping Code (Code) heeft opgesteld. De Code zorgt voor harmonisatie en coördinatie van de regels omtrent doping. De Dopingautoriteit heeft de Code geïmplementeerd in het Nationaal Dopingreglement (NDR). Begeleidend personeel valt onder de werking van de Code en het NDR door aangesloten te zijn bij een sportbond of sportfederatie, of door een specifieke bepaling in een arbeids- of vrijwilligersovereenkomst. Zodra begeleidend personeel gebonden is aan de Code kan het personeel ook daadwerkelijk een dopingovertreding, zoals deze beschreven staan in de Code, begaan. Begeleidend personeel kan dan ook wegens het begaan van een dopingovertreding worden gesanctioneerd conform de Code.

Uit jurisprudentieonderzoek blijkt dat er slechts 35 uitspraken bekend zijn bij het Anti-Doping Knowledge Centre die betrekking hebben op begeleidend personeel dat een dopingovertreding heeft begaan. In deze 35 uitspraken zijn in totaal 40 betrokkenen veroordeeld of vrijgesproken. Bij de helft van de betrokkenen wordt in de uitspraak niet gemotiveerd waarom het tuchtcollege bevoegd is om kennis te nemen van de zaak. Doordat een motivering van de bevoegdheid ontbreekt is niet duidelijk of het tuchtcollege bevoegd is om kennis te nemen van de dopingzaak. Op het moment dat een tuchtcollege niet bevoegd is om kennis te nemen van de zaak, kan de uitspraak van het tuchtcollege geen stand houden. Derhalve is deze motivering van belang voor de tuchtrechtelijke afhandeling van een dopingzaak. Uit de resultaten blijkt dat bij

13 betrokkenen gebruik is gemaakt van politiegegevens of een rechtelijke uitspraak, waarna een veroordeling volgde. Tevens valt bij het jurisprudentieonderzoek op dat er zeven uitspraken zijn waarbij een minderjarige sporter betrokken is.

Op basis van de resultaten van het jurisprudentieonderzoek wordt aanbevolen om te onderzoeken waarom er slechts 35 uitspraken zijn met betrekking tot begeleidend personeel. Tevens wordt aanbevolen om te onderzoeken waarom slechts in de helft van de gevallen in de uitspraak is gemotiveerd dat het tuchtcollege bevoegd is om kennis te nemen van de zaak. Daarnaast wordt aanbevolen om te onderzoeken of er een overeenkomst kan worden gesloten met politie, justitie en eventueel andere organisaties om aan relevante informatie voor een dopingovertreding te kunnen komen. Ook wordt aanbevolen om te onderzoeken waarom er verhoudingsgewijs zoveel uitspraken zijn waarbij een minderjarige sporter betrokken is.

Inhoud

Afkortingen	7
Begrippenlijst	8
1. Inleiding	9
1.1. Aanleiding en probleemanalyse	9
1.2. Doelstelling	11
1.3. Centrale vraag	11
1.4. Deelvragen en onderzoeksmethoden	11
1.4.1. Deelvraag 1	12
1.4.2. Deelvraag 2	12
1.4.3. Deelvraag 3	13
1.4.4. Deelvraag 4	14
1.5. Optimaliseren begrippen	15
1.6. Leeswijzer	17
2. Dopinggerelateerde regels	18
2.1. Wereldwijde regelgeving	18
2.1.1. Wereld Anti-Doping Programma	18
2.1.2. Code 2015	19
2.1.3. Conventies	23
2.2. Nationaal Dopingreglement	24
2.3. Overige dopinggerelateerde regels	26
2.4. Wet uitvoering antidopingbeleid	26
2.5. Tussenconclusie	27
3. Wijzigingen in de Code en het NDR	28
3.1. Definitie begeleidend personeel	28
3.2. Dopingovertreding	29
3.3. Sancties	31
3.4. Tussenconclusie	32
4. Tuchtrechtelijke procedure	34

4.1.	Tuchtrechtelijke procedure in de Code	34
4.2.	Tuchtrechtelijke procedure in Nederland	35
4.2.1.	Dopingreglement ISR vs NDR	36
4.2.2.	Tuchtrechtelijke procedure Dopingzaken ISR vs tuchtrechtelijke procedure KNRB	37
4.3.	Tuchtrecht bij internationale federaties	38
4.4.	The Court of Arbitration for Sports	39
4.5.	Tussenconclusie	39
5.	Jurisprudentie	40
5.1.	Omvang van het corpus	40
5.2.	Rechtsprekende instantie en jurisdictie	41
5.3.	Positie begeleidend personeel	41
5.4.	Dopingovertredingen	42
5.5.	Bewijsmiddelen	42
5.6.	Bijzondere omstandigheden	43
5.7.	Sancties en overige gevolgen	44
5.8.	Tussenconclusie	44
6.	Conclusies	45
6.1.	Beantwoording centrale vraag	45
6.2.	Behalen doelstelling	47
7.	Aanbevelingen	48
	Omvang van corpus	48
	Jurisdictie	48
	Bewijsmiddelen	48
	Dopingovertredingen waarbij minderjarige betrokken is	49
	Bijzondere omstandigheden en sancties	49
8.	Literatuurlijst	51
9.	Bijlagen	53

Afkortingen

CAS	-	Court of Arbitration for Sport
Code 2004	-	Wereld Anti-Doping Code 2004
Code 2009	-	Wereld Anti-Doping Code 2009
Code	-	Wereld Anti-Doping Code 2015
Conventie	-	International Convention against Doping in Sport
FIG	-	Fédération Internationale de Gymnastique
FISA	-	Fédération Internationale des Sociétés d'Aviron
IOC	-	Internationaal Olympisch Comité
IRB	-	International Rugby Board
ISR	-	Stichting Instituut Sportrechtspraak
KNAU	-	Koninklijke Nederlandse Atletiek Unie
KNRB	-	Koninklijke Nederlandse Roeibond
MDR	-	Model Dopingreglement Nederlandse Sportbonden
NDR 2009	-	Nationaal Dopingreglement 2009
NDR	-	Nationaal Dopingreglement 2015
NOC*NSF	-	Nederlands Olympisch Comité
UCI	-	Union Cycliste Internationale
WADA	-	Wereld Anti-Doping Agentschap

Begrippenlijst

Registered testing pool: Een door de Dopingautoriteit, een andere nationale anti-dopingorganisatie of internationale federatie vastgestelde groep sporters.

Verboden methode: Een handelswijze voor het gebruik van doping die op de WADA Dopinglijst staat.

Verboden stof / middel: Een stof die op de WADA Dopinglijst staat.

WADA Dopinglijst: Een lijst die jaarlijks wordt uitgegeven door het Wereld Anti-Doping Agentschap met daarin opgenomen de verboden middelen / stoffen.

Whereabouts: Gegevens over de plaats waar de sporter zich bevindt en waar hij buiten competitieverband gecontroleerd kan worden.

1. Inleiding

Dit onderzoek is uitgevoerd in opdracht van Stichting Anti-Doping Autoriteit Nederland (hierna: Dopingautoriteit). In dit hoofdstuk wordt in de eerste paragraaf stil gestaan bij de aanleiding en de probleemanalyse van dit onderzoek. Vervolgens wordt in de tweede paragraaf de doelstelling en de centrale vraag beschreven. Na de centrale vraag worden de deelvragen in de derde paragraaf beschreven, tevens zullen de onderzoeksmethoden die worden gebruikt worden beschreven. De begrippen die centraal staan in dit onderzoek zullen in vierde paragraaf worden beschreven. Het hoofdstuk zal worden afgesloten met een leeswijzer.

1.1. Aanleiding en probleemanalyse

Tijdens de Olympische Zomerspelen in 2004 eindigden de Oekraïense roeisters van de dubbelvier als derde. Nadat de Olympische bronzen plak in ontvangst was genomen, werd er een dopingcontrole uitgevoerd (art. 5.6 The International Olympic Committee Anti-Doping Rules). Olena Olefirenko testte positief op het stimulerende middel ethamivan, afkomstig uit het geneesmiddel Instenon. Gevolg hiervan was dat alle vier de roeisters hun bronzen medaille moesten inleveren.²

Omdat het verboden middel afkomstig was van het geneesmiddel dat door de teamarts werd voorgeschreven aan Olefirenko, werden de roeisters niet uitgesloten van de Olympische Spelen. Olefirenko beging een dopingovertreding en moest zich daarvoor verantwoorden bij Fédération Internationale des Sociétés d'Aviron (hierna: FISA, de internationale roeifederatie). FISA oordeelde op 5 februari 2005 dat Olefirenko geen sanctie zal worden opgelegd voor deze dopingovertreding.³ Maar hoe zit het met de teamarts, mevrouw Ganna Gryhchenko, die het geneesmiddel voorschreef?

Het wereld anti-dopingbeleid is afkomstig van het Wereld Anti-Doping Agentschap (hierna: WADA). Voor de uitvoering van het wereld anti-dopingbeleid heeft WADA onder andere de Wereld Anti Doping Code 2015 (hierna: Code) op gesteld. In de Code zijn regels opgenomen die onder andere beschrijven welke dopingovertredingen er zijn, hoe er onderzoek gedaan mag worden naar dopingovertredingen, welke sancties er opgelegd kunnen worden en hoe de tuchtrechtelijke procedure verloopt. Alle ondertekenaars van het wereld anti-dopingbeleid moeten zorgdragen voor de implementatie en uitvoering van de Code in hun land.

² *Gazet van Antwerpen* 26 augustus 2004.

³ FISA 2005 FISA vs Olena Olefirenko.

In Nederland zorgt de Dopingautoriteit, voor de implementatie van de Code. De Dopingautoriteit heeft de Code geïmplementeerd in het Nationaal Dopingreglement (hierna: NDR). Het NDR heeft conform artikel 23.2.2 Code een aantal artikelen uit de Code letterlijk overgenomen. Op een aantal punten heeft het NDR de Code verder aangevuld zodat het NDR passend is voor de Nederlandse situatie.

De Dopingautoriteit houdt zich in Nederland onder andere bezig met het uitvoeren van dopingcontroles en, ingeval iemand wordt betrapt op het gebruik van doping, het (laten) initiëren van de tuchtrechtelijke vervolging van die persoon. Dit alles gebeurt op basis van de bepalingen die opgenomen zijn in het NDR. Dopingcontroles kunnen op elk moment en op elke plaats, in Nederland en daarbuiten worden uitgevoerd (art. 17.1 NDR). Dopingcontroles kunnen binnen wedstrijdverband worden uitgevoerd (art. 17.1 NDR), maar ook buiten wedstrijdverband (art. 17.3 NDR).

Een sporter wordt meestal ondersteund door (een groep van) begeleidend personeel. Begeleidend personeel heeft als taak om de sporter te ondersteunen, assisteren en begeleiden in de voorbereiding op en tijdens een wedstrijd. Doordat een sporter vaak wordt ondersteund door begeleidend personeel krijgt de Dopingautoriteit niet alleen te maken met sporters die op eigen initiatief doping gebruiken, maar ook met sporters die met hulp van begeleidend personeel, zoals bijvoorbeeld de Oekraïense teamarts, doping hebben gebruikt. Hoewel begeleidend personeel, op dit moment, dus zelf geen positieve test inlevert bij een dopingcontrole, ziet de Dopingautoriteit toch ook toe op de houding van begeleidend personeel met betrekking tot doping. Want niet alleen de sporter valt onder de werking van de Code, maar ook begeleidend personeel moet de regels uit de Code naleven.

Terug naar de casus bovenaan, de Oekraïense roeier die een geneesmiddel voorgeschreven krijgt door de teamarts en daardoor een positieve dopingtest inlevert. Hoe zit het met die teamarts? Wordt deze teamarts ter verantwoording geroepen? Of is het voorschrijven van een geneesmiddel dat een verboden stof bevat voor risico van de sporter, want de sporter is zelf verantwoordelijk voor het naleven van de Code (art. 2 Code). Hoe zit het met de tuchtrechtelijke afhandeling van bij dopingovertredingen begaan door begeleidend personeel?

Voor de Dopingautoriteit is het op dit moment onvoldoende duidelijk hoe er door tuchtcolleges over de hele wereld wordt gereageerd op begeleidend personeel dat een dopingovertreding begaat. Zo is bijvoorbeeld niet bekend welke sancties worden opgelegd bij een dopingovertreding begaan door begeleidend personeel. Welke omstandigheden worden als strafverzwarend of juist straf verminderend gezien en welke organisaties zijn bevoegd om de tuchtrechtelijke vervolging te initiëren? Een aantal individuele uitspraken zijn welk bekend bij de Dopingautoriteit, maar er is nog nooit een overzicht gemaakt. Door dit onderzoek hoopt de Dopingautoriteit een overzicht te krijgen van alle uitspraken. Door dit overzicht kun-

nen eventueel ontstane principes worden ontdekt die op dit moment nog onbekend zijn voor de Dopingautoriteit. Voor de Dopingautoriteit is het van belang om te weten hoe er in de rest van de wereld tuchtrechtelijk wordt gereageerd, omdat sporters en hun begeleidend personeel niet alleen binnen de Nederlandse landgrenzen bezig zijn met hun sport, maar ook wereldwijd. Op het moment dat voor de Dopingautoriteit duidelijk is hoe er wereldwijd gereageerd wordt op de dopingovertredingen van begeleidend personeel, dan kan zij haar aanpak van begeleidend personeel dat een dopingovertredingen begaat daarop aanpassen. De aanpak van de Dopingautoriteit dient te passen binnen de kaders van de Code. Maar binnen deze Code is de Dopingautoriteit vrij om zelf werkwijzen op te stellen. Door de uitkomst van dit onderzoek zou de Dopingautoriteit gespreksprotocollen voor het interviewen van verdachten en getuigen kunnen aanpassen. Ook kunnen (delen van) de resultaten van dit onderzoek worden verwerkt in de conclusies, die de Dopingautoriteit indient bij een tuchtrechtelijke procedure (art. 31.1 NDR). Daarnaast kan de Dopingautoriteit de resultaten gebruiken voor voorstellen richting WADA voor toekomstige regelgeving.

Daarom zal in dit onderzoek worden gekeken naar de tuchtrechtelijke aanpak en afhandeling van dopingovertredingen waarbij begeleidend personeel een rol speelt. Wordt bijvoorbeeld de coach, arts of fysiotherapeut ook bestraft als hij de sporter heeft geholpen met het dopinggebruik? Welke sanctie wordt er dan opgelegd? Welke omstandigheden hebben invloed op de sanctie? Welke bewijsmiddelen zijn van belang? Wie heeft de mogelijkheid om tuchtrechtelijk te vervolgen? Waarom heeft diegene de bevoegdheid om tuchtrechtelijk te vervolgen?

1.2. Doelstelling

Het doel van dit onderzoek is om aan de Dopingautoriteit aanbevelingen te doen met betrekking tot de aanpak en afhandeling van tuchtcolleges wereldwijd met betrekking tot begeleidend personeel dat een dopingovertreding begaat, door het uitvoeren van inhoudsanalyse van de Wereld Anti-Doping Code en het Nationaal Dopingreglement en een jurisprudentieonderzoek.

1.3. Centrale vraag

Welke aanbevelingen kunnen aan de Dopingautoriteit, op basis van jurisprudentieonderzoek en literatuuronderzoek, worden gedaan met betrekking tot de tuchtrechtelijke aanpak en afhandeling van dopingovertredingen, begaan door begeleidend personeel?

1.4. Deelvragen en onderzoeksmethoden

Ter ondersteuning van de centrale vraag zijn de navolgende deelvragen opgesteld. Na iedere deelvraag wordt toegelicht welke methode gebruikt is om de deelvraag te beantwoorden. Tevens wordt aangegeven hoe de kwaliteit en validiteit van het antwoord wordt gewaarborgd.

1.4.1. Deelvraag 1: Welke regels zijn er met betrekking tot dopingovertredingen en begeleidend personeel?

Deze deelvraag wordt beantwoord door de inhoud van de Code en het NDR te analyseren. Ook wordt een (model) arbeidsovereenkomst geanalyseerd waarin aanvullende dopinggerelateerde regels zijn opgenomen. Door het analyseren van de Code, het NDR en een (model) arbeidsovereenkomst, ontstaat een duidelijk beeld van de regels die er zijn voor begeleidend personeel met betrekking tot dopingovertredingen. De meest recente versie van de Code is te raadplegen via www.wada-ama.org en de meest recente versie van het NDR is te raadplegen via www.dopingautoriteit.nl. De (model) arbeidsovereenkomst is als bijlage aan het onderzoek toegevoegd. Daarnaast is middels literatuuronderzoek achtergrondinformatie verkregen over de Code en het NDR en de toepassing van deze regels.

De kwaliteit van het antwoord op deze deelvraag is gewaarborgd doordat de Code afkomstig is van WADA, de wereldwijde autoriteit op het gebied van dopingregelgeving. Het NDR is afkomstig van de Dopingautoriteit, de Nederlandse autoriteit op het gebied van dopingregelgeving. Gebruikte literatuur moet afkomstig zijn van juridische bronnen, zoals bijvoorbeeld Kluwer Navigator, of artikelen die gepubliceerd zijn door WADA, de Dopingautoriteit of het Anti-Doping Knowledge Centre.

1.4.2. Deelvraag 2: Wat is er sinds 2004 gewijzigd in de Wereld Anti-Doping Code en het Nationaal Dopingreglement met betrekking tot dopingovertredingen en begeleidend personeel, volgens inhoudsanalyse van de Code en het Nationaal Dopingreglement en literatuuronderzoek?

Deze deelvraag is van belang om een beeld te krijgen van de ontwikkeling van de Code en het NDR door de jaren heen. Dit antwoord is van belang, zodat tijdens het jurisprudentieonderzoek (deelvraag 4) een goed beeld bestaat van welke regels er op dat moment van toepassing waren. Het antwoord op deze deelvraag met betrekking tot de Code is gevonden door de inhoud van de Code uit 2004, 2009 en 2015 te analyseren en te vergelijken. Door de allereerste Code uit 2004, de tweede Code uit 2009 en de huidige Code uit 2015 met elkaar te vergelijken wordt duidelijk welke veranderingen er hebben plaatsgevonden sinds de invoering van de allereerste Code in 2004.

Het antwoord op deze deelvraag met betrekking tot het NDR is gevonden door de inhoud van het Model Dopingreglement Nederlandse Sportbonden 2004 (hierna: MDR), het Nationaal Dopingreglement Nederlandse Sport 2009 (hierna: NDR 2009) en het NDR te analyseren en te vergelijken. Het is van belang om een beeld te vormen van het NDR door de jaren heen, zodat duidelijk is hoe het NDR zich heeft ontwikkeld. Daarnaast wordt kort vooruit geblikt naar de in ontwikkeling zijnde dopingwet, door het raadplegen van parlementaire stukken.⁴

⁴ *Kamerstukken II*, 2014/15, 30 234.

De kwaliteit van het antwoord op deze deelvraag is gewaarborgd doordat de huidige en de voorgaande versies van de Code afkomstig zijn van WADA. De huidige versie van het NDR is te raadplegen via de site van de Dopingautoriteit (www.dopingautoriteit.nl). Het MDR en NDR 2009 zijn te raadplegen via een link die is verstrekt door de Dopingautoriteit.

1.4.3. Deelvraag 3: Welke tuchtrechtelijke vervolgingsmogelijkheden zijn er voor doping-overtredingen, volgens inhoudsanalyse van reglementen en literatuuronderzoek?

Deze deelvraag is beantwoord door het uitvoeren van een analyse van de Code en het NDR met betrekking tot de tuchtrechtelijke procedure die in de Code en het NDR wordt voorgeschreven. Daarnaast is middels literatuuranalyse onderzocht hoe de uitvoering van de tuchtrechtelijke vervolgingsmogelijkheden in elkaar zit.

Van een aantal verschillende reglementen die zijn opgesteld door internationale sportfederaties is een inhoudsanalyse uitgevoerd. De inhoudsanalyse is uitgevoerd met betrekking tot de volgende internationale sportfederaties:

- FISA, de internationale roeifederatie;
- Fédération Internationale de Gymnastique (hierna: FIG), de internationale gymnastiekfederatie;
- International Rugby Board (hierna: IRB), de internationale rugbyfederatie;
- Union Cycliste Internationale (hierna: UCI), de internationale wielervederatie.

Voor de FISA, FIG en IRB als internationale sportfederaties is gekozen, omdat in het jurisprudentieonderzoek (deelvraag 4) gebruik zal worden gemaakt van uitspraken waarbij deze sportfederaties zijn betrokken. Voor de UCI als internationale sportfederatie is gekozen, omdat de wielersport een van de bekendste sporten is waar doping wordt gebruikt, waardoor de UCI de nodige ervaring heeft met het afhandelen van dopingovertredingen.

Met betrekking tot de tuchtrechtelijke vervolgingsmogelijkheden in Nederland zijn de reglementen van de Koninklijke Nederlandse Atletiek Unie (hierna: KNAU), aangesloten bij het Instituut Sportrechtspraak (hierna: ISR), en de Koninklijke Nederlandse Roeibond (hierna: KNRB), niet aangesloten bij het ISR analyseren en vergelijken.

In dit onderzoek is het niet mogelijk om uitputtend onderzoek te doen naar alle verschillende tuchtrechtelijke vervolgingsmogelijkheden wereldwijd. Dit omdat door de verschillende juridische grondslagen van de nationale dopingautoriteiten wereldwijd, er ook verschillen zijn in de tuchtrechtelijke rechtsgang die plaatsvindt.⁵ Doel van deze deelvraag is dan ook om inzicht te krijgen in de hoofdlijnen van de rechtsgang die wordt gevolgd bij de dopingovertredingen en welke beroepsmogelijkheden er zijn. Door dit inzicht in

⁵ Vos 2013, p.63.

de hoofdlijnen te verkrijgen is het mogelijk om bij het jurisprudentieonderzoek (deelvraag 4) de juiste waarde aan een uitspraak toe te kennen.

De kwaliteit van het antwoord is gewaarborgd doordat de analyses plaatsvinden aan de hand van de reglementen die door de sportfederaties en sportbonden zelf zijn uitgegeven. Hierdoor is de inhoud van de reglementen betrouwbaar.

1.4.4. Deelvraag 4: Wat zijn de overeenkomsten en verschillen in de jurisprudentie met betrekking tot dopingovertredingen begaan door begeleidend personeel, door het uitvoeren van jurisprudentieonderzoek?

Deze deelvraag wordt beantwoord door het uitvoeren van jurisprudentieonderzoek. Omdat er geen verplichting bestaat voor tuchtrechtsprekende instanties om hun uitspraken openbaar te maken en te publiceren, is onbekend wat het totale corpus tuchtrechtelijke uitspraken, met betrekking tot dopingovertredingen begaan door begeleidend personeel, wereldwijd is. Daarom zal tijdens het onderzoek gebruik worden gemaakt van de uitspraken die openbaar gemaakt zijn door het Anti-Doping Knowledge Centre op www.doping.nl. Enkel uitspraken die in het Nederlands of in het Engels zijn gepubliceerd en waarbij iemand van begeleidend personeel terecht stond wegens een dopingovertreding, zullen worden gebruikt voor het jurisprudentieonderzoek. Door deze selectiecriteria toe te passen op de beschikbare jurisprudentie, ontstaat er een onderzoeksomvang van 37 uitspraken. De uitspraken die worden geanalyseerd zijn gedaan in de periode van 1 maart 2003 tot en met 28 februari 2015. Dit omdat in maart 2003 de eerste tuchtrechtelijke uitspraak is gedaan met betrekking tot een dopingovertreding begaan door begeleidend personeel, voor zover de uitspraken bekend en beschikbaar zijn bij het Anti-Doping Knowledge Centre. De uitspraken zijn onder te verdelen in de volgende vier categorieën:

- Court of Arbitration for Sport decisions (hierna: CAS);
- Uitspraken van internationale federaties;
- Nationale uitspraken;
- Uitspraken van het Internationaal Olympisch Comité (hierna: IOC).

In het onderzoeksvoorstel staat dat er 37 uitspraken worden geanalyseerd. Drie uitspraken vallen af, omdat deze uitspraken betrekking hadden op een sporter die een dopingovertreding heeft begaan en niet op begeleidend personeel.⁶ Er is sinds inlevering van het onderzoeksvoorstel nog een uitspraak bijgekomen.⁷ Derhalve zijn in totaal 35 uitspraken geanalyseerd tijdens het jurisprudentieonderzoek. In bijlage I

⁶ CAS 2007_A_1283 WADA vs ASADA, AWF & Alex Karapetyan, CAS 2011_A_2495 FINA vs César Augusto Cielo Filho, Nicholas Araujo Dias dos Santos, Henrique Ribeiro Marques Barbosa, Vinicius Rocha Barbosa Waked & CBDA en SAIDS 2011_27 SAIDS vs Thapelo Maikhi.

⁷ AAA 2014 No. 01-14-0000-6146 Usada vs Jon Drummond.

is de lijst met uitspraken, die zullen worden geanalyseerd tijdens het jurisprudentieonderzoek, toegevoegd. Iedere uitspraak zal aan de hand van de vragen, zoals weergegeven in bijlage II, worden onderzocht. Hierdoor zal tijdens het jurisprudentieonderzoek iedere uitspraak op dezelfde manier worden benaderd. De kwaliteit van dit antwoord wordt gewaarborgd door alle uitspraken op dezelfde systematische manier te analyseren. Door alle uitspraken op dezelfde manier te benaderen en te analyseren is het mogelijk om de uitspraken te vergelijken. De analyses van de uitspraken zijn gebundeld en als losse bijlage aan dit onderzoek worden toegevoegd. Hierdoor zijn de uitgevoerde analyses controleerbaar.

1.5. Optimaliseren begrippen

Tuchtrecht:

In dit onderzoek wordt met tuchtrecht bedoeld op de tuchtrechtelijke aanpak, afhandeling en uitspraken van:

- CAS;
- Internationale sportfederaties;
- Nationale besluiten;
- IOC.

In sommige landen, zoals bijvoorbeeld Italië, worden dopingovertredingen ook strafrechtelijk vervolgd. Daar zal in dit onderzoek geen aandacht aan worden besteed. Dit onderzoek richt zich puur op de tuchtrechtelijke vervolging.

Dopingovertredingen:

De Dopingautoriteit houdt zich uitsluitend bezig met humane doping en niet met veterinaire doping.⁸ Dit onderzoek zal zich dan ook richten op de humane dopingovertredingen begaan door begeleidend personeel.

Daarnaast zal dit onderzoek zich alleen richten op de dopingovertredingen die begaan zijn door begeleidend personeel binnen de georganiseerde sport. Buiten de georganiseerde sport kunnen ook gedragingen plaatsvinden die als dopingovertreding kunnen worden aangemerkt. Bijvoorbeeld een personal trainer die zijn cliënt in een fitnesscentra helpt aan verboden middelen met als primair doel om cosmetische veranderingen te bewerkstelligen. Het middel hoeft niet op de WADA dopinglijst te staan. Ondanks dat het middel niet op de WADA dopinglijst staat, kan het wel degelijk schadelijk zijn voor de gezondheid.⁹ Maar zulke gedragingen vallen echter niet onder de reikwijdte van de Code. Hierdoor valt deze groep wel onder de brede term ‘doping’, maar niet onder de definitie dopingovertreding binnen dit onderzoek.

⁸ Dopingautoriteit a.

⁹ Dopingautoriteit 2013, Inleiding, Begripsbepaling.

Met dopingovertredingen wordt in dit onderzoek bedoeld op dopingovertredingen uit de Code. De Code geeft in artikel 1 de volgende definitie aan doping: "doping is een of meerdere overtreding(en) van de regels uit artikel 2.1 tot en met artikel 2.10 van de Code". In deze artikelen worden de volgende gedragingen aangemerkt als doping en vormen daardoor een dopingovertreding:

- Het aanwezig hebben van verboden middelen (art. 2.1 Code);
- Het gebruik of een poging tot gebruik van verboden middelen of methoden (art. 2.2 Code);
- Het ontwijken, weigeren of verzuimen om mee te werken aan een dopingcontrole (art. 2.3 Code);
- Fouten in de whereabouts (art. 2.4 Code);
- Het manipuleren of saboteren of een poging tot manipulatie of sabotage van een dopingcontrole (art. 2.5 Code);
- Het bezitten van verboden middelen of methoden (art. 2.6 Code);
- Het vervoeren van of handelen in of een poging tot het vervoeren van of handelen in verboden middelen of methoden (art. 2.7 Code);
- Het toedienen of een poging tot toediening van verboden middelen of methoden tijdens of buiten competitie (art. 2.8 Code);
- Medeplichtigheid bij een dopingovertreding door een ander dan de sporter (art. 2.9 Code);
- Verboden samenwerking (art. 2.10 Code).

Begeleidend personeel:

In dit onderzoek zal met begeleidend personeel worden bedoeld op het personeel dat de sporter begeleid tijdens wedstrijden en ter voorbereiding op wedstrijden. In de Code vallen de volgende personen onder de definitie van begeleidend personeel:

- Een coach;
- Een trainer;
- Een manager;
- Een zaakwaarnemer;
- Een teammedewerker;
- Een official;
- Een medische begeleider;
- Een paramedische begeleider;
- Een ouder;
- Een ander persoon waar de sporter mee samenwerkt, die de sporter behandelt of assisteert bij de voorbereiding van een wedstrijd of tijdens een wedstrijd.¹⁰

¹⁰ WADA 2015a, p.134.

1.6. Leeswijzer

In hoofdstuk 2 wordt beschreven welke dopinggerelateerde regelgeving er bestaat. In hoofdstuk 3 wordt beschreven welke wijzigingen er hebben plaatsgevonden in de Code en het NDR sinds 2004. Hoofdstuk 4 beschrijft de tuchtrechtelijke rechtsgang die wordt gevolgd op het moment dat begeleidend personeel een dopingovertreding is begaan. Deze drie hoofdstukken samen beschrijven het juridisch kader van dit onderzoek.

De resultaten van de jurisprudentie analyse worden beschreven in hoofdstuk 5. In hoofdstuk 6 wordt de conclusie beschreven door antwoord te geven op de centrale vraag. Vervolgens wordt in hoofdstuk 7 afgesloten met aanbevelingen die worden gedaan naar aanleidingen van de resultaten van de jurisprudentie analyse.

2. Dopinggerelateerde regels

In dit hoofdstuk wordt beschreven welke dopinggerelateerde regels er zijn. In de eerste paragraaf wordt de wereldwijde dopingregelgeving beschreven. Daarbij is aandacht voor het Wereld Anti-Doping Programma, de Anti-Doping Convention, International Convention against Doping in Sport (hierna: Conventie) en de Code. In paragraaf twee wordt het NDR beschreven. In de derde paragraaf is aandacht voor de overige dopinggerelateerde regels die bestaan naast de Code en het NDR. In de vierde paragraaf wordt kort vooruitgeblikt op de Wet uitvoering antidopingbeleid. Deze wet is op dit moment in ontwikkeling, maar zal in de toekomst als dopingwet in Nederland gaan fungeren. Dit hoofdstuk zal worden afgesloten met een tussenconclusie. In deze tussenconclusie zal antwoord worden gegeven op de eerste deelvraag, te weten: “welke regels zijn er met betrekking tot dopingovertredingen?”.

2.1. Wereldwijde regelgeving

In deze paragraaf wordt beschreven welke regels er wereldwijd zijn vastgelegd met betrekking tot doping en begeleidend personeel. Ten eerste wordt algemene informatie over het Wereld Anti-Doping Programma worden gegeven. Daarna wordt stil gestaan bij de Code van kracht is. Tenslotte wordt specifiek aandacht gegeven de conventie van de Raad van Europa en de Conventie.

2.1.1. Wereld Anti-Doping Programma

Nadat in de Tour de France van 1998 twee ploegen uit de koers waren genomen wegens dopinggebruik nam het IOC het initiatief tot de oprichting van een mondiaal anti-dopingbureau. In 1999 ontstond daarvoor WADA. Het IOC droeg haar taken op het gebied van dopingbeleid over aan het nieuwe agentschap, WADA.¹¹

WADA heeft het wereld anti-dopingprogramma op gesteld. Dit programma bestaat uit drie niveaus. Het eerste niveau is de Code. De Code bevat fundamentele regels van het anti-dopingprogramma. Het tweede niveau zijn de Internationale Standaarden. De Internationale Standaarden bevatten meer technische en specifieke informatie over de uitvoering van de regels uit de Code. Naleving van de Internationale Standaarden is een verplichting om aan naleving van de Code te voldoen.¹² Het derde niveau bevat de Models of Best Practice and Guidelines. De ondertekenaars van de Code zijn niet verplicht om de Models over te nemen, maar de Models bieden handvatten aan de ondertekenaars over hoe zij het beste kunnen handelen.¹³

Internationale sportfederaties en nationale Olympische comités kunnen zich door ondertekening van de Code, rechtstreeks daaraan binden (art. 23.1 Code). WADA kan geen sanctie opleggen op het moment dat

¹¹ Stoele, De Hon & Coumans 2014, p.55 & 56.

¹² WADA 2015a, p.12.

¹³ WADA 2015a, p.13.

een internationale sportfederatie of nationaal Olympisch comité zich niet bindt aan de Code. Ondertekening van de Code gebeurt dus in principe op vrijwillige basis. Het IOC eist echter ondertekening van de Code (art. 5.43 Olympic Charter). Als een sportorganisatie de Code niet ondertekent, dan zal het IOC de sportorganisatie niet erkennen en ondersteunen en, niet geheel onbelangrijk, dan zal het IOC de sportorganisatie niet toelaten tot de Olympische Spelen (Art. 5.45 lid 3 Olympic Charter). Daarom hebben alle nationaal Olympische comités, nationaal Paralympische comités, alle Olympische internationale federaties, alle Paralympische internationale federaties en vrijwel alle internationale sportorganisaties van betekenis de Code ondertekend.¹⁴ Ook kan het niet ondertekenen van de Code tot gevolg hebben dat het land niet gekozen wordt om een wereldkampioenschap of grote evenementen te organiseren (art. 23.6 Code).

De belangrijkste taak van WADA is het mondiaal harmoniseren van het antidopingbeleid, met als belangrijkste instrument de Code.¹⁵ De Code is bedoeld en geschreven als document dat de grondslag moet vormen voor het dopingbeleid in alle sporten en in alle landen ter wereld. Daarbij is van meet af aan onderkend dat de Code deze functie alleen kan vervullen als sportorganisaties én nationale overheden zich uitdrukkelijk verplichten om de Code na te leven, in combinatie met een systeem om eventuele schending van de Code vast te stellen en te corrigeren.¹⁶

2.1.2. Code 2015

De eerste versie van de Code werd officieel op 1 januari 2004 van kracht. In deze begin jaren was de focus van WADA vrijwel geheel gericht op de dopingreglementering en veel minder op de uitvoering en de realisatie van het beleid. WADA deed dit vooral door het juridisch toetsen van de reglementen van de sportorganisaties, die daarvoor aan WADA moesten worden opgesteld. Binnen enkele jaren is het gelukt om honderden organisaties reglementair 'Code-conform' te krijgen. Daarmee was echter nog geen sprake van daadwerkelijke harmonisatie.¹⁷

De harmonisatie van de uitvoering kwam al meer in beeld na de eerste herziening van de Code, tijdens de derde World Conference, in 2007. Hoewel er een zeer groot aantal wijzigingen in de Code werd doorgevoerd, bleef deze in zijn kern fier overeind: na ruim drie jaar ervaring met de Code werd geconstateerd dat de opstellers van het document een robuust en werkbaar juridisch kader hadden geschapen. Op 1 januari 2009 werd de herziene Code van kracht. In deze herziene Code is WADA zich steeds meer gaan richten op de uitvoering van het beleid.¹⁸

¹⁴ Teitler & Ram 2010, p.58.

¹⁵ WADA 2015a, p.11.

¹⁶ Teitler & Ram 2010, p.58.

¹⁷ Stoele, De Hon & Coumans 2014, p.57.

¹⁸ Stoele, De Hon & Coumans 2014, p.58.

Tijdens de vierde World Conference voor het opstellen van de opnieuw herziene Code zijn er 3.987 wijzigingen voorgesteld. Na veel overleg is uiteindelijk de herziene Code opgesteld. Aan de hand van de voorgestelde wijzigingen en na veel overleg is besloten tot het doorvoeren van 2.269 wijzigingen ten opzichte van de Code 2009.¹⁹ In het volgende hoofdstuk zal aandacht gegeven worden aan de belangrijkste wijzigingen. Het doel van de Code is door de jaren heen echter steeds hetzelfde gebleven, namelijk om het fundamentele recht van sporters op een dopingvrije sport te beschermen en om te zorgen voor harmonisatie en coördinatie van het anti-dopingprogramma wereldwijd.²⁰

2.1.2.1. Dopingovertreding

De Code geeft in artikel 1 de definitie van doping, “*Doping is een of meer overtredingen van de regels uit art. 2.1 tot en met art. 2.10 van de Code*”. Een dopingovertreding kan worden begaan door een sporter, maar ook door begeleidend personeel of door een ander.²¹

In de artikelen 2.1 tot en met 2.10 van de Code wordt beschreven welke handelingen en gedragingen worden aangemerkt als een dopingovertreding. Op dit moment worden er geen dopingcontroles uitgevoerd bij begeleidend personeel. Strikt genomen is er echter geen enkele regel die een dopingcontrole bij begeleidend personeel verbiedt. Niet alleen de sporter, ook begeleidend personeel kan daarom een dopingovertreding begaan in de zin van artikel 2.1 Code, aanwezigheid van een verboden stof. Omdat dit in de praktijk geen rol speelt zal deze dopingovertreding verder buiten beschouwing worden gelaten. Begeleidend personeel kan vervolgd worden wegens het gebruik van doping (art. 2.2 Code). Het bewijs hiervoor wordt bijvoorbeeld verkregen door middel van verklaringen. Begeleidend personeel hoeft geen whereabouts in te vullen, hierdoor kan een overtreding in de zin van art. 2.4 Code niet worden begaan door begeleidend personeel. Begeleidend personeel kan wel tuchtrechtelijk worden vervolgd wegens het manipuleren of frauderen tijdens een dopingcontrole (art. 2.5 Code), het bezit van verboden middelen en/of methoden (art. 2.6 Code), de handel in verboden middelen en/of methoden (art. 2.7 Code) en toediening van verboden middelen en/of methoden (art. 2.8 Code). Sinds 1 januari 2015 is de Code uitgebreid met twee nieuwe dopingovertredingen, te weten medeplichtigheid (art. 2.9 Code) en verboden samenwerking (art. 2.10 Code). Alleen de dopingovertreding medeplichtigheid kan worden begaan door begeleidend personeel. Deze twee artikelen zullen nader worden beschreven in hoofdstuk 3.

2.1.2.2. Tussenconclusie dopingovertreding

De volgende dopingovertredingen kan begeleidend personeel begaan:

- Gebruik van verboden stoffen en/of methoden (art. 2.2 Code);
- Gebrekkige medewerking tijdens een dopingcontrole (art. 2.3 Code);
- Fraude en/of manipulatie (art. 2.5 Code);

¹⁹ WADA 2015b, p.1.

²⁰ WADA 2015a, p.11.

²¹ WADA 2015a, p.16.

- (Poging tot) bezit van verboden stoffen en/of methoden (art. 2.6 Code);
- (Poging tot) handel in verboden stoffen en/of methoden (art. 2.7 Code);
- (Poging tot) toediening van verboden stoffen en/of methoden (art. 2.8 Code);
- Medeplichtigheid (art. 2.9 Code).

Nadat een dopingovertreding is begaan wordt onderzoek gedaan naar deze dopingovertreding (art. 6 Code jo art. 7 Code). Als uit dat onderzoek blijkt dat er voldoende bewijs is voor de dopingovertreding wordt een tuchtrechtelijke procedure gestart. In hoofdstuk 4 wordt specifiek aandacht gegeven aan de tuchtrechtelijke procedure die dan volgt.

2.1.2.3. Sancties

Op het moment dat het tuchtcollege heeft vastgesteld dat er sprake is van een dopingovertreding, kan de overtreder een sanctie worden opgelegd. De Code kent verschillende sancties.²² Bij sporters die een dopingovertreding begaan kunnen de wedstrijdresultaten die zijn behaald, vanaf het moment dat de dopingovertreding zich openbaarde, worden geschrapt (art. 10.1 Code). Het schrappen van de resultaten van de wedstrijd waarbinnen de dopingovertreding heeft plaatsgevonden wordt niet gezien als een sanctie, maar als een automatisch gevolg (art. 9 Code). Omdat begeleidend personeel nooit wedstrijdresultaten behaalt, kan deze sanctie niet worden toegepast bij begeleidend personeel.

Een sanctie die wel bij begeleidend personeel kan worden opgelegd is het schorsen van begeleidend personeel. Een schorsing houdt in dat een sporter, begeleidend personeel of een ander persoon voor een specifieke periode wordt verboden om deel te nemen aan sportwedstrijden of andere sport gerelateerde activiteiten (art. 10.12 Code). Daarnaast kan begeleidend personeel een tijdelijke schorsing worden opgelegd in afwachting van een definitief besluit. Ook kan een financiële sanctie worden opgelegd in de vorm van een boete en er kan worden besloten om de uitspraak openbaar te maken.²³

In de Code wordt beschreven hoe lang een schorsing kan duren (art. 10.2 Code en art. 10.3 Code). De Code laat bij de financiële sanctie (art. 10.10 Code) de ruimte over aan de anti-dopingorganisatie regels op te stellen voor deze sanctiemogelijkheden.

In bijlage III wordt per dopingovertreding die kan worden begaan door begeleidend personeel, aangegeven welke periode van schorsing opgelegd kan worden. Omdat iedere overtreding zijn eigen specifieke situatie kent, laat de Code een bepaalde ruimte om de zogenaamde ‘exceptional circumstances’ mee te wegen. Daardoor kan het bijvoorbeeld zijn dat een sanctie wordt gereduceerd omdat er geen sprake is van aanmerkelijke schuld (artt. 10.4 en 10.5 Code), maar een sanctie kan ook worden verzwaaard op het

²² WADA 2015a, p.133.

²³ WADA 2015a, p.135.

moment dat er sprake is van opzet (art. 10.2.3 Code) of wanneer en minderjarige betrokken is bij de overtreding (art. 10.3.3 Code).

De periode van schorsing begint op de dag dat het besluit is genomen, er kan onder bepaalde omstandigheden ook voor worden gekozen om de schorsing op een ander tijdstip te laten ingaan (art. 10.11 Code). Een schorsing kan ook met terugwerkende kracht worden opgelegd (art. 10.11.1 Code).

2.1.2.4. Overige artikelen

In artikel 21.2 Code staat beschreven welke rol en verantwoordelijkheden begeleidend personeel heeft. Deze bepaling volgt logischerwijs uit hetgeen beschreven staat in artikel 1 Code en artikel 2 Code. Dit artikel is eigenlijk een korte beschrijving van de verantwoordelijkheden die begeleidend personeel eerder in de Code zijn opgelegd. Zo staat er in dit artikel beschreven dat begeleidend personeel kennis moet hebben van de anti-doping regels, deze regels moet toepassen en in overeenstemming met deze regels moet handelen (art. 21.2.1 Code). Doel van dit artikel is om te benadrukken welke verantwoordelijkheid er rust op de schouders van begeleidend personeel. Coaches en ander begeleidend personeel zijn vaak een rolmodel voor de sporter die zij begeleiden. Daarom is het uitermate belangrijk dat begeleidend personeel zich niet inlaat met dopingpraktijken. Begeleidend personeel heeft als een van haar belangrijkste taak de sporter te helpen en te begeleiden in een schone sport.²⁴

Artikel 23.2.2 Code vermeldt welke artikelen iedere ondertekenaar van de Code in ieder geval moet overnemen. De definitie van doping (art. 1 Code), de dopingovertredingen (art. 2 Code), de sancties (art. 10 Code en art. 11 Code) en de tuchtrechtelijke procedure (art. 13 Code) moeten door iedere ondertekenaar ongewijzigd worden overgenomen. Deze artikelen zijn derhalve bij alle sportbonden, nationaal of internationaal, terug te vinden in hun dopingreglement. De overige artikelen kunnen ook worden overgenomen, maar dat is niet verplicht. Door artikel 23.2.2 Code wordt er gestreefd naar een uniforme dopingaanpak. Het staat iedere anti-dopingorganisatie vrij om meer aanvullende regels op te stellen zodat het beleid passend is voor hun situatie. Van belang voor de aanvullende regels is wel dat deze nooit in strijd mogen zijn met de Code.

2.1.2.5. Tussenconclusie Code

In de Code wordt beschreven wat er onder een dopingovertreding wordt verstaan. De sancties die kunnen worden opgelegd aan begeleidend personeel zijn: een schorsing van een jaar tot maximaal levenslang, een financiële sanctie en het publiceren van de tuchtrechtelijke uitspraak. In artikel 21.2 Code wordt nog een keer kort en krachtig beschreven welke verantwoordelijkheden begeleidend personeel heeft. Artikel 23.2.2 Code beschrijft welke artikelen iedere ondertekenaar ten minste moet overnemen. Hierdoor wordt een uniforme dopingaanpak nagestreefd.

²⁴ WADA 2015a, p.116.

2.1.3. Conventies

Als reactie op het dopingschandaal van de Canadese sprinter Ben Johnson, die tijdens de Olympische Spelen in 1988 op verbluffende wijze de 100 meter sprint won, maar kort daarna werd ontmaskerd als dopingzondaar, heeft de Raad van Europa de Anti-Doping Convention opgesteld.²⁵ Doel van de Europese conventie is om te zorgen voor een reductie en uiteindelijk het verdwijnen van doping in de sport (art. 1 Anti-Doping Convention). Deze Europese conventie vormt het eerste internationale verdrag op het gebied van dopingbeleid, maar vormt bovendien de directe aanleiding tot de geleidelijke ontwikkeling van gestandaardiseerde normen en procedures die tot op de dag van vandaag nog van groot belang zijn in de wijze waarop het anti-dopingbeleid wordt uitgevoerd. Het belang van de Europese conventie voor een mondiale harmonisatie is zeer groot geweest.²⁶ Nederland ratificeerde het verdrag op 11 april 1995 en is vanaf 1 juni 1995 aan de inhoud ervan gebonden.²⁷

Overheden kunnen zich niet direct binden aan de Code (art. 23.1.1 Code), omdat de Code een document is van een niet-gouvernementele organisatie.²⁸ Maar omdat veel overheden zich wel graag willen inzetten voor een dopingvrije sport en zich daarom willen binden aan de Code heeft Unesco in 2005 de Conventie vastgesteld.²⁹ Deze Conventie biedt een wettelijk kader waardoor het voor overheden mogelijk is om zich aan principes van de Code te binden. Doel van de Conventie is om een dopingvrije sport te promoten en een bijdrage te leveren in de strijd tegen doping (art. 1 Conventie). De Conventie schrijft voor dat de lidstaten de beginselen van de Code volgen en uitdragen (art. 5 Conventie). De lidstaten mogen zelf kiezen welke juridische middelen zij inzetten om te zorgen voor naleving van de Conventie (art. 5 Conventie). In dit opzicht laat de Conventie de lidstaten vrij om zelf een passende wijze van implementatie te kiezen, hierdoor is het mogelijk dat sommige landen wel wettelijke bepalingen kennen met betrekking tot doping en andere landen dergelijke wettelijke bepalingen niet kennen.

In november 2014 was de Conventie geratificeerd door 177 lidstaten.³⁰ Nederland is een van de ondertekenaars van de Conventie.³¹ De Conventie is in hoog tempo geaccepteerd en geratificeerd door de lidstaten, daarmee is de Conventie de meest succesvolle conventie van Unesco op het gebied van snelle acceptatie en ratificatie door de lidstaten. Ook is de Conventie het tweede meest geratificeerde verdrag van de Unesco.³²

²⁵ Stoele, De Hon & Coumans 2014, p.54.

²⁶ Stoele, De Hon & Coumans 2014, p.54.

²⁷ Stoele, De Hon & Coumans 2014, p.54.

²⁸ *Kamerstukken II*, 2014/15, 30 234, nr.117, p.3.

²⁹ Teitler & Ram 2010, p.59.

³⁰ UNESCO a.

³¹ UNESCO a, nr. 27.

³² UNESCO b.

2.2. Nationaal Dopingreglement

Het NDR is afgeleid van de Code en wordt opgesteld door de Dopingautoriteit.³³ Het NDR is de Nederlandse implementatie van de Code.

Op basis van de Olympic Charter is het Nederlands Olympisch Comité (hierna: NOC*NSF) verplicht om te zorgen voor acceptatie en implementatie van de Code binnen de Nederlandse sport (art. 4.2.6 Olympic Charter). NOC*NSF zorgt hiervoor door alleen sportbonden als topsportbond aan te wijzen als zij beschikken over een dopingreglement in overeenstemming met de Code (art. 3 lid 1 Reglement Topsport- en Internationale wedstrijd sportdisciplines jo art. 5.43 Olympic Charter).

Sportbonden die niet door NOC*NSF zijn gekwalificeerd als topsportbond, zoals bijvoorbeeld de Nederlandse Frisbee Bond, zijn niet verplicht om een dopingreglement vast te stellen. Zij kunnen zich echter wel op vrijwillige basis verbinden aan het Nationaal Dopingreglement.³⁴ De Nederlandse Frisbee Bond is een van de sportbonden die vrijwillig een dopingreglement heeft opgesteld en zich heeft aangesloten bij het ISR.³⁵

Het NDR is op de Code gebaseerd en op een aantal punten aangevuld en uitgebreid zodat het NDR passend is voor de Nederlandse sport. Een voorbeeld waarbij het NDR de Code heeft aangevuld is de definitie van begeleidend personeel. Volgens de Code vallen de volgende personen onder de noemer begeleidend personeel:

- Coach;
- Trainer;
- Manager;
- Agent;
- Medewerker van het team;
- Official;
- Medisch personeel;
- Paramedisch personeel;
- Ouder, en;
- Elke andere persoon waar de sporter mee samenwerkt, die de sporter behandelt of de sporter assisteert voor deelname aan, of ter voorbereiding op wedstrijden.³⁶

³³ Dopingautoriteit b.

³⁴ Dopingautoriteit b.

³⁵ Instituut Sportrechtspraak a.

³⁶ WADA 2015a, p.134.

In het NDR is deze lijst overgenomen en uitgebreid door ook de wettelijk vertegenwoordiger op te nemen in de definitie. Daarnaast heeft de Dopingautoriteit 'elke andere persoon...' uit de definitie van de Code meer specifiek gemaakt door de volgende vereisten toe te voegen:

- Elke andere persoon die:
 - o Gebonden is aan de statuten, reglementen en/of besluiten;
 - Van de bond;
 - Van een bij de bond aangesloten rechtspersoon;
 - Van een organisatie die bij de bond is aangesloten;
 - o Die werkt met een of meer leden;
 - Die deelnemen aan een sportwedstrijd, of;
 - Die zich voorbereiden op een sportwedstrijd;
 - o En deze leden assisteert, ondersteunt, begeleidt, of deze leden onder behandeling heeft.³⁷

Het NDR bevat net als de Code de definitie van doping (artt. 2 t/m 12 NDR) en de sancties (artt. 37 t/m 43 NDR). In beginsel is de betekenis van deze artikelen hetzelfde als de betekenis van de artikelen uit de Code, omdat artikel 23.2.2 Code alle ondertekenaars verplicht om die artikelen over te nemen. Bij de artikelen met betrekking tot de definitie doping zijn sommige artikelen met een lid uitgebreid waardoor dat artikel specifiek voor de Nederlandse situatie van toepassing is. Zo is in artikel 6.2 NDR toegevoegd, welke groep sporters tot de registered testing pool behoren. Het artikel met betrekking tot de fraude en/of manipulatie bij een dopingcontrole is eveneens een artikel waarbij het NDR (art. 7.2 NDR) een uitgebreidere definitie toepast, ten opzichte van de definitie die voortvloeit uit de tekst van de Code (art. 2.5 Code).

In artikel 10.10 Code is beschreven dat er bij een overtreding ook een financiële sanctie kan worden opgelegd. Een verdere invulling van deze sanctie wordt echter niet beschreven in de Code maar overgelaten aan de anti-dopingorganisatie. De Dopingautoriteit heeft van deze mogelijkheid gebruik gemaakt in artikel 36.7 NDR. In dit artikel wordt beschreven dat het bevoegde tuchtcollege de hoogte van de geldboete moet vaststellen.

In artikel 66 NDR staat beschreven welke verantwoordelijkheden begeleidend personeel heeft. Net als in artikel 21.2 Code is dit artikel een korte en bondige samenvatting van de verantwoordelijkheden die voortvloeien uit de rest van het NDR. In artikel 66 onder c NDR staat beschreven dat begeleidend personeel moet voorkomen dat een verboden stof of verboden methode in het lichaam terecht komt van leden

³⁷ Art. 1.8 NDR.

die door begeleidend personeel worden begeleid en/of waarmee begeleidend personeel werkt. Deze bepaling is niet zo expliciet opgenomen in artikel 21.2 Code. Dit is derhalve een stukje Nederlandse aanvulling op de Code.

2.3. Overige dopinggerelateerde regels

In principe zijn alleen de leden van of de aangeslotenen bij de bond gebonden aan de verplichtingen uit het dopingreglement. Het is echter ook mogelijk om andere personen te binden aan de reglementen van de bond. Dit kan bijvoorbeeld geregeld worden in een licentieovereenkomst, een arbeidsovereenkomst of een vrijwilligersovereenkomst.³⁸ Door personen op deze manier te binden aan de bepalingen uit het dopingreglement, kan iedereen die bij een bond betrokken is worden aangesproken op zijn gedrag met betrekking tot doping.

Daarnaast kunnen in een arbeidsovereenkomst (art. 7:610 BW) van de sporter of begeleidend personeel meer aanvullende doping gerelateerde regels worden opgenomen. Een voorbeeld hiervan is artikel 7 uit de arbeidsovereenkomst zoals is bijgevoegd in bijlage IV. Deze arbeidsovereenkomst is een modelarbeidsovereenkomst die door de Dopingautoriteit is overlegd aan verschillende sportbonden, zoals bijvoorbeeld de Koninklijke Nederlandse Wielren Unie. Uit dit artikel blijkt dat een betrokkenheid bij het gebruik van doping een dringende reden kan zijn, waardoor ontslag op staande voet mogelijk is (art. 7:677 BW).³⁹ Dergelijke aanvullingen zijn van arbeidsrechtelijke aard. Hierdoor is het voor de Dopingautoriteit, die geen partij is in de arbeidsovereenkomst, niet mogelijk om naleving van dergelijke regels af te dwingen.

2.4. Wet uitvoering antidopingbeleid

Momenteel gelden er in Nederland geen specifieke wettelijke bepalingen met betrekking tot doping. Het NDR kent op dit moment geen wettelijke basis. Mede omdat de nieuwste Code ook aandacht geeft aan het inwinnen en het verwerken van informatie uit alle beschikbare bronnen ten behoeve van het vaststellen van overtredingen van de dopingregels, is er momenteel in Nederland een wet in ontwikkeling die betrekking heeft op het antidopingbeleid.⁴⁰ Op dit moment wordt er gewerkt aan deze wet, met als voorlopige naam ‘wet uitvoering antidopingbeleid’. Volgens de huidige planning zal het wetsvoorstel voor 1 september 2015 bij de Tweede Kamer worden ingediend.⁴¹ Het in het kader van dit wetsvoorstel in te stellen zelfstandig bestuursorgaan (art. 1:1 lid 1 sub b Algemene wet bestuursrecht) zal in ieder geval belast worden met de volgende drie taken: de uitvoering van dopingcontroles, het uitvoeren van de zogenaamde intelligence en investigations-activiteiten en het geven van voorlichting over dopinggebruik in de sport en daarmee samenhangende activiteiten. Door invoering van dit zelfstandig bestuursorgaan en

³⁸ Dopingautoriteit c.

³⁹ Verwijzing naar artikel 7:677 BW betreft het artikel per 1 juli 2015.

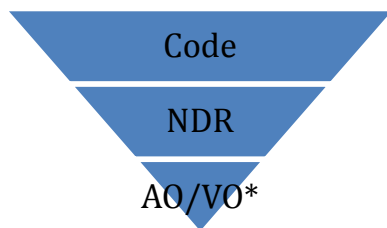
⁴⁰ Kamerstukken II, 2014/15, 30 234, nr.117, p.3.

⁴¹ Kamerstukken II, 2014/15, 30 234, nr.119.

het vastleggen van haar bevoegdheden in een wet, zal worden gewaarborgd dat het zelfstandig bestuursorgaan voornoemde activiteiten uitvoert in overeenstemming met het geldende privacyrecht, Wet bescherming persoonsgegevens, in Nederland.⁴²

2.5. Tussenconclusie

WADA is het dopingagentschap dat wereldwijd zorgt voor harmonisatie en coördinatie van de regels omtrent doping. WADA stelt daartoe de Code op. De Code moet door alle ondertekenaars worden geïmplementeerd. Het NDR is de Nederlandse implementatie van de Code. Door artikel 23.2.2 Code wordt wereldwijd dezelfde definitie voor doping toegepast, dezelfde sancties worden toegepast en eenzelfde tuchtrechtelijke procedure wordt gevolgd. Topsportbonden worden door NOC*NSF verplicht om een dopingreglement vast te stellen. Overige sportbonden kunnen op vrijwillige basis een dopingreglement vaststellen. Op grond van een licentieovereenkomst, een arbeidsovereenkomst of een vrijwilligersovereenkomst kunnen mensen die door ondertekening van zo’n overeenkomst niet onder de jurisdictie vallen van een bond, toch worden gebonden aan de (doping)reglementen van een bond. Daarnaast kunnen in een arbeidsovereenkomst meer aanvullende dopinggerelateerde regels worden opgenomen. Deze trechtervorming van regels is hieronder schematisch weergegeven.

* AO/VO = ARBEIDSOVEREENKOMST / VRIJWILLIGERSOVEREENKOMST

⁴² Kamerstukken II, 2014/15, 30 234, nr. 117, p.3.

3. Wijzigingen in de Code en het NDR

In dit hoofdstuk wordt beschreven welke wijzigingen, met betrekking tot begeleidend personeel, dopingovertredingen en sancties hebben plaatsgevonden in de Code en het NDR sinds 2004. Allereerst wordt gelet op de wijzigingen in de definitie begeleidend personeel. Vervolgens gelet op de wijzigingen in de dopingovertredingen. Daarna komen de sancties, strafverminderende omstandigheden en strafverzwarende omstandigheden aan de orde. Het hoofdstuk wordt afgesloten met een tussenconclusie. In deze tussenconclusie zal ook antwoord worden gegeven op de tweede deelvraag, te weten: *“Wat is er sinds 2004 gewijzigd in de Code en het Nationaal Dopingreglement met betrekking tot dopingovertredingen en begeleidend personeel, volgens inhoudsanalyse en literatuuronderzoek?”*.

3.1. Definitie begeleidend personeel

Dit gehele rapport heeft betrekking op begeleidend personeel, daarom is het als eerste van belang om vast te stellen wie er onder de definitie van begeleidend personeel vallen. Volgens de Code vallen de volgende personen onder de definitie van begeleidend personeel:

- Een coach;
- Een trainer;
- Een manager;
- Een zaakwaarnemer;
- Een teammedewerker;
- Een official;
- Een medische begeleider;
- Een paramedische begeleider;
- Een ouder;
- Een ander persoon waarmee de sporter samenwerkt, die de sporter behandelt of assisteert bij de voorbereiding van een wedstrijd of tijdens een wedstrijd.⁴³

In bijlage V is een tabel bijgevoegd waarin te zien is welke definitie van begeleidend personeel er door de jaren heen is gebruik in de Code en in het NDR. In de tabel is te zien dat er sinds 2004 steeds meer functionarissen onder het begrip begeleidend personeel vallen. De eerste acht functionarissen die onder de definitie van begeleidend personeel vallen, te weten een coach, trainer, manager, zaakwaarnemer, teammedewerker, official, medisch begeleider en een paramedisch begeleider, zijn door de jaren heen steeds gebleven. Vanaf het begin af aan is ook ‘de ander die de sporter helpt’ opgenomen in de definitie van begeleidend personeel. Deze negende functionaris is breed geformuleerd en daardoor is het een rol

⁴³ WADA 2015a, p.134.

waar iedere ander die een sporter helpt, maar niet in als een van de andere functionarissen kan worden aangemerkt, onder valt. Door deze functionaris ook op te nemen in de definitie als begeleidend personeel wordt hij ook vatbaar voor een eventuele tuchtrechtelijke vervolging. Pas sinds 2009 is ook de 'ouder' opgenomen in de definitie van begeleidend personeel. De Nederlandse definitie is toen ook uitgebreid met de wettelijk vertegenwoordiger. De ouder of wettelijk vertegenwoordiger speelt zeker bij de minderjarige sporter vaak een grote rol in de begeleiding. Alleen al vanuit praktisch oogpunt, omdat de sporter vaak nog afhankelijk is van zijn of haar ouder(s) in het voorzien van de primaire levensbehoeften. Dat in de Nederlandse definitie ook de wettelijk vertegenwoordiger is opgenomen, zorgt ervoor dat de voogd van een (minderjarige) sporter, die de sporter begeleidt, ook onder de definitie van begeleidend personeel valt.

De definitie van begeleidend personeel uit de eerste Code uit 2004 is de kortste definitie die er is geweest. Het Model Dopingreglement Nederlandse Sportbonden 2004 (hierna: MDR) heeft in 2004 meteen aan de definitie toegevoegd dat ook de persoon die verbonden is aan de bond via een vereniging, stichting of een organisatie die bij de bond is aangesloten onder de definitie van begeleidend personeel vallen.

Nog een opmerkelijk verschil is de functionaris beschreven in nummer 9 van de tabel. Deze functionaris wordt in de Code zeer vaag en ruim omschreven. Elke persoon die de sporter helpt in voorbereiding op of tijdens sportwedstrijden. Dat kan dus bijna iedereen zijn, want wanneer help je een sporter in de voorbereiding op of tijdens een sportwedstrijd? De Dopingautoriteit heeft ervoor gekozen in haar definitie deze persoon strikter te omschrijven, waardoor deze persoon ook vatbaar wordt voor tuchtrechtelijke vervolging. Door de Nederlandse definitie toe te passen, moet de persoon gebonden zijn aan de statuten, reglementen en/of besluiten van een sportbond. Doordat deze persoon ook is gebonden aan de statuten, reglementen en/of besluiten van een sportbond, is het ook mogelijk om deze persoon tuchtrechtelijk te vervolgen. Zoals in hoofdstuk 2 is vermeld, kan een persoon gebonden zijn aan een sportbond door een licentie, maar ook door een specifieke bepaling die is opgenomen in de arbeidsovereenkomst of vrijwilligersovereenkomst van die persoon.

3.2. Dopingovertreding

In hoofdstuk 2 is beschreven dat begeleidend personeel, net als een sporter, een dopingovertreding kan begaan. Ook is beschreven dat begeleidend personeel niet alle dopingovertredingen kan begaan. In deze paragraaf zal daarom opnieuw enkel worden gekeken naar de dopingovertredingen die begeleidend personeel kan begaan. Met betrekking tot alle dopingovertredingen die begeleidend personeel kan begaan (artt. 2.2, 2.3 en 2.5 t/m 2.9 Code) is te zien dat de omschrijvingen van de dopingovertredingen door de jaren heen steeds iets zijn uitgebreid en steeds specifieker zijn beschreven. In bijlagen VI tot en met XI zijn alle dopingovertredingen in een tabel weergegeven. In deze tabellen is duidelijk te zien dat

de Code telkens slechts als kader dient, het NDR kleurt de situatie binnen dat kader verder in. Hieronder zal per dopingovertreding die begeleidend personeel kan begaan kort worden beschreven wat de dopingovertreding inhoudt en hoe de dopingovertreding door de jaren heen is gewijzigd.

Bijlage VI – Gebruik van verboden stof en/of verboden methode (art. 2.2 Code)

Op het moment dat een verboden stof wordt ingenomen of ingebracht vormt dit een dopingovertreding. Ook begeleidend personeel kan deze dopingovertreding begaan, al is het bewijzen van het gebruik bij begeleidend personeel moeilijk omdat begeleidend personeel op dit moment geen dopingtest ondergaat. In bijlage VI is te zien dat deze dopingovertreding door de jaren geen grote wijzigingen heeft ondergaan. Wat wel opvalt is dat in het NDR sinds 2009 ook aandacht wordt gegeven aan sporter die gebruikt terwijl hij een dispensatie bezit, in de Code wordt hier niets over beschreven.

Bijlage VII – Gebrekkige medewerking (art. 2.3 Code)

Van een dopingovertreding in de zin van artikel 2.3 Code is sprake op het moment dat er een dopingcontrole plaatsvindt, maar de sporter / begeleidend personeel niet of gebrekkig meewerkt. De dopingcontroleur vraagt bijvoorbeeld aan een verzorger om een sporter voor hem te halen, maar de verzorger weigert dit of beweert dat hij de sporter niet kan vinden. In bijlage VII is terug te zien dat pas sinds 2015 het ontwijken van een dopingcontrole ook wordt gezien als een dopingovertreding. Daarnaast is opvallend dat in het MDR en NDR 2009 is opgenomen dat begeleidend personeel naar behoren moet meewerken tijdens een dopingcontrole (art. 5.3 MDR en art. 5.3 NDR 2009). Deze bepaling is in 2015 niet meer terug te vinden in het artikel.

Bijlage VIII – Fraude / manipulatie (art. 2.5 Code)

Op het moment dat bijvoorbeeld een coach zich bij een dopingcontrole voordoeft als de gemachtigde van een sporter en in deze hoedanigheid het dopingcontroleformulier ondertekent, is er sprake van een dopingovertreding in de zin van artikel 2.5 Code. Wat in de tabel van bijlage VIII opvalt, is dat de Code geen specifieke aandacht schenkt aan begeleidend personeel. Het NDR heeft sinds 2015 wel specifieke aandacht voor begeleidend personeel, zo is in het NDR specifiek bepaald dat begeleidend personeel de aanwijzingen van een dopingcontroleur moet opvolgen (art. 7.3 NDR).

Bijlage IX – Bezit van verboden stoffen en/of methoden (art. 2.6 Code)

Op het moment dat bijvoorbeeld een ploegarts een voorraad anabole steroïden in zijn wedstrijdtas heeft, is er sprake van een dopingovertreding in de zin van artikel 2.6 Code. Uit bijlage IX valt op te maken dat in geen enkele versie van de Code bepaald is dat een poging tot het bezit ook een dopingovertreding is. In het NDR is echter beschreven dat ook een poging tot bezit voor een dopingovertreding zorgt (art. 8.7 NDR).

Bijlage X – Handel in verboden stoffen en/of methoden (art. 2.7 Code)

De verzorger van een wielerploeg die EPO aan de renners van de ploeg verstrekt is een voorbeeld van begeleidend personeel dat een dopingovertreding in de zin van artikel 2.7 Code begaat. In bijlage X is te zien dat in alle versies van de Code slechts in een regel beschreven wordt dat handel een dopingovertreding vormt. Doordat er geen verdere omschrijving wordt gegeven van handel in dit artikel, zorgt dit wel eens voor onduidelijkheid bij tuchtcommissies, omdat onduidelijk is wat er nu precies wordt bedoeld.⁴⁴ Het NDR beschrijft wel in welke situatie er sprake is van handel (art. 9.2 NDR).

Bijlage XI – Toediening van verboden stoffen (art. 2.8 Code)

Van een dopingovertreding in de zin van artikel 2.8 Code is sprake als, bijvoorbeeld, een verzorger bij een sporter een bloedtransfusie uitvoert. Wat in de tabel uit bijlage XI opvalt is dat tot 2015 artikel 2.8 Code als een soort kapstokartikel diende. In dit artikel was tot 31 december 2014 opgenomen dat het helpen bij een dopingovertreding ook een dopingovertreding vormt. Sinds 1 januari 2015 zijn die bepalingen niet meer in artikel 2.8 Code terug te vinden. Dit komt doordat sinds 1 januari 2015 de Code is uitgebreid met twee ‘nieuwe’ dopingovertredingen. Medeplichtigheid aan een dopingovertreding (art. 2.9 Code) en samenwerken met een geschorst lid van begeleidend personeel (art. 2.10 Code) zijn als dopingovertredingen toegevoegd aan de Code. Voor het toevoegen van deze twee nieuwe artikelen is gekozen om begeleidend personeel beter te laten vallen onder de reikwijdte van de Code.⁴⁵

Medeplichtigheid aan een dopingovertreding in principe geen nieuwe overtreding, omdat het helpen bij een dopingovertreding tot 31 december 2014 onder de reikwijdte van artikel 2.8 Code 2009 viel. Sinds 1 januari 2015 is dit echter opgenomen in een apart artikel van de Code. Het uitgangspunt van artikel 2.9 Code is het laatste deel van de zin uit artikel 2.8 Code 2009 geweest. In het nieuwe artikel (art. 2.9 Code) is ervoor gekozen om het artikel verder uit te breiden, door ook samenzwering onder medeplichtigheid te laten vallen.⁴⁶ Medeplichtigheid aan een dopingovertreding is ook een dopingovertreding die kan worden begaan door begeleidend personeel.

3.3. Sancties

Wat in de tabel van bijlage XII allereerst opvalt is dat het NDR en de Code een gelijke pas lopen voor wat betreft de duur van de sancties. Dit is ook logisch, gezien het feit dat de sancties een van de verplichte onderdelen is die iedere ondertekenaar moet implementeren, zonder de inhoud van de artikelen aan te passen (art. 23.2.2 Code). In 2004 en 2009 is er niets gewijzigd met betrekking tot de duur van de schorsing. Tijdens de consultatieronden voor de tweede herziening van de Code bleek dat er onder de ondertekenaars de behoefte bestond om de schorsing van twee jaar te verlengen naar een schorsing van vier

⁴⁴ AAA No. 77190 00225 12 USADA vs Johan Bruyneel, Pedro Celaya Lezama & José Martí Martí, r.o. 120.

⁴⁵ WADA 2015b, p.4.

⁴⁶ WADA 2015b, p.2.

jaar. Onder de Code 2009 was het wel mogelijk om een schorsing van vier jaar op te leggen, mits er sprake was van verzwarende omstandigheden. Van deze mogelijkheid werd echter zelden gebruik gemaakt. Daarom is besloten om met ingang van 1 januari 2015 de duur van een schorsing te verlengen.⁴⁷ Daar waar tot en met 31 december 2014 bijvoorbeeld het gebruik van doping (art. 2.2 Code) bestraft werd met een standaardschorsing voor de duur van twee jaar (art. 10.2 Code 2009), wordt eenzelfde overtreding vanaf 1 januari 2015 bestraft met een standaardschorsing voor de duur van vier jaar (art. 10.2.1 Code).

Niet alle dopingovertredingen zijn hetzelfde, de ene situatie kent omstandigheden die voor strafvermindering kunnen zorgen, terwijl de andere situatie omstandigheden kent die juist voor strafverzwaring kunnen zorgen. Ook deze punten uit de verschillende Codes zijn met elkaar vergeleken, zie bijlage XIII voor de strafverminderende omstandigheden en bijlage XIV voor de strafverzwarende omstandigheden.

Bij de strafverminderende omstandigheden valt op de hulp van de betrokkene steeds meer wordt “gevaardeerd”, in die zin dat de betrokkene voor zijn hulp een bepaalde strafvermindering kan krijgen. Waar in de Code 2004 niets beschreven is over de bekentenis van de betrokkene, is in de Code aandacht gegeven aan de bekentenis op twee verschillende momenten in het onderzoeksproces. Hieruit blijkt dat WADA de betrokkene in zekere zin tegemoet wil komen.⁴⁸ In ruil voor hulp kan de betrokkene strafvermindering krijgen. De strafvermindering zal echter nooit zo groot zijn dat de betrokkene geen sanctie meer opgelegd krijgt.

Bij de strafverzwarende omstandigheden heeft slechts een opvallende wijziging plaatsgevonden. Sinds 1 januari 2015 is de termijn om te spreken van meerdere dopingovertredingen verlengd met twee jaar, ten opzichte van de termijn uit artikel 10.7.5 Code 2009. Tot en met 31 december 2014 was er sprake van een tweede dopingovertreding wanneer de eerste dopingovertreding binnen een termijn van acht jaar had plaatsgevonden (art. 10.7.5 Code 2009). Deze termijn is sinds 1 januari 2015 aangepast en verlengt tot een termijn van tien jaar (art. 10.7.5 Code). Deze verlenging is geheel in lijn met het verlengen van de standaardschorsingsperiode, zoals beschreven in de eerste alinea van deze paragraaf en het verlengen van de verjaringstermijn van acht jaar (art. 17 Code 2009) naar tien jaar (art. 17 Code).

3.4. Tussenconclusie

Sinds de eerste Code in 2004 heeft de Code zich uitgebreid en verder ontwikkeld. Dopingovertredingen zijn door de verschillende versies heen steeds specifiekere beschreven. Een opvallende wijziging in de Code is de invoering van artikel 2.9 Code en artikel 2.10 Code vanaf 1 januari 2015. De bepalingen in deze artikelen waren daarvoor nog niet expliciet opgenomen in de Code, maar vielen wel al deels onder

⁴⁷ WADA 2015b, p.1.

⁴⁸ WADA 2015b, p.3.

de reikwijdte van artikel 2.8 Code 2009. Daarnaast is het verlengen van de schorsingsperiode een opvallende wijziging. Doordat deze wijzigingen pas per 1 januari 2015 van kracht zijn, zijn er op heden, nog geen uitspraken conform deze regels.

4. Tuchtrectelijke procedure

In dit hoofdstuk wordt beschreven welke tuchtrectelijke vervolgingsmogelijkheden er zijn nadat begeleidend personeel een dopingovertreding is begaan. Vanwege de diversiteit in de juridische grondslagen van de anti-doping organisaties wereldwijd is het niet mogelijk om uitputtend op dit onderwerp in te gaan. Derhalve wordt in dit hoofdstuk de hoofdlijn weergegeven van de tuchtrectelijke vervolgingsmogelijkheden. In de eerste paragraaf wordt stilgestaan bij de tuchtrectelijke procedure zoals deze is vastgelegd in de Code. In de tweede paragraaf wordt de tuchtrectelijke procedure zoals deze in Nederland is vastgelegd beschreven. Hiertoe worden de reglementen van de KNAU en de KNRB met elkaar worden vergeleken. In de derde paragraaf wordt de tuchtrectelijke procedure van een viertal internationale sportfederaties met elkaar vergeleken. De vierde paragraaf beschrijft de procedure bij het CAS. Het hoofdstuk wordt afgesloten met een tussenconclusie. De tussenconclusie geeft antwoord op de deelvraag: *“Welke tuchtrectelijke vervolgingsmogelijkheden zijn er voor dopingovertredingen volgens inhoudsanalyse en literatuuronderzoek?”*.

4.1. Tuchtrectelijke procedure in de Code

Op het moment dat, na onderzoek (art. 6 Code en art. 7 Code), voldoende bewijs is om vast te kunnen stellen dat door begeleidend personeel een dopingovertreding is begaan, volgt de tuchtrectelijke procedure. De bewijslast houdt in alle zaken meer in dan alleen een afweging van waarschijnlijkheid, maar minder dan een onomstotelijk vaststaand bewijs (art. 3.1 Code). De Code beschrijft slecht de hoofdlijnen van de tuchtrectelijke procedure, WADA zelf heeft dan ook geen tuchtcollege dat deze procedure uitvoert. De Code schrijft voor dat er een hoorzitting moet plaatsvinden binnen een redelijke termijn (art. 8 Code). De betrokkene heeft ook het recht om van de hoorzitting af te zien (art. 8.3 Code). Voor de procedure van deze hoorzitting wordt aangesloten bij de principes uit artikel 6 lid 1 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.⁴⁹ Nadat de hoorzitting heeft plaatsvonden moet er gemotiveerd worden besloten of bewezen is dat dopingovertreding begeleidend personeel de dopingovertreding is begaan en welke sanctie er wordt opgelegd. Ook wanneer er geen hoorzitting heeft plaatsgevonden moet er een gemotiveerd besluit worden genomen (art. 8.4 Code). Het recht op een hoorzitting, een vorm van hoor en wederhoor, en een gemotiveerd besluit zijn voorbeelden van algemene rechtsbeginselen die terug te vinden zijn in de Code.⁵⁰

De Code maakt het mogelijk ook sneller tot een besluit te komen. Zo blijkt uit artikel 8.2 Code dat de tuchtprocedure versneld mag worden als de dopingovertreding ontdekt is tijdens of voor een belangrijk

⁴⁹ WADA 2015a, p.57.

⁵⁰ WADA 2015a, p.57.

evenement en er moet worden besloten of een sporter mag deelnemen aan dat evenement.⁵¹ De versnelde procedure moet wel zijn omschreven in de regels van de desbetreffende anti-doping organisatie of in de regels van het tuchtcollege (art. 8.2 Code).

De Code schrijft voor dat er een beroepsmogelijkheid is (art. 13 Code). Niet wordt voorgeschreven dat een sportbond of sportfederatie verplicht is om een commissie van beroep in te stellen. De Code schrijft echter wel voor dat, voordat er in beroep mag worden gegaan bij het CAS, eerst de beroepsmogelijkheden bij de anti-dopingorganisatie of de sportbond uitputtend moeten zijn gebruikt (art. 13 Code). Het instellen van een beroep, ongeacht of het bij de sportbond, sportfederatie of het CAS is, heeft echter geen schorsende werking voor de sanctie die in het eerdere besluit is opgelegd (art. 13.1 Code). Bij beroep, ongeacht of het bij de sportbond, sportfederatie of het CAS is, is het college bevoegd de gehele situatie opnieuw beoordelen, dus niet alleen de punten waartegen beroep is aangetekend (art. 13.1.1 Code). Artikel 13.2 Code beschrijft tegen welke besluiten in beroep gegaan kan worden bij een sportbond, sportfederatie of het CAS. Artikel 13.2.3 Code beschrijft vervolgens dat iedere betrokkene, de relevante internationale federatie, de anti-doping organisatie van het land waar begeleidend personeel woont of zijn licentie heeft, het IOC als het besluit effect heeft op de Olympische Spelen en WADA in beroep kunnen gaan tegen het besluit dat is genomen. Deze personen en instanties kunnen in beroep gaan, ook als ze niet bij de procedure in eerste aanleg betrokken waren. De beroepstermijn wordt niet in de Code beschreven, maar wordt beschreven in de regelgeving van een anti-doping organisatie, sportbond of internationale federatie.

WADA kan als partij deelnemen aan een tuchtprocedure. Artikel 13.1.3 Code bepaalt dat WADA in beroep kan gaan tegen een besluit. In het geval dat WADA als enige partij in beroep gaat tegen een besluit, is WADA bevoegd direct in beroep te gaan bij het CAS. Daarnaast kan WADA ook in beroep gaan op het moment dat er geen tijdig besluit wordt genomen in een dopingzaak (art. 13.3 Code). Ook dan kan WADA zich dan direct wenden tot het CAS. De procedure bij het CAS wordt in paragraaf 4.4 beschreven.

4.2. Tuchtrechtelijke procedure in Nederland

De Code gaat er vanuit dat zowel het opstellen en vaststellen van regelgeving als de tuchtrechtspraak per land centraal georganiseerd zijn. In Nederland is dat (nog) niet het geval, want deze taken berusten bij de 58 individuele sportbonden die over een dopingreglement (moeten) beschikken.⁵² Het NDR prevaleert in Nederland boven alle tuchtreglementen op het moment dat een dopingzaak aanhangig wordt gemaakt. Op het moment dat er een bepaling uit een tuchtreglement strijdig is met het NDR, dan geldt de bepaling uit het NDR. Het staat de sportbonden wel vrij om in de tuchtreglementen aanvullende regels op te nemen, mits deze binnen de kaders van het NDR passen.

⁵¹ WADA 2015a, p.58.

⁵² Dopingautoriteit 2013, Taken, Flankerende taak 1 juridische activiteiten.

De ISR is een door NOC*NSF geïnitieerde stichting waaraan bonden hun tuchtrecht kunnen opdragen.⁵³ Op dit moment zijn 50 sportbonden aangesloten bij het ISR, waardoor het tuchtrecht steeds meer uniform wordt toegepast.⁵⁴ Als een sportbond zich aansluit bij het ISR, tekent de sportbond een overeenkomst tot opdracht (art. 7:400 BW). In artikel 1 lid 2 van deze overeenkomst is bepaald welke werkzaamheden het ISR voor de sportbond zal verrichten.⁵⁵ Door het tekenen van deze overeenkomst, worden voor de sportbond de reglementen van het ISR van toepassing op de behandeling van onder andere dopingzaken. Een van de sportbonden die is aangesloten bij het ISR is de KNAU.⁵⁶ Op het moment dat een lid of een aangeslotene van de KNAU, bijvoorbeeld een atletiekcoach, zich schuldig maakt aan een dopingovertreding, zal dan ook de procedure, zoals beschreven in het Tuchtrechtreglement Dopingzaken Instituut Sportrechtspraak, worden gevolgd.

Tot op heden zijn nog niet alle sportbonden aangesloten bij het ISR. De sportbonden die niet aangesloten zijn bij het ISR passen hun eigen tuchtrechtreglement toe. Een voorbeeld hiervan is de KNRB. Als een verzorger van een roeiploeg een dopingovertreding begaat, wordt het tuchtrecht conform het Tuchtrechtreglement Koninklijke Nederlandsche Roeibond uitgeoefend. Als dopingreglement hanteert de KNRB het NDR.⁵⁷ Het tuchtrechtreglement dat de KNRB hanteert is door de KNRB zelf opgesteld.

In de volgende twee subparagrafen wordt omschreven welke verschillen er zijn tussen het Dopingreglement Instituut Sportrechtspraak en het NDR en welke verschillen er zijn tussen het Tuchtrechtreglement Dopingzaken Instituut Sportrechtspraak en het tuchtrechtreglement van de KNRB.

4.2.1. Dopingreglement ISR vs NDR

Het Dopingreglement Instituut Sportrechtspraak en het NDR komen voor een groot deel overeen, omdat beide reglementen passen binnen het kader van de Code. Enkel de aanvullende regels die in het reglement zijn vastgelegd verschillen van elkaar, omdat dat aanvullend recht is en dat niet beheerst wordt door de Code.

De reglementen verschillen echter op het punt welke besluiten vatbaar zijn voor beroep. In bijlage XV is een tabel te vinden, waarin van beide reglementen is weergegeven tegen welke besluiten in beroep gegaan kan worden. Zo kan er volgens het NDR in beroep worden gegaan tegen een besluit betreffende kostenveroordeling (art. 59 lid 1 sub h NDR). In het Dopingreglement Instituut Sportrechtspraak is dit

⁵³ Stoele, De Hon & Coumans 2014, p.138.

⁵⁴ Instituut Sportrechtspraak a.

⁵⁵ Instituut Sportrechtspraak b.

⁵⁶ Atletiekunie.

⁵⁷ KNRB 2014, art. 6.2 sub a.

besluit niet genoemd als besluit dat vatbaar is voor beroep. Het Dopingreglement Instituut Sportrechtspraak beschrijft daarentegen een viertal andere besluiten waar volgens dit reglement wel tegen in beroep kan worden gegaan. In het NDR worden die vier besluiten niet beschreven.

4.2.2. Tuchtreglement Dopingzaken ISR vs tuchtreglement KNRB

In het Tuchtreglement Dopingzaken Instituut Sportrechtspraak wordt zeer specifiek en uitvoerig beschreven wat er in een tuchtprocedure allemaal moet gebeuren. Zo wordt bijvoorbeeld in artikel 10 lid 3 Tuchtreglement Dopingzaken Instituut Sportrechtspraak beschreven welke bescheiden er overlegd moeten worden bij de aangifte van een dopingzaak. De KNRB heeft dit niet zo uitvoerig omschreven. Het tuchtreglement van de KNRB volstaat met de zinsnede *“De procedures en straffen bij een dopingovertreding staan beschreven in het Nationaal Dopingreglement”* (art. 3 lid 2 Tuchtreglement KNRB). Het tuchtreglement van de KNRB verwijst feitelijk terug naar de bepalingen die zijn opgenomen in het NDR. Uit het tuchtreglement van de KNRB is wel af te leiden hoe de tuchtcommissie (art. 8 Tuchtreglement KNRB) en de commissie van beroep (art. 9 Tuchtreglement KNRB) zijn samengesteld.

In het Tuchtreglement Dopingzaken Instituut Sportrechtspraak wordt soms zeer specifiek beschreven hoe de procedure dient te verlopen, terwijl het NDR zich alleen met de grote lijn van de procedure bezighoudt. Zo wordt bijvoorbeeld in het NDR beschreven dat een dopingzaak aan de volgende principes moet voldoen: een tijdige en eerlijke hoorzitting, een eerlijk en onpartijdig (tucht)orgaan en een tijdig, schriftelijk en beargumenteerde uitspraak (art. 30.1 NDR). Het Tuchtreglement Dopingzaken Instituut Sportrechtspraak neemt deze drie principes over maar breidt haar principes verder uit met vijf principes die niet in het NDR beschreven staan. Deze vijf principes zijn: het recht op vertegenwoordiging door een raadsman, recht op hoor en wederhoor, recht om bewijs aan te voeren, recht op een tolk en recht om eerlijk, tijdig en met redenen omkleed te worden geïnformeerd over de beschuldigingen (art. 14 lid 1 Tuchtreglement Dopingzaken Instituut Sportrechtspraak). Hoewel de principes in het Tuchtreglement Dopingzaken Instituut Sportrechtspraak uitgebreider omschreven zijn, betekent dit niet dat bij een tuchtrechtelijke behandeling volgens het NDR deze principes niet worden toegepast. De drie algemene principes voor de tuchtrechtelijke behandeling zijn ook beschreven in artikel 8 Code. Hieraan is te zien, dat de Code ook doorwerkt in de reglementen van de sportbonden.

Een aantal andere artikelen is zowel in het Tuchtreglement Dopingzaken Instituut Sportrechtspraak als in het NDR exact hetzelfde. Zo is bijvoorbeeld in beide reglementen terug te vinden dat de betrokkene zo spoedig mogelijk, in ieder geval binnen 21 dagen, door middel van een aangetekende brief op de hoogte moet worden gesteld dat een dopingzaak aanhangig is gemaakt (art. 10 lid 11 Tuchtreglement Dopingzaken Instituut Sportrechtspraak en art. 29.6 NDR).

4.3. Tuchtrecht bij internationale federaties

Voor internationale sportfederaties is het mogelijk om hun eigen tuchtreglement op te stellen, mits dit past binnen de kaders van de Code. Met de vele internationale sportfederaties, zijn er ook vele verschillende tuchtreglementen. Het geven van een totaalbeeld van alle tuchtreglementen die zijn opgesteld is dan ook niet mogelijk. In paragraaf 1.4.3 is beschreven waarom er voor een analyse van de reglementen van de FISA, FIG, IRB en UCI is gekozen. Aan de hand van de Code of Discipline van de FIG, de 2015 FISA Anti-Doping Bye-Laws van de FISA, Regulation 21 van het World Rugby Handbook van de IRB en Cycling Regulations Part 14 Anti-Doping Rules van de UCI wordt gekeken hoe het tuchtrecht bij die federaties is vastgelegd. In bijlage XVI is van alle vier de federaties weergegeven welke artikelen betrekking hebben op de tuchtrechtelijke procedure bij die federatie.

In de grote lijn komen de procedures uit de tuchtreglementen met elkaar overeen, zo is in alle reglementen vermeldt dat er recht is op een hoorzitting, conform artikel 8.1 Code. Ook bepalen alle reglementen dat het instellen van beroep geen schorsende werking kent, conform artikel 13.1 Code. Hieraan is terug te zien dat de Code dient als het kader voor alle tuchtreglementen.

Hoewel de tuchtreglementen op de grote lijn met elkaar overeenkomen, zijn er een aantal punten in de reglementen echter ook verschillen. Zo is kent bijvoorbeeld alleen de FIG een commissie van beroep, de FIG Appeal Tribunal, waar bijvoorbeeld begeleidend personeel van een turnster in beroep kan (art. 2 Code of Discipline). De Code of Discipline kent geen artikel waarin staat beschreven welke besluiten vatbaar zijn voor beroep, de drie andere reglementen hebben een dergelijk artikel wel opgenomen (art. 13.2 2015 FISA Anti-Doping Bye-Laws, art. 13.2 Regulation 21 World Rugby Handbook en art. 13.2 UCI Cycling Regulations Part 14 Anti-Doping Rules). Enkel bij de UCI is dan weer opgenomen over welke zaken het UCI Anti-Doping Tribunal mag beslissen (art. 8.2 UCI Cycling Regulations Part 14 Anti-Doping Rules). Wat ook opvalt is dat in artikel 8.2.6 sub j Regulation 21 World Rugby Handbook expliciet is opgenomen dat de hoorzitting, van bijvoorbeeld de coach van een rugbyer, van de tuchtcommissie niet openbaar is. In de drie andere reglementen is dit niet expliciet opgenomen. Daarnaast valt op dat enkel bij de FISA beschreven is dat een advocaat zitting moet nemen in de tuchtcommissie die oordeelt over bijvoorbeeld een dopingovertreding begaan door een verzorger van een roeiploeg (art. 8.1.5 2015 FISA Anti-Doping Bye-Laws). Geen van de andere reglementen beschrijft dit zo specifiek. Tenslotte valt op dat, bijvoorbeeld de ploegarts van een wielerploeg, een beroepstermijn van 1 maand heeft om in beroep te gaan tegen een besluit (art. 13.2.5.1 UCI Cycling Regulations Part 14 Anti-Doping Rules), terwijl de drie andere reglementen een beroepstermijn van 21 dagen hanteren (art. 33 Code of Disciplines, art. 13.7.1 2015 FISA Anti-Doping Bye-Laws en art. 13.2 Regulation 21 World Rugby Handbook).

4.4. The Court of Arbitration for Sports

The Court of Arbitration for Sports (in het Nederlands: het hof van arbitrage voor sport), kortweg het CAS, is de instantie om beroep bij aan te tekenen, nadat de beroepsmogelijkheden bij de sportbond of sportfederatie zijn uitgeput (art. 13 Code). Anders dan de naam doet vermoeden is het CAS geen rechtbank of hof, maar een internationale organisatie die alternatieve geschillenbeslechting in de vorm van arbitrage en mediation aanbiedt.⁵⁸ Arbitrage wordt binnen de sport gebruikt om een geschil, zoals bijvoorbeeld een dopingzaak, te beslechten.

Partijen moeten zijn overeengekomen dat een zaak behandeld kan worden door het CAS (R47 Code of Sports-related Arbitration). Partijen kunnen in een overeenkomst de bevoegdheid van het CAS vastleggen, maar ook in de statuten en/of reglementen kan worden bepaald dat in beroep kan worden gegaan bij het CAS (R47 Code of Sports-related Arbitration). Uit de reglementen en/of statuten van een sportbond of sportfederatie blijkt wie er bevoegd is om beroep aan te tekenen bij het CAS. Als het beroep tijdig is aangetekend, dan zal het beroep door drie arbiters worden behandeld, tenzij anders is overeengekomen in de reglementen, statuten of wanneer partijen dat zijn overeengekomen (R50 Code of Sports-related Arbitration). Deze arbiters zijn onafhankelijk en onpartijdig (R33 Code of Sports-related Arbitration). De arbiters van het CAS zijn bevoegd alle feiten en juridische grondslagen opnieuw tegen het licht houden (R57 Code of Sports-related Arbitration). Het besluit van de arbiters moet gemotiveerd, schriftelijk, gedaateerd en ondertekend zijn (R59 Code of Sports-related Arbitration). Het besluit van het CAS is definitief en bindend (R59 Code of Sports-related Arbitration). Cassatie tegen een CAS beslissing is alleen mogelijk als er sprake is van onbevoegdheid, schending van het (proces)recht of als de uitspraak onverenigbaar is met de openbare orde. Het cassatieverzoek wordt ingediend bij het Zwitsers Federaal Gerechtshof.⁵⁹

4.5. Tussenconclusie

De Code beschrijft het kader voor de tuchtrechtelijke procedure bij een dopingzaak. Ondanks dat er in alle hierboven beschreven reglementen verschillen waarneembaar zijn, zijn de reglementen in de hoofdlijnen hetzelfde en passen zij binnen het kader van de Code. Er is een tuchtcommissie die de zaak in eerste aanleg behandelt. Deze tuchtcommissie houdt een hoorzitting en doet aan de hand van haar bevindingen een gemotiveerde uitspraak. Binnen een bepaalde termijn kan er tegen deze uitspraak in beroep worden gegaan. Als de sportbond of sportfederatie een commissie van beroep heeft ingesteld dient het beroep te worden aangetekend bij de commissie van beroep. Heeft de sportbond of sportfederatie geen commissie van beroep, dan kan er beroep worden aangetekend bij het CAS. Het CAS doet een definitieve en bindende uitspraak. Slechts in uitzonderlijke gevallen wordt een cassatieverzoek, tegen een bindend besluit van het CAS, ingediend bij het Zwitsers Federaal Gerechtshof.

⁵⁸ Thornton 2011, p.767.

⁵⁹ Court of Arbitration for Sports.

5. Jurisprudentie

In dit hoofdstuk worden de resultaten van de jurisprudentieonderzoek beschreven. De analyses die zijn uitgevoerd zijn ingebonden in *'Begeleidend personeel en doping. Jurisprudentie analyse'* en deze analyses vormen een losse bijlage bij dit onderzoek. In bijlagen XVII tot en met XIX zijn de tabellen te vinden waarin de analyses zijn verwerkt. Deze resultaten geven antwoord op deelvraag 4: *"Wat zijn de overeenkomsten en verschillen in de jurisprudentie met betrekking tot dopingovertredingen begaan door begeleidend personeel, door het uitvoeren van jurisprudentieonderzoek?"*.

In de eerste paragraaf wordt de omvang van het corpus beschreven. In de tweede paragraaf worden de resultaten met betrekking tot de rechtsprekende instanties en de jurisdictie van de rechtsprekende instantie beschreven. De derde paragraaf beschrijft de positie van begeleidend personeel. Paragraaf vier beschrijft de resultaten die betrekking hebben op de dopingovertredingen die door het terechtgestelde begeleidend personeel zijn begaan. De vijfde paragraaf beschrijft de resultaten met betrekking tot de verschillende bewijsmiddelen die zijn gebruikt om tot een veroordeling te komen. In de zesde paragraaf worden de resultaten die betrekking hebben op de bijzondere omstandigheden beschreven. In de zevende paragraaf van dit hoofdstuk worden de resultaten met betrekking tot de sanctie en overige gevolgen van de uitspraak beschreven. Het hoofdstuk wordt afgesloten met een korte tussenconclusie in paragraaf acht.

5.1. Omvang van het corpus

Voor dit onderzoek zijn 35 uitspraken geanalyseerd. In sommige uitspraken zijn meerdere personen veroordeeld of vrijgesproken naar aanleiding van een ten laste gelegde dopingovertreding. In de tabellen van bijlagen XVII tot en met XIX is de analyses niet per uitspraak maar per persoon weergegeven, daardoor zal in dit hoofdstuk worden gerefereerd aan 40 personen in plaats van 35 uitspraken.

Bij het Anti-Doping Knowledge Centre zijn slechts deze 35 uitspraken bekend die betrekking hebben op begeleidend personeel. Dit aantal afgezet tegenover de in totaal 2176 uitspraken, in de periode van 1 maart 2003 tot en met 28 februari 2015, afkomstig van het CAS, internationale federaties, het IOC en nationale organisaties, betekent dat er 2141 uitspraken geen betrekking hebben op begeleidend personeel. Dit betekent dat slechts 1,6 % van de uitspraken van het Anti-Doping Knowledge Centre betrekking hebben op begeleidend personeel. Dit is slechts een heel klein deel van alle uitspraken. Waarom er slechts 35 uitspraken zijn die betrekking hebben op begeleidend personeel is niet duidelijk geworden tijdens dit onderzoek.

5.2. Rechtsprekende instantie en jurisdictie

Zoals in hoofdstuk 4 is vermeld doet in Nederland het ISR of de sportbond zelf uitspraak in een tuchtrechtelijke zaak. De Dopingautoriteit stelt de regels op, maar zal zelf nooit een uitspraak doen in een dopingzaak tegen begeleidend personeel. Wat opvalt bij de analyse van de nationale uitspraken is dat in sommige landen de anti-dopingorganisatie wél een uitspraak doet, zoals bijvoorbeeld het Româna Agenția Națională Anti-Doping of UK Anti-Doping. Dit is opvallend omdat in zulke situaties eenzelfde organisatie optreedt als wetgevende en rechtsprekende organisatie. Dit is in strijd met de scheiding der machten zoals wij die kennen uit de trias politica van Montesquieu.⁶⁰ WADA gaat er in haar Code impliciet vanuit dat de anti-dopingorganisatie verantwoordelijk is voor de tuchtrechtelijke afhandeling. Daarom is de constructie van Româna Agenția Națională Anti-Doping en UK Anti-Doping niet in strijd met de Code en mag zij gewoon bestaan. Waarom er voor deze constructie is gekozen is in dit onderzoek niet duidelijk geworden.

Met betrekking tot de jurisdictie valt op dat de jurisdictie in 20 van de 40 gevallen niet is gemotiveerd. Uit die uitspraken valt niet af te leiden waarom dat tuchtcollege bevoegd is om de zaak te behandelen. Onder andere bij uitspraken van Româna Agenția Națională Anti-Doping is niet gemotiveerd waarom zij bevoegd is om de zaak te beoordelen. Het motiveren van de jurisdictie is van belang omdat vaak meerdere partijen bevoegd zijn om begeleidend personeel te vervolgen. Dit blijkt bijvoorbeeld in de zaak van ploegarts Geert Leinders. Voorafgaand aan de uitspraak is onderzoek gedaan door de Dopingautoriteit, het Amerikaans Anti-Doping Agentschap en het Deens Anti-Doping Agentschap.⁶¹ Doordat verschillende partijen bevoegd zijn om een zaak te initiëren is het van belang om in de uitspraak terug te kunnen vinden waarom juist die partij de zaak heeft geïnitieerd. Daarnaast is het van belang voor de uitvoerbaarheid van de uitspraak, want een uitspraak van een onbevoegd tuchtcollege hoeft niet te worden uitgevoerd omdat die uitspraak geen rechtskracht heeft. Uit dit onderzoek is niet gebleken waarom de jurisdictie in deze uitspraken niet wordt gemotiveerd.

5.3. Positie begeleidend personeel

In de analyses is gekeken naar de positie die begeleidend personeel bekleedde. Uit de analyse blijkt dat begeleidend personeel soms meerdere posities tegelijk bekleed. Het is bijvoorbeeld mogelijk om tegelijk atletiekcoach te zijn en manager, vertegenwoordiger en zaakwaarnemer.⁶² Of het bekleden van meerdere functies tegelijk ook invloed heeft op de strafmaat is niet vastgesteld, omdat in de geanalyseerde uitspraken slechts drie personen meerdere posities tegelijk bekleedde.

⁶⁰ Bovend'Eert & Kortmann, 2008 p.7.

⁶¹ Dopingautoriteit d.

⁶² AAA No. 77 190 00154 10 USADA vs Mark Block, r.o. 2.3.

Wat opvalt is dat in 28 van de 40 situaties het een coach is die de dopingovertreding begaat. Slechts in drie situaties is het een manager en in acht situaties is het medisch personeel, zoals bijvoorbeeld een teamarts, die een dopingovertreding ten laste wordt gelegd. Hieruit blijkt dat het meestal de coach is die zijn sporters helpt, begeleidt of aanzet tot het gebruik van doping.

5.4. Dopingovertredingen

Uit de analyse blijkt dat in totaal 21 keer artikel 2.8 Code 2009 en vier keer artikel 2.8 Code 2004 ten laste is gelegd. Beide artikelen hebben betrekking op het toedienen van een verboden middel en de assistentie bij een dopingovertreding. Zo overtreedt bijvoorbeeld de voetbalcoach die voor de wedstrijd pillen aanreikt aan zijn elftal dit artikel.⁶³ Het artikel dient als een kapstokartikel waaronder iedere vorm van samenwerking bij een dopingovertreding wordt gehangen. Hierdoor werd een overtreding van begeleidend personeel al vrij snel een overtreding van artikel 2.8 Code 2004 of artikel 2.8 Code 2009 genoemd. In de toekomst komt hier verandering in. Door de invoering van de nieuwe herziene Code heeft artikel 2.8 Code enkel nog betrekking op het toedienen van een verboden middel. Het assisteren bij een dopingovertreding, in welke vorm dan ook, valt vanaf 1 januari 2015 onder artikel 2.9 Code. Hierdoor is te verwachten dat veroordelingen van begeleidend personeel op grond van artikel 2.8 Code zal verminderen en veroordelingen van begeleidend personeel met betrekking tot artikel 2.9 Code zal toenemen.

Daarnaast valt op dat artikel 2.7 Code 2004, artikel 2.7 Code 2009, artikel 2.6 Code 2004 en artikel 2.6 Code 2009 na artikel 2.8 Code 2004 en artikel 2.8 Code 2009 het meest ten laste zijn gelegd. Alle andere artikelen die ten laste zijn gelegd in de verschillende uitspraken (art. 2.5 Code 2004, art. 2.2 Code 2009, art. 2.3 Code 2009 en art. 2.5 Code 2009) komen niet vaak voor. Dit is logisch omdat het moeilijk te bewijzen is dat begeleidend personeel verboden middelen gebruikt (art. 2.2 Code 2009), begeleidend personeel gebrekkig meewerkt, fraudeert of manipuleert tijdens een dopingcontrole (art. 2.5 Code 2004, art. 2.3 Code 2009 en art. 2.5 Code 2009) omdat begeleidend personeel geen dopingcontrole ondergaat. Omdat begeleidend personeel vaak wel aanwezig is en betrokken is bij een dopingcontrole, daardoor kunnen ze deze artikelen wel overtreden.

5.5. Bewijsmiddelen

Uit de tabellen van bijlagen XVII tot en met XIX blijkt dat bij 13 van de 40 personen voor het bewijs gebruik is gemaakt van een politiedossier of een rechtelijke uitspraak. In de uitspraken wordt niet toegelicht hoe die gegevens bij het tuchtcollege terecht zijn gekomen. Het is derhalve onduidelijk of de gegevens rechtstreeks door de politie zijn doorgegeven aan de anti-doping organisatie of sportbond in verband met afspraken die onderling zijn gemaakt of dat een van de partijen die stukken heeft overlegd. Uit de uitspraken

⁶³ CAS 2009_A_1817 WADA & FIFA vs Cyprus Football Association (CFA), Carlos Marques, Leonel Medeiros [...] & Edward Eranosian.

blijkt wel dat de bewijzen zijn gebruikt om de dopingovertreding vast te stellen en tot een veroordeling te komen. Want bij alle 13 personen is het daadwerkelijk tot een veroordeling gekomen.

Wat verder opvalt met betrekking tot de bewijsmiddelen is dat bij 32 van de 40 personen verklaringen van verschillende personen dienen als bewijsmiddelen. Hieruit blijkt dat de tuchtcolleges afhankelijk zijn van de bereidwilligheid van de betrokken partijen om een verklaring af te leggen. Daarnaast valt op dat bij 14 van de 40 personen een rapport heeft gediend als bewijs voor een dopingovertreding. Dit zijn verschillende soorten rapporten, bijvoorbeeld een dopingcontrolerapport opgesteld door een dopingcontroleur, maar er zijn ook rapporten die zijn opgesteld door speciaal ingestelde onderzoekscommissies. Zo zijn bijvoorbeeld door het Oostenrijks Olympisch Comité en de Cypriotische Voetbalbond speciale commissies ingesteld die onderzoek moesten doen naar dopingovertredingen.⁶⁴

5.6. Bijzondere omstandigheden

Wat opvalt bij het analyseren van de bijzondere omstandigheden blijkt dat er geen standaard lijst is met bijzondere omstandigheden die de tuchtcolleges raadplegen om de situatie aan te toetsen. Ieder tuchtcollege heeft zijn eigen overwegingen. Zo wordt bij 13 van de 40 personen door het tuchtcollege overwogen dat begeleidend personeel vanwege zijn positie het extra kan worden aangerekend dat zij een dopingovertreding hebben begaan. Ook wordt in sommige van die uitspraken overwogen dat begeleidend personeel juist vanwege hun positie beter hadden moeten weten. Bij de 27 anderen wordt niets over hun positie of de verantwoordelijkheden die bij hun positie past vermeldt. Uit die uitspraken is derhalve niet af te leiden of het tuchtcollege heeft stilgestaan bij de positie van begeleidend personeel. Andere bijzondere omstandigheden die meewegen in het oordeel van het tuchtcollege zijn de middelen die zijn gebruikt. Zo blijkt dat het tuchtcollege in vijf uitspraken specifiek stilstaat bij het soort middelen dat is verstrekt. Een tuchtcollege overweegt bijvoorbeeld dat de middelen die een atletiekcoach verstrekte levensgevaarlijk waren. Dit werkte strafverzwarend. De atletiekcoach is vervolgens een levenslange schorsing opgelegd.⁶⁵

Tevens valt op dat er bij zeven personen sprake is van een veroordeling voor een dopingovertreding waarbij een minderjarige sporter betrokken was. Al deze personen zijn in eerste aanleg, vijf bij nationale besluiten en twee bij besluit van de internationale federatie, veroordeeld. Dit betekent dat in 17,5 % van de onderzochte uitspraken een minderjarige sporter betrokken was bij een dopingovertreding begaan door begeleidend personeel. Deze bijzondere omstandigheid werkt in alle gevallen strafverzwarend.

⁶⁴ IOC 2007 IOC vs National Olympic Committee of Austria & CAS 2009_A_1817 WADA & FIFA vs Cyprus Football Association (CFA), Carlos Marques, Leonel Medeiros [...] & Edward Eranosian.

⁶⁵ AAA No. 77 190 110 10 JENF USADA vs Raymond Stewart.

5.7. Sancties en overige gevolgen

In de tabellen uit bijlagen XVII tot en met XIX is bij iedere persoon terug te vinden of de sanctie die is opgelegd Code conform is. Uit de tabellen is af te leiden dat in drie gevallen de sanctie niet Code conform is. Bij alle drie die uitspraken is er sprake van een dopingovertreding waarbij een minderjarige betrokken is. Niemand van de betrokkene heeft een levenslange schorsing opgelegd gekregen, terwijl artikel 10.3.3 Code (voorheen art. 10.3.2 Code 2009) dit wel voorschrijft.

Vijf coaches zijn vrijgesproken van de ten laste gelegde dopingovertredingen wegens een gebrek aan bewijs. Bij 10 personen was de Code nog niet van toepassing of bleek uit de uitspraak niet op welke artikelen uit de Code het was gebaseerd. Dit betekent dat er 22 personen geheel conform de Code zijn bestraft. De periode van schorsing die vervolgens is opgelegd aan die personen verschilt echter wel per situatie. Dit is ook mogelijk omdat de meeste schorsingen gebaseerd zijn op artikel 10.4.2 Code 2004 of artikel 10.3.2 Code 2009 (huidig artikel 10.3.3 Code), in die artikelen wordt voorgeschreven dat de schorsing minimaal vier jaar duurt, maar kan oplopen tot maximaal levenslang. Hierdoor is er veel ruimte voor de tuchtcolleges om zelf te bepalen welke schorsingsperiode proportioneel is bij de vastgestelde dopingovertreding.

Met behulp van de databank LexisNexis is gezocht of er iets bekend is over de verdere gevolgen van een uitspraak. Wat hierbij opvalt is dat veel zoektermen geen resultaten of geen relevante resultaten opleveren. Slechts bij drie van de 40 personen komt er daadwerkelijk een relevant artikel naar boven waarin wordt beschreven welke gevolgen de uitspraak heeft. Hieruit blijkt dat richting de buitenwereld weinig wordt gecommuniceerd over begeleidend personeel dat een dopingovertreding begaat.

5.8. Tussenconclusie

Uit de resultaten van het jurisprudentieonderzoek blijkt dat er maar weinig uitspraken zijn met betrekking tot begeleidend personeel. In veel uitspraken wordt de jurisdictie van het tuchtcollege niet gemotiveerd. Voornamelijk coaches worden dopingovertredingen ten laste gelegd, de dopingovertreding die dan ten laste werd gelegd was meestal artikel 2.8 Code 2004 of artikel 2.8 Code 2009. Met ingang van 1 januari 2015 zullen de overtredingen van artikel 2.8 Code naar verwachting verminderen omdat het assisteren bij, aanzetten tot en verhullen van een dopingovertreding niet langer deel uitmaakt van artikel 2.8 Code, maar een eigen artikel heeft gekregen (art. 2.9 Code). Doordat iedere overtreding zijn eigen unieke situatie kent is er geen lijn te ontdekken bij de bijzondere omstandigheden of bij de sancties die worden opgelegd.

6. Conclusies

Het gehele onderzoek staat in het teken van onderstaande centrale vraag. In de eerste paragraaf van dit hoofdstuk wordt antwoord gegeven op de centrale vraag. In de tweede paragraaf wordt nagegaan of de doelstelling is behaald en aangegeven welke onderzoeksmethoden zijn gebruikt voor het beantwoorden van de deelvragen.

6.1. Beantwoording centrale vraag

Het onderzoek richt zich op de vraag *“Welke aanbevelingen kunnen aan de Dopingautoriteit, op basis van jurisprudentieonderzoek en literatuuronderzoek, worden gedaan met betrekking tot de tuchtrechtelijke aanpak en afhandeling van dopingovertredingen, begaan door begeleidend personeel?”*.

In hoofdstuk 2, 3 en 4 is het juridisch kader beschreven, in hoofdstuk 5 zijn vervolgens de resultaten van het jurisprudentieonderzoek weergegeven. Op basis van het beschreven juridisch kader is gebleken dat WADA het wereld anti-dopingprogramma opstelt. De Code maakt deel uit van het wereld anti-dopingprogramma. In Nederland is de Code geïmplementeerd door de Dopingautoriteit in het NDR. Door ondertekening worden sportbonden aan het NDR en de Code gebonden. Begeleidend personeel wordt aan de Code gebonden door aangesloten te zijn bij een sportbond of sportfederatie, of door een specifiek artikel in de arbeidsovereenkomst. Op het moment dat begeleidend personeel gebonden is aan de Code is het mogelijk om dopingovertredingen in de zin van de Code te begaan en de tuchtrechtelijke aanpak en afhandeling van een dopingovertreding te volgen, zoals deze in de Code is beschreven.

In de Code wordt de tuchtrechtelijke procedure beschreven. WADA heeft zelf geen tuchtcollege maar laat de tuchtrechtelijke afhandeling van een dopingovertreding over aan de anti-dopingorganisatie. Een tuchtcollege moet een hoorzitting houden en aan de hand van de bevindingen een gemotiveerde uitspraak doen. De Code schrijft ook voor dat het indienen van beroep mogelijkheid moet zijn. Een anti-dopingorganisatie is niet verplicht om zelf een beroepscommissie te hebben. Na in beroep te zijn gegaan bij de beroepscommissie of als de anti-dopingorganisatie geen beroepscommissie heeft, kan er in (hoger) beroep worden gegaan bij het CAS. Het CAS doet een bindende uitspraak waartegen geen beroep meer openstaat. In uitzonderlijke gevallen kan een cassatie verzoek worden ingediend bij het Zwitsers Federaal Gerechtshof.

Uit het jurisprudentieonderzoek blijkt dat er slechts weinig uitspraken zijn die betrekking hebben op begeleidend personeel dat een dopingovertreding heeft begaan, namelijk slechts 35 uitspraken van de 2176 uitspraken, in de periode van 1 maart 2003 tot en met 28 februari 2015, die bekend zijn bij het Anti-Doping Knowledge Centre. Uit de uitspraken komt naar voren dat slechts in de helft van de situaties aandacht is besteed aan de bevoegdheid van het tuchtcollege. Daarnaast is gebleken dat in 13 van de 40 gevallen een politiedossier of een rechtelijke uitspraak is gebruik als bewijsmiddel in een zaak. In al deze

gevallen is het daarna ook daadwerkelijk tot een veroordeling gekomen. Tevens is gebleken dat 17,5 % van de gevallen een minderjarige sporter betrokken is bij de dopingovertreding die is begaan door begeleidend personeel. In de bijzondere omstandigheden is geen lijn te ontdekken van omstandigheden die altijd strafverzwarend of altijd strafverminderend werken.

Aan de hand van het juridisch kader en de resultaten van het jurisprudentieonderzoek wordt aan de Dopingautoriteit aanbevolen om nader onderzoek te doen naar de mogelijkheden om bewijsmiddelen te verzamelen via politie, justitie en andere organisaties die over relevantie informatie beschikken. De Code heeft geen specifieke bepalingen die het verzamelen van bewijs via een andere organisatie onmogelijk maakt. De nieuwe Code geeft juist meer aandacht aan doen van onderzoek naar een dopingovertreding.⁶⁶ Daarom is deze aanbeveling in lijn met de nieuwste wijziging van de Code.

Daarnaast wordt aanbevolen om te onderzoeken waarom er slechts 35 uitspraken bekend zijn waarbij begeleidend personeel een dopingovertreding ten laste wordt gelegd. Dit onderzoek zal wereldwijd moeten worden uitgevoerd, omdat in Nederland slechts twee uitspraken zijn met betrekking tot begeleidend personeel dat een dopingovertreding is begaan.⁶⁷ Andere aanbeveling die wordt gedaan is om onderzoek te doen naar op de grote hoeveelheid dopingovertredingen van begeleidend personeel waarbij een minderjarige betrokken is. De betrokkenheid van een minderjarige wordt in de Code als een serieuze dopingovertreding aangemerkt (art. 10.3.3 Code), daarom is het van belang om te weten waarom verhoudingsgewijs er zoveel serieuze dopingovertredingen worden begaan.

Daarnaast wordt aanbevolen om onderzoek te doen naar de motivering van de jurisdictie van het tuchtcollege. In de Code wordt bepaald dat er een hoorzitting plaats moet vinden (art. 8.1 Code) en dat er een gemotiveerd besluit moet worden genomen (art. 8.4 Code). Het motiveren van de jurisdictie ligt in lijn met het nemen van een gemotiveerd besluit, zeker wanneer meerdere partijen de tuchtrechtelijke vervolging konden initiëren, is het van belang om te weten waarom juist die partij bevoegd is om de zaak te starten en over een zaak te oordelen.

Uit de Code blijkt dat een sanctie kan worden gereduceerd of verzwamd op het moment dat er sprake is van de bijzondere omstandigheden (artt. 10.4 t/m 10.7 Code). Uit het jurisprudentieonderzoek is gebleken dat er veel verschillende omstandigheden zijn die veelal strafverzwarend werken. Daarom wordt er aanbevolen om nader onderzoek te doen naar de bijzondere omstandigheden en de invloed van de bijzondere omstandigheden op de sanctie. De aanbevelingen zullen nader worden beschreven in hoofdstuk 7.

⁶⁶ WADA 2015b, p.3.

⁶⁷ ISR 2014 KNKF Decision Disciplinary Committee 2013086 T & ISR 2014 KNKF Decision Disciplinary Committee 201386 B.

6.2. Behalen doelstelling

In paragraaf 1.2 van dit rapport is de doelstelling van dit onderzoek beschreven. Door het uitvoeren van dit onderzoek is de doelstelling behaald. Zoals hierboven al kort is beschreven en in hoofdstuk 7 uitgebreider zal worden beschreven, worden er aan de hand van de resultaten van het jurisprudentieonderzoek aanbevelingen gedaan aan de Dopingautoriteit. Deze aanbevelingen worden direct gedaan aan de Dopingautoriteit, maar kunnen ook in een wereldwijd verband worden toegepast. Hieronder zal per deelvraag worden beschreven welke onderzoeksmethoden zijn gebruikt, om tot de conclusie uit paragraaf 6.1 en de aanbevelingen uit hoofdstuk 7 te komen.

Voor het beantwoorden van deelvraag 1 is gebruik gemaakt van de Code en het NDR. Daarnaast is gebruik gemaakt van de Conventie en de Anti-Doping Conventie van de Raad van Europa. Ook is gebruik gemaakt van literatuur en een (model) arbeidsovereenkomst. De kwaliteit van het antwoord is gewaarborgd doordat gebruik is gemaakt van de originele teksten van de Code, het NDR, de Conventie en de Anti-Doping Conventie. De literatuur die is geraadpleegd is aangereikt door medewerkers van de Dopingautoriteit.

Deelvraag 2 is beantwoord door gebruik te maken van de Code 2004, Code 2009, Code, MDR, NDR 2009 en NDR. Tevens is gebruik gemaakt van literatuur afkomstig van WADA. Doordat gebruik is gemaakt van informatie die afkomstig is van de Dopingautoriteit en WADA is de kwaliteit van het antwoord gewaarborgd.

Voor beantwoording van deelvraag 3 is gebruik gemaakt van de Code en het NDR. Daarnaast is gebruik gemaakt van de tuchtrechtelijke reglementen van de FIG, FISA, IRB en UCI. Alle reglementen die zijn gebruikt zijn geraadpleegd bij de organisatie die de reglementen hebben opgesteld. Hierdoor is de kwaliteit van dit antwoord gewaarborgd.

Deelvraag 4 is beantwoord door gebruik te maken van de jurisprudentie die beschikbaar is via het Anti-Doping Knowledge Centre en betrekking heeft op begeleidend personeel. Doordat alle uitspraken op dezelfde wijze zijn geanalyseerd en de uitspraken afkomstig zijn van het Anti-Doping Knowledge Centre is de kwaliteit van deze deelvraag gewaarborgd. Het was niet mogelijk om alle jurisprudentie te onderzoeken omdat er voor sportbonden, sportfederaties en anti-doping organisaties geen verplichting bestaat om alle tuchtrechtelijke uitspraken openbaar te maken. Dit vormt een beperking in het onderzoek, omdat met zekerheid kan worden gezegd dat er meer uitspraken zijn die betrekking hebben op begeleidend personeel, maar deze uitspraken kunnen dus niet worden onderzocht.

Daarnaast zijn alle hoofdstukken inhoudelijk gecontroleerd door de heer Ram, directeur van de Dopingautoriteit, waardoor de kwaliteit en betrouwbaarheid van de informatie gewaarborgd is.

7. Aanbevelingen

Op basis van het uitgevoerde onderzoek en de resultaten zijn er zes aanbevelingen die worden gedaan aan de Dopingautoriteit, maar ook gelden voor andere anti-doping organisaties ter wereld. Dit omdat het jurisprudentieonderzoek is uitgevoerd aan de hand van uitspraken van over de hele wereld.

Omvang van corpus

Zoals in hoofdstuk 6 al kort beschreven is, wordt er aanbevolen om verder onderzoek te doen naar de totale omvang van dopingovertredingen die begaan zijn door begeleidend personeel. Uit het onderzoek is gebleken dat slechts 35 uitspraken betrekking hebben op begeleidend personeel dat een dopingovertreding ten laste wordt gelegd. Dit aantal heeft enkel betrekking op de uitspraken die beschikbaar zijn bij het Anti-Doping Knowledge Centre. Zoals in hoofdstuk 1.4.4 al is toegelicht bestaat er geen verplichting om de dopinggerelateerde uitspraken openbaar te maken. Met zekerheid is te zeggen dat er wereldwijd meer dan 35 uitspraken zijn. Daarom wordt aanbevolen om verder onderzoek te doen naar de totale omvang van dit probleem. Onderzocht dient te worden waarom er wordt besloten om uitspraken niet openbaar te maken.

Jurisdictie

Slechts bij 20 van de 40 gevallen is gemotiveerd waarom het tuchtcollege bevoegd is om kennis te nemen van de dopingzaak. Uit het uitgevoerde onderzoek is niet gebleken waarom er slechts in de helft van de gevallen in de uitspraak aandacht is besteed aan de jurisdictie in die zaak. De bevoegdheid van een tuchtcollege is essentieel voor het succes van de afhandeling van de dopingzaak. Immers, op het moment dat een tuchtcollege niet bevoegd is om kennis te nemen van een zaak, zal de uitspraak geen stand kunnen houden. Daarom is het van belang om in iedere zaak stil te staan bij de bevoegdheid van het tuchtcollege. In de Nederlandse uitspraken is aandacht besteed aan de jurisdictie van het tuchtcollege. Deze aanbeveling is dan ook meer richting WADA en andere anti-doping organisaties dan richting de Dopingautoriteit. Aanbevolen wordt om te onderzoeken waarom de jurisdictie niet wordt gemotiveerd in de uitspraken.

Bewijsmiddelen

Zoals in hoofdstuk 6 al reeds is vermeld, wordt aanbevolen om te onderzoeken of er mogelijkheden zijn om samen te werken met politie, justitie en andere organisaties die over relevante informatie beschikken. Uit het onderzoek is gebleken dat er in 13 van de 40 gevallen gebruik is gemaakt van politiegegevens en/of rechtelijke uitspraken als bewijsmiddel in de dopingzaak. In al deze zaken is het ook daadwerkelijk tot een veroordeling gekomen. Door samen te werken met politie, justitie en andere organisaties die over relevante informatie beschikken, zoals bijvoorbeeld de Inspectie voor de Gezondheidszorg en andere organisaties waar begeleidend personeel zich bij aan sluit, wordt het voor de Dopingautoriteit makkelijker om

bewijs te verzamelen tegen begeleidend personeel dat een dopingovertreding is begaan. Omdat in Nederland op dit moment nog geen overeenkomst bestaat tussen de politie, justitie en andere organisaties die over relevante informatie beschikken, wordt aanbevolen om onderzoek te doen naar de mogelijkheden op dit gebied. De verwachting is dat het wetsvoorstel 'wet aanpak dopingbeleid' mogelijk al met een antwoord op deze vraag komt, omdat er in dit wetsvoorstel aandacht is voor de intelligence & investigation activiteiten van de Dopingautoriteit.⁶⁸

Dopingovertredingen waarbij minderjarige betrokken is

Uit het onderzoek blijkt dat 17,5 % van de betrokkenen is veroordeeld wegens een dopingovertreding waarbij een minderjarige betrokken is. Uit artikel 10.3.3 Code blijkt dat WADA deze overtredingen als ernstig beschouwt. In dat artikel wordt bepaald dat een overtreding waarbij een minderjarige betrokken is, moet worden bestraft met een levenslange schorsing. Daarom wordt er met betrekking tot een dopingovertreding waarbij een minderjarige betrokken is, aanbevolen om te onderzoeken waarom er verhoudingsgewijs zoveel uitspraken zijn waarbij een minderjarige betrokken is bij een dopingovertreding. Uit dit onderzoek zou moeten blijken of er daadwerkelijk veel dopingovertredingen zijn waarbij een minderjarige betrokken is, of worden dopingovertredingen waarbij een minderjarige betrokken is sneller vervolgd en veroordeeld, waardoor het lijkt alsof er meer dopingovertredingen zijn waarbij een minderjarige betrokken is.

Bijzondere omstandigheden en sancties

Uit het onderzoek is gebleken dat alle tuchtcolleges verschillend overwegen met betrekking tot de bijzondere omstandigheden. Er bestaat geen standaard lijst met bijzondere omstandigheden die een tuchtcollege kan raadplegen om daar de situatie aan te toetsen. Dit is ook logisch omdat het niet voor niets 'bijzondere' omstandigheden worden genoemd. Hoewel iedere situatie uniek is en iedere situatie zijn eigen bijzondere omstandigheden kent, zijn er wel een aantal dingen die opvallen in het onderzoek. Zo wordt bijvoorbeeld niet in alle uitspraken aandacht gegeven aan de positie van begeleidend personeel, terwijl dat bij begeleidend personeel juist een belangrijk punt is, omdat sporters vaak afhankelijk zijn van hun begeleidend personeel. Aan de hand van de resultaten is niet vast te stellen of bijvoorbeeld medisch personeel zwaarder wordt gestraft dan een coach. Aanbevolen wordt dan ook om de bijzondere omstandigheden die strafverzwarend of strafverminderend werken nader te onderzoeken. Uit een dergelijk onderzoek kan blijken hoe en waarom bepaalde situaties strafverzwarend of juist strafverminderend werken. Het resultaat van een dergelijk onderzoek kan de tuchtcolleges dienen als een richtlijn bij hun overwegingen.

⁶⁸ *Kamerstukken II 2014/15*, 30 234, nr.117, p.3.

Met betrekking tot de sancties wordt eenzelfde soort aanbeveling gedaan. Uit het onderzoek blijkt dat in vier gevallen geoordeeld is dat de betrokkenen deel uitmaakten van een dopingnetwerk. In de uitspraken wordt duidelijk overwogen dat de betrokkenen niet aan het hoofd van de dopingorganisatie stonden. Toch komen er drie verschillende sancties uit, te weten een schorsing voor de duur van 8 jaar, 10 jaar en 15 jaar.⁶⁹ Aanbevolen wordt dan ook om te onderzoeken of het mogelijk is dat eenzelfde soort strafmaat wordt toegepast in vergelijkbare situaties waardoor dergelijke verschillen steeds minder zullen voorkomen.

⁶⁹ CAS 2012_A_2791 WADA vs Norjannah Hafiszah Jamaludin, Nurul Sarah Abdul Kadir, Mohamad Noor Imran Hadi, Siti Zubaidah Adabi, Siti Fatimah Mohamad, Yee Yi Ling, Harun, CAS 2008_A_1513 Emil Hoch vs FIS & IOC & AAA No. 77190 00225 12 USADA vs Johan Bruyneel, Pedro Celaya Lezama & José Martí Martí.

8. Literatuurlijst

- **Atletiekunie**
Atletiekunie, *Dopingreglement* (online, laatst geraadpleegd op 20 mei 2015).
- **Bovend'Eert & Kortmann 2008**
Bovend'Eert & Kortmann, *Rechtelijke organisatie, rechters en rechtspraak*, Deventer: Kluwer 2008.
- **Court of Arbitration for Sports**
Court of Arbitration for Sports, *Is it possible to appeal against a CAS award?* (online, laatst geraadpleegd op 20 mei 2015).
- **Dopingautoriteit 2013**
Dopingautoriteit, *Tussen realiteit en ambitie. Meerjarenbeleidsplan 2013-2016*, 2013 (online, laatst geraadpleegd op 20 mei 2015).
- **Dopingautoriteit a**
Dopingautoriteit, *Veterinaire doping* (online, laatst geraadpleegd op 20 mei 2015).
- **Dopingautoriteit b**
Dopingautoriteit, *Dopingregels* (online, laatst geraadpleegd op 20 mei 2015).
- **Dopingautoriteit c**
Dopingautoriteit, *Begeleidend personeel* (online, laatst geraadpleegd op 20 april 2015).
- **Dopingautoriteit d**
Dopingautoriteit, *Geert Leinders krijgt levenslange schorsing* (online, laatst geraadpleegd op 20 mei 2015).
- **Gazet van Antwerpen 26 augustus 2004**
'Roeien: Oekraïne verliest brons door fout van arts', *Gazet van Antwerpen*, 26 augustus 2004.
- **Instituut Sportrechtspraak a**
Instituut Sportrechtspraak, *de sportbonden* (online, laatst geraadpleegd op 20 mei 2015).
- **Instituut Sportrechtspraak b**
Instituut Sportrechtspraak, *ISR formulieren overeenkomst* (online, laatst geraadpleegd op 20 mei 2015).
- **KNRB 2014**
Koninklijke Nederlandse Roei Bond, *KNRB Statuten* (online, laatst geraadpleegd op 20 mei 2015).
- **Stoele, De Hon, Coumans 2014**
F. Stoele, O. de Hon & B. Coumans, *Doping onder Controle. 25 jaar dopingbeleid in Nederland (1989-2014)*, Nieuwegein: Arko Sports Media 2014.

- **Teitler & Ram 2010**
S. Teitler & H. Ram, *Nederlandse tuchtrechtspraak en de toepassing van de World Anti-Doping Code*, Data Juridica DJ 2010/7523, p. 57-70.
- **The International Olympic Committee Anti-Doping Rules**
The International Olympic Committee Anti-Doping Rules applicable to the Games of het XXVIII Olympiad in Athens in 2004 (online, laatst geraadpleegd op 20 mei 2015).
- **Thornton 2011**
P.K. Thornton, *Sports Law*, Sudbury: Jones and Bartlett Publishers 2011.
- **UNESCO a**
UNESCO, *International Convention against Doping in Sport. Paris, 19 October 2005. States Parties*, (online, laatst geraadpleegd op 20 mei 2015).
- **UNESCO b**
UNESCO, *International Convention against Doping in Sport*, en.unesco.org (zoek op 'most successful convention', laatst geraadpleegd op 20 mei 2015).
- **Vos 2013**
I. Vos, *De Dopingautoriteiten getest. Een onderzoek naar overeenkomsten en verschillen van juridische grondslagen en bevoegdheden tussen de Nederlandse Dopingautoriteit en buitenlandse NADOs* (bachelor scriptie), 2013.
- **WADA 2014**
World Anti-Doping Agency, *Athlete reference guide to the 2015 world anti-doping code*, 2014.
- **WADA 2015a**
World Anti-Doping Agency, *Code 2015*, 2015.
- **WADA 2015b**
World Anti-Doping Agency, *Significant Changes between the 2009 Code and the 2015 Code. Version 4.0*, 2015.

9. Bijlagen

Bijlage nr.	Inhoud
Bijlage I	Jurisprudentieoverzicht
Bijlage II	Vragenlijst jurisprudentie analyse
Bijlage III	Overzicht overtreding en sanctie
Bijlage IV	Model arbeidsovereenkomst
Bijlage V	Tabel definitie begeleidend personeel
Bijlage VI	Tabel gebruik
Bijlage VII	Tabel gebrekkige medewerking
Bijlage VIII	Tabel fraude / manipulatie
Bijlage IX	Tabel bezit
Bijlage X	Tabel handel
Bijlage XI	Tabel toediening
Bijlage XII	Tabel sancties
Bijlage XIII	Tabel strafverminderende omstandigheden
Bijlage XIV	Tabel strafverzwarende omstandigheden
Bijlage XV	Tabel verschil voor beroep vatbare besluiten ISR/NDR
Bijlage XVI	Tuchtrecht internationale federaties
Bijlage XVII	Tabel nationale uitspraken
Bijlage XVIII	Tabel internationale federatie en IOC uitspraken
Bijlage XIX	Tabel CAS uitspraken

Bijlage I – Jurisprudentieoverzicht

Court of Arbitration for Sport

Uitspraak	Datum	Begeleidend personeel	Land
CAS 2002_A_389 Walter Mayer vs IOC	20 maart 2003	Coach	Oostenrijk
CAS 2004_A_777 ARcycling AR (Phonak) vs UCI	31 januari 2005	Wielerteam	Zwitserland
CAS 2008_A_1513 Emil Hoch vs FIS & IOC	26 januari 2009	Coach	Lichtenstein
CAS 2008_A_1585 Yücel Kop vs IAAF	10 november 2009	Echtgenoot van sporter	Turkije
CAS 2009_A_1817 WADA & FIFA vs Cyprus Football Association (CFA), Carlos Marques, Leonel Medeiros [...] & Edward Eranosian	26 oktober 2010	Coach	Cyprus
CAS 2010_A_2226 Carlos Manuel Brito Leal Queiroz vs Autoridade Antidopagem de Portugal (ADoP)	23 maart 2011	Coach	Portugal
CAS 2012_A_2791 WADA vs Norjannah Hafiszah Jamaludin, Nurul Sarah Abdul Kadir, Mohamad Noor Imran Hadi, Siti Zubaidah Adabi, Siti Fatimah Mohamad, Yee Yi Ling, Harun	24 mei 2013	Coach	Canada
CAS A1_2007 ASADA vs Sevdalin Marinov	9 maart 2007	Coach	Australië

International Federations

Uitspraak	Datum	Begeleidend personeel	Land
FIG 2011 FIG vs Anastasiya Melnychenko	25 februari 2011	Coach	Oekraïne
FISA 2005 FISA vs Ganna Gryhchenko	9 februari 2005	Teamarts	Oekraïne

FISA 2008 FISA vs Russian Rowing Federation (1)	27 januari 2008	Officials, coaches, teammedewerkers en medisch personeel	Rusland
IRB 2012_130121 IRB Rushan Yagudin, Vitaly Zhivatov & Andrey Kosarev	21 januari 2013	Fysiotherapeut	Rusland

National decisions

Uitspraak	Datum	Begeleidend personeel	Land
AAA No. 77 190 00154 10 USADA vs Mark Block	27 maart 2011	Coach	Uitspraak uit Amerika
AAA No. 77 190 110 10 JENF USADA vs Raymond Stewart	24 juni 2010	Coach	Jamaicaanse coach, uitspraak uit Amerika
AAA No. 77-20-1300-0604 USADA vs Geert Leinders	14 januari 2015	Ploegarts	Belgische ploegarts, uitspraak uit Amerika
AAA No. 77190 00225 12 USADA vs Johan Bruyneel, Pedro Celaya Lezama & José Martí Martí	21 april 2014	Team medewerkers	Team medewerker o.a. uit België, uitspraak uit Amerika
AAA 2014 No. 01-14-0000-6146 Usada vs Jon Drummond	17 december 2014	Coach	Amerikaan, uitspraak uit Amerika
ANAD Comisia de Apel 2007_02 Iona Iordach vs ANAD	29 augustus 2007	Coach	Roemenië
ANAD Comisia de Apel 2010_08 Eleodor Rosca vs ANAD	18 november 2010	Coach	Roemenië
ANAD Comisia de Audiere 2010_15 ANAD vs Cătălin Burlacu & Virgil Nicolae Iordache	20 mei 2010	Fysiotherapeut	Roemenië

ANAD Comisia de Audiere 2010_29 ANAD vs Miruna Elena Trifan & Xenofonte Bobob	12 augustus 2010	Coach	Roemenië
ANAD Comisia de Audiere 2013_18 ANAD vs Augustin Barbu	15 oktober 2013	Coach	Roemenië
ANAD Comitet Sancțiune 2007_03 ANAD vs Alexandru Victor Predoi, Ionel Raducanu & Ioan Iordache	3 juli 2007	Coach	Roemenië
CONI 2007_28 CONI vs Dr. Carlo Santucci	17 december 2007	Arts	Italië
ISADDP 2012 ISC vs Gary Sweeney & Martin Sweeney	8 mei 2012	Coach, tevens broer	Ierland
ISR 2014 KNKF Decision Disciplinary Committee 2013086 T	5 februari 2014	Coach	Nederland
ISR 2014 KNKF Decision Disciplinary Committee 2013086 B	24 april 2014	Coach	Nederland
SAIDS 2011_08 SAIDS vs Andrew Pretorius	29 september 2011	Coach	Zuid – Afrika
SDRCC 2009 CCES vs Valerio Moscarillo	14 december 2009	Coach	Canada
SDRCC 2009 Cecil Russell vs CCES & SNC – Appeal	10 augustus 2009	Coach	Canada
SDRCC 2013 CCES vs Jimmy Gariépy	19 januari 2012	Coach	Canada
ST 2010_17 DFSNZ vs Rodney Newman	31 januari 2012	Coach, tevens sporter	Nieuw – Zeeland
UKAD 2012 UK Anti-Doping vs Ian Burns	10 december 2012	Coach, tevens sporter	Engeland
UKAD 2014 UKAD vs Philip Tinklin	28 mei 2014	Coach, tevens vader	Engeland

IOC Disciplinary Commission decisions

Uitspraak	Datum	Begeleidend personeel	Land
IOC 2007 IOC vs National Olympic Committee of Austria	23 mei 2007	Coach	Oostenrijk

Bijlage II – Vragen jurisprudentieanalyse

1. *Welke instantie doet de uitspraak en op welke datum?*
2. *Wat is de situatie (korte samenvatting van feitelijke situatie)?*
3. *Wie zijn de partijen?*
 - a. *Welke functie heeft begeleidend personeel? (coach / arts / fysiotherapeut / ...)*
4. *Waar ontleent de partij (sportfederatie / sportbond / NADO) / de instantie zijn bevoegdheid aan om begeleidend personeel te vervolgen (jurisdictie)?*
5. *Om welke dopingovertreding(en) gaat het?*
 - a. *Welk artikel uit het reglement van de sportfederatie / sportbond / NADO hoort bij deze overtreding?*
 - b. *Welk artikel uit de dan geldende Code hoort bij deze overtreding?*
6. *Wat zijn de bewijsmiddelen?*
 - a. *Waren er problemen met de bewijsmiddelen?*
7. *Zijn er bijzondere omstandigheden?*
 - a. *Is het een eenmalige overtreding of heeft de overtreding meerdere malen plaatsgevonden binnen deze dopingzaak?*
 - b. *Zijn er een of meerdere sporters bij de overtreding betrokken?*
 - c. *Is er sprake van recidive?*
 - d. *Zijn er bijzondere omstandigheden met betrekking tot de schuld / verwijtbaarheid?*
 - e. *Zijn de bijzondere omstandigheden van invloed op de strafmaat?*
8. *Welke sanctie wordt opgelegd?*
 - a. *Is deze sanctie conform het reglement van de sportfederatie / sportbond / NADO? Zo nee, waarom niet?*
 - b. *Is deze sanctie conform de dan geldende Code? Zo nee, waarom niet?*
9. *Bijzonderheden:*
 - a. *Zijn de betrokken sporters veroordeeld? Zo ja, wat is daar de uitspraak?*
 - b. *Is er (hoger) beroep ingesteld tegen ... (nummer uitspraak)? Zo ja, bij welke instantie is het (hoger) beroep ingesteld en wat is daar de uitspraak?*
 - c. *Zijn er andere bijzondere gebeurtenissen als gevolg van deze overtreding (bijvoorbeeld ontslag op staande voet van begeleidend personeel)?*

Uit een korte internetsearch met behulp van LexisNexis is gebleken dat ...

Bijlage III – Overzicht overtreding en sanctie

Overtreding	Standaardsanctie
Gebruik van verboden stoffen en/of verboden methoden (art. 2.2 Code).	Schorsing van vier jaar (art. 10.2 Code).
Gebrekkige medewerking tijdens een dopingcontrole (art. 2.3 Code).	Schorsing van vier jaar (art. 10.3.1 Code).
Fraude en/of manipulatie van een dopingcontrole (art. 2.5 Code).	Schorsing van vier jaar (art. 10.3.1 Code).
Bezit van verboden stoffen en/of verboden methoden (art. 2.6 Code).	Schorsing van vier jaar (art. 10.2 Code).
(poging tot) Handel in verboden stoffen en/of verboden methoden (art. 2.7 Code).	Schorsing van minimaal vier jaar (art. 10.3.3 Code).
(poging tot) Toediening van verboden stoffen en/of verboden methoden (art. 2.8 Code).	Schorsing van minimaal vier jaar (art. 10.3.3 Code).
Medeplichtigheid (art. 2.9 Code).	Schorsing van minimaal twee jaar (art. 10.3.4 Code).

Bijlage IV – Model arbeidsovereenkomst

De ondergetekenden:

- 1 De besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid **[XXX]**
B.V., gevestigd te [xxx] en kantoorhoudend te [.xxx] aan de [xxx],
vertegenwoordigd door haar directeur, de heer [xxx], hierna te noemen:
"**[xxx]**"
en
- 2 Naam, geboren, wonende te, lid van de [xxx] en houder van een licentie als
[...], hierna te noemen "**de Werknemer**"

In aanmerking nemende:

[...]

De Werknemer is op de hoogte van en zal zich houden aan de antidopingregels, bestaande uit interne en externe regels die direct of indirect te maken hebben met de bestrijding van het gebruik van verboden middelen of methoden en alles wat verder verstaan wordt onder doping in de sport;

[...]

Verklaren en komen overeen als volgt:

[...]

Artikel 7 Verboden handelingen

De Werknemer is bekend met de medische ethiek bij [xxx]. Zowel [xxx] als de hoofdsponsor, staan het gebruik van verboden stimulerende middelen onder geen beding toe. De Werknemer zal iedere overtreding van deze regel onmiddellijk aan [xxx] melden. Het spreekt voor zich dat de Werknemer zich te allen tijde zal onthouden van betrokkenheid bij gebruik van verboden stimulerende middelen c.q. doping c.q. medicamenten die binnen de sport reglementair niet zijn toegestaan, dan wel van al dan niet systematisch handelen daarin c.q. het aanzetten van anderen tot zodanig gebruik of zodanige handel. Dit wordt gezien als een dringende reden als bedoeld in artikel 7:678 BW en kan derhalve een reden zijn voor een ontslag op staande voet. Onverminderd het recht van [xxx], de Werknemer voor eventuele schade in verband daarmee aan te spreken, stopzetting van sponsoring daarbij inbegrepen

Artikel 8 Procedure bij (vermeend) dopinggebruik

- 1 De Werknemer is zich ervan bewust dat enige betrokkenheid, direct of indirect, van de Werknemer bij het gebruik van verboden middelen c.q. doping:
 - a volstrekt wordt afgekeurd en verboden door [xxx], en de overige sponsors;
 - b grote (financiële) consequenties kan hebben voor [xxx] en de sponsors;

- c publicitair voor alle betrokken partijen erg gevoelig ligt en derhalve met de nodige voorzichtigheid moet worden betracht.
- 2 Indien betrokkenheid, direct of indirect, van de Werknemer of een van de andere werknemers bij dopinggebruik wordt geconstateerd, zal de Werknemer:
- a alle aanwijzingen van [xxx] en de door [xxx] aan te stellen deskundigen met betrekking tot de begeleiding van de dopingprocedure strikt opvolgen;
 - b alle communicatie met derden (zoals onder meer de "pers"), in welke vorm dan ook, inzake de (vermeende) betrokkenheid, direct of indirect, van de Werknemer of een van de andere werknemers met dopinggebruik, geheel in overleg met [xxx] laten plaatsvinden en de aanwijzingen dienaangaande van [xxx] strikt opvolgen.
- 3 In dit kader wordt de Werknemer nog eens nadrukkelijk gewezen op zijn geheimhoudingsplicht, zoals nader geformuleerd in artikel 12 van deze overeenkomst. Deze geheimhoudingsplicht geldt ook zeer nadrukkelijk voor alle mogelijke bijzonderheden betreffende of verband houdend met de hiervoor genoemde dopingprocedure.

[...]

Aldus overeengekomen, in viervoud opgemaakt en ondertekend op [xxx] te [xxx]

[xxx]

De Werknemer

[xxx], namens [xxx] B.V.

Bijlage V – Tabel definitie begeleidend personeel

	MDR ¹	NDR 2009 ²	NDR ³	Code 2004 ⁴	Code 2009 ⁵	Code ⁶
1	Coach	Coach	Coach	Coach	Coach	Coach
2	Trainer	Trainer	Trainer	Trainer	Trainer	Trainer
3	Manager	Manager	Manager	Manager	Manager	Manager
4	Zaakwaarnemer	Zaakwaarnemer	Zaakwaarnemer	Zaakwaarnemer	Zaakwaarnemer	Zaakwaarnemer
5	Teammedewerker	Teammedewerker	Teammedewerker	Teammedewerker	Teammedewerker	Teammedewerker
6	Official	Official	Official	Official	Official	Official
7	Medisch begeleider die is aangesloten bij de bond	Medisch begeleider	Medisch begeleider	Medisch begeleider dat samenwerkt met of de sporter behandelt voor of tijdens sportwedstrijden	Medisch begeleider	Medisch begeleider
8	Paramedisch begeleider die is aangesloten bij de bond	Paramedisch begeleider	Paramedisch begeleider	Paramedisch begeleider dat samenwerkt met of de sporter behandelt	Paramedisch begeleider	Paramedisch begeleider

¹ Art. 1.9 MDR.

² Art. 1.8 NDR 2009.

³ Art. 1.8 NDR.

⁴ Appendix 1, Definitions, Code 2004.

⁵ Appendix 1, Definitions, Code 2009.

⁶ Appendix 1, Definitions, Code.

				voor of tijdens sportwedstrijden		
9	Een bij de bond aangesloten club of vereniging of organisatie waarbij de bond is aangesloten en werkt met sporters die deelnemen aan of zich voorbereiden op sportwedstrijden of die sporters onder behandeling heeft	Iedere andere persoon die is aangesloten bij de bond, een bij de bond aangesloten club of vereniging of een organisatie waarbij de bond is aangesloten en werkt met sporters die deelnemen aan of zich voorbereiden op sportwedstrijden, deze sporters assisteert, ondersteunt of begeleidt of die sporters onder behandeling heeft	Elke andere persoon die is gebonden aan de statuten, reglementen en/of besluiten van de bond, van een bij de bond aangesloten rechtspersoon of van een organisatie die bij de bond aangesloten is en die werkt met een of me leden die deelnemen aan of zich voorbereiden op sportwedstrijden, deze leden assisteert, ondersteunt of begeleidt, of deze leden onder behandeling heeft		Elke andere persoon die de sporter behandelt, ermee samenwerkt of assisteert tijdens of in voorbereiding op een sportwedstrijd	Elke andere persoon die de sporter behandelt, ermee samenwerkt of assisteert tijdens of in voorbereiding op een sportwedstrijd

10		Ouder	Ouder		Ouder	Ouder
11		Wettelijk vertegenwoordiger	Wettelijk vertegenwoordiger			

Bijlage VI – Tabel gebruik

MDR ¹	NDR 2009 ²	NDR ³	Code 2004 ⁴	Code 2009 ⁵	Code ⁶
Gebruik van verboden stof.	Gebruik van verboden stof.	Gebruik van verboden stof.	Gebruik van verboden stof.	Gebruik van verboden stof door een sporter.	Gebruik van verboden stof door een sporter.
Gebruik van verboden methode.	Gebruik van verboden methode.	Gebruik van verboden methode.	Gebruik van verboden methode.	Gebruik van een verboden methode door een sporter.	Gebruik van een verboden methode door een sporter.
Poging tot gebruik.	Poging tot gebruik.	Poging tot gebruik.	Poging tot gebruik.	Poging tot gebruik door een sporter.	Poging tot gebruik door een sporter.
Slagen of mislukken van (poging tot) gebruik is niet relevant voor beoordeling of er sprake is van een overtreding.	Slagen of mislukken van (poging tot) gebruik is niet relevant voor beoordeling of er sprake is van een overtreding.	Slagen of mislukken van (poging tot) gebruik is niet relevant voor beoordeling of er sprake is van een overtreding.	Slagen of mislukken van (poging tot) gebruik is niet relevant voor beoordeling of er sprake is van een overtreding.	Slagen of mislukken van (poging tot) gebruik is niet relevant voor beoordeling of er sprake is van een overtreding.	Slagen of mislukken van (poging tot) gebruik is niet relevant voor beoordeling of er sprake is van een overtreding.
	Gebruik kan worden aangetoond, ondanks	Gebruik kan worden aangetoond, ondanks			

¹ Art. 4 MDR.

² Art. 4 NDR 2009.

³ Art. 4 NDR.

⁴ Art. 2.2 Code 2004.

⁵ Art. 2.2 Code 2009.

⁶ Art. 2.2 Code.

	dat de analyse van het B-monster de analyse van het A-monster niet bevestigd.	dat de analyse van het B-monster de analyse van het A-monster niet bevestigd.			
	Geen sprake van een overtreding als de sporter een dispensatie bezit.	Geen sprake van een overtreding als de sporter een dispensatie bezit.			
		Definitie van gebruik.			
		Bewijsmiddelen.			

Bijlage VII – Tabel gebrekkige medewerking

MDR ¹	NDR 2009 ²	NDR ³	Code 2004 ⁴	Code 2009 ⁵	Code ⁶
Begeleidend personeel moet volledig meewerken aan/tijdens een dopingcontrole.	Begeleidend personeel moet volledig meewerken aan/tijdens een dopingcontrole.	Volledig meewerken aan een dopingcontrole.	Volledig meewerken aan een dopingcontrole.	Volledig meewerken aan een dopingcontrole.	Volledig meewerken aan een dopingcontrole.
Begeleidend personeel moet tijdig meewerken aan/tijdens een dopingcontrole.	Begeleidend personeel moet tijdig meewerken aan/tijdens een dopingcontrole.	Tijdig meewerken aan een dopingcontrole.			
Begeleidend personeel moet naar behoren meewerken aan/tijdens een dopingcontrole.	Begeleidend personeel moet naar behoren meewerken aan/tijdens een dopingcontrole.				
	Aanwijzingen opvolgen.				

¹ Art. 5 MDR.

² Art. 5 NDR 2009.

³ Art. 5 NDR.

⁴ Art. 2.3 Code 2004.

⁵ Art. 2.3 Code 2009.

⁶ Art. 2.3 Code.

	Gehoor geven aan ver- zoeken.				
		(Poging tot) ontwijken van een dopingcon- trole.			Ontwijken van een do- pingcontrole.

Bijlage VIII – Tabel fraude / manipulatie

MDR ¹	NDR 2009 ²	NDR ³	Code 2004 ⁴	Code 2009 ⁵	Code ⁶
Frauderen.	Manipuleren.	Manipuleren.	Manipuleren.	Manipuleren.	Manipuleren.
Poging tot frauderen.	Poging tot manipuleren.	Poging tot manipuleren.	Poging tot manipuleren.	Poging tot manipuleren.	Poging tot manipuleren.
Beschrijving van frauderen (a t/m d).	Beschrijving van manipuleren (a t/m f).	Beschrijving van manipuleren (a t/m k).			Beschrijving van manipuleren.
		Begeleidend personeel moet volledig, tijdig en naar behoren meewerken.			
		Begeleidend personeel moet aanwijzingen van een dopingcontroleofficial opvolgen.			
		Begeleidend personeel moet gehoor geven aan			

¹ Art. 7 MDR.

² Art. 7 NDR 2009.

³ Art. 7 NDR.

⁴ Art. 2.5 Code 2004.

⁵ Art. 2.5 Code 2009.

⁶ Art. 2.5 Code.

		verzoeken van een dopingcontroleofficial, alsmede ondertekening van dopingcontroleformulier.			
--	--	--	--	--	--

Bijlage IX – Tabel bezit

MDR ¹	NDR 2009 ²	NDR ³	Code 2004 ⁴	Code 2009 ⁵	Code ⁶
(poging tot) Bezit van een stof of methode die buiten wedstrijdverband verboden is.	(poging tot)Bezit van een stof of methode die buiten wedstrijdverband verboden is.	(poging tot) Bezit van een stof of methode die buiten wedstrijdverband verboden is.	Bezit van een stof of methode die buiten wedstrijdverband verboden is.	Bezit van een stof of methode buiten wedstrijdverband is verboden.	Bezit van een stof of methode buiten wedstrijdverband is verboden.
Definitie van bezit (a t/m c).	Definitie van bezit (a t/m d).	Definitie van bezit (a t/m d).			
Geen overtreding als afstand is gedaan van de verboden stof / methode.		Geen overtreding als afstand is gedaan van verboden stof / methode aan de Dopingautoriteit of een andere anti-doping autoriteit.			

¹ Art. 8 MDR.

² Art. 8 NDR 2009.

³ Art. 8 NDR.

⁴ Art. 2.6 Code 2004.

⁵ Art. 2.6 Code 2009.

⁶ Art. 2.6 Code.

Geen overtreding als een geldige dispensatie is afgegeven.	Geen overtreding als een geldige dispensatie is afgegeven.	Geen overtreding als een geldige dispensatie is afgegeven.	Geen overtreding als een geldige dispensatie is afgegeven.	Geen overtreding als een geldige dispensatie is afgegeven.	Geen overtreding als een geldige dispensatie is afgegeven.
	(poging tot) Bezit binnen wedstrijdverband van een binnen wedstrijdverband verboden stof of methode.	(poging tot) Bezit binnen wedstrijdverband van een binnen wedstrijdverband verboden stof of methode.		Bezit binnen wedstrijdverband van een verboden stof of methode.	Bezit binnen wedstrijdverband van een verboden stof of methode.
		Aankoop van een verboden stof wordt gelijkgesteld met bezit.			

Bijlage X – Tabel handel

MDR ¹	NDR 2009 ²	NDR ³	Code 2004 ⁴	Code 2009 ⁵	Code ⁶
(poging tot) Handel in verboden stoffen en/of methoden.	(poging tot) Handel in verboden stoffen en/of methoden.	(poging tot) Handel in verboden stoffen en/of methoden.	Handel in verboden stoffen en/of methoden.	(poging tot) Handel in verboden stoffen en/of methoden.	(poging tot) Handel in verboden stoffen en/of methoden.
Beschrijving van handel.	Beschrijving van handel.	Beschrijving van handel.			
Verspreiding door medisch / begeleidend personeel met oprechte en legale therapeutische doeleinden is toegestaan.	Verspreiding door medisch / begeleidend personeel met oprechte en legale therapeutische doeleinden is toegestaan.	Verspreiding door medisch / begeleidend personeel met oprechte en legale therapeutische doeleinden is toegestaan.			
Geen sprake van overtreding als sporter dispensatie bezit.	Geen sprake van overtreding als sporter dispensatie bezit.				

¹ Art. 9 MDR.

² Art. 9 NDR 2009.

³ Art. 9 NDR.

⁴ Art. 2.7 Code 2004.

⁵ Art. 2.7 Code 2009.

⁶ Art. 2.7 Code.

Opsporing alleen door wettelijke opsporingsbevoegden.					
		Geen handel op het moment dat handelingen betrekking hebben op een stof die buiten wedstrijdverband is toegestaan.			

Bijlage XI – Tabel toediening

MDR ¹	NDR 2009 ²	NDR ³	Code 2004 ⁴	Code 2009 ⁵	Code ⁶
(poging tot) Toediening van een verboden stof en/of methode.	(poging tot) Toediening van een buiten wedstrijdverband verboden stof en/of methode.	(poging tot) Toediening van een buiten wedstrijdverband verboden stof en/of methode.	(poging tot) Toediening van een verboden stof en/of methode.	(poging tot) Toediening van een buiten wedstrijdverband verboden stof en/of methode.	(poging tot) Toediening van een buiten wedstrijdverband verboden stof en/of methode.
Assisteren bij een overtreding.	Assisteren bij een overtreding.		Assisteren bij een overtreding.	Assisteren bij een overtreding.	
Aanmoedigen tot een overtreding.	Aanmoedigen tot een overtreding.		Aanmoedigen tot een overtreding.	Aanmoedigen tot een overtreding.	
Helpen bij een overtreding.	Helpen bij een overtreding.		Helpen bij een overtreding.	Helpen bij een overtreding.	
Aanzetten tot een overtreding.	Aanzetten tot een overtreding.		Aanzetten tot een overtreding.	Aanzetten tot een overtreding.	
Verhullen van een overtreding.	Verhullen van een overtreding.		Verhullen van een overtreding.	Verhullen van een overtreding.	

¹ Art. 10 MDR.

² Art. 10 NDR 2009.

³ Art. 10 NDR.

⁴ Art. 2.8 Code 2004.

⁵ Art. 2.8 Code 2009.

⁶ Art. 2.8 Code.

Medeplichtig zijn aan een overtreding.	Medeplichtig zijn aan een overtreding.		Medeplichtig zijn aan een overtreding.	Medeplichtig zijn aan een overtreding.	
Geen overtreding als de sporter dispensatie is verleend.	Geen overtreding als de sporter dispensatie is verleend.				
	(poging tot) Toediening binnen wedstrijdverband aan een sporter van een binnen wedstrijdverband verboden stof en/of methode.	(poging tot) Toediening binnen wedstrijdverband aan een lid van een binnen wedstrijdverband verboden stof en/of methode.		(poging tot) Toediening binnen wedstrijdverband aan een sporter van een binnen wedstrijdverband verboden stof en/of methode.	(poging tot) Toediening binnen wedstrijdverband aan een sporter van een binnen wedstrijdverband verboden stof en/of methode.
		Beschrijving van toediening.			
		Geen overtreding als er sprake is van oprechte en legale therapeutische doeleinden.			

Bijlage XII – Tabel sancties

	MDR	NDR 2009	NDR	Code 2004	Code 2009	Code
Aanwezigheid	1 ^e overtreding: 2 jaar schorsing, 2 ^e overtreding: levenslange schorsing (art. 37.1 MDR).	1 ^e overtreding: 2 jaar schorsing, tenzij reductie of verlenging (art. 38.1 NDR 2009).	1 ^e overtreding: 4 jaar schorsing, tenzij reductie of opschorting (art. 37.1 NDR).	1 ^e overtreding: 2 jaar schorsing, 2 ^e overtreding: levenslange schorsing, tenzij reductie (art. 10.2 Code 2004).	1 ^e overtreding: 2 jaar schorsing, tenzij reductie of verlenging (art. 10.2 Code 2009).	1 ^e overtreding: 4 jaar schorsing, tenzij reductie of opschorting (art. 10.2.1 Code).
Gebruik	1 ^e overtreding: 2 jaar schorsing, 2 ^e overtreding: levenslange schorsing (art. 37.1 MDR).	1 ^e overtreding: 2 jaar schorsing, tenzij reductie of verlenging (art. 38.1 NDR 2009).	1 ^e overtreding: 4 jaar schorsing, tenzij reductie of opschorting (art. 37.1 NDR).	1 ^e overtreding: 2 jaar schorsing, 2 ^e overtreding: levenslange schorsing, tenzij reductie (art. 10.2 Code 2004).	1 ^e overtreding: 2 jaar schorsing, tenzij reductie of verlenging (art. 10.2 Code 2009).	1 ^e overtreding: 4 jaar schorsing, tenzij reductie of opschorting (art. 10.2.1 Code).
Gebrekkige medewerking	1 ^e overtreding: 2 jaar schorsing, 2 ^e overtreding: levenslange schorsing (art. 37.2 MDR).	1 ^e overtreding: 2 jaar schorsing, tenzij reductie of verlenging (art. 38.2 NDR 2009).	1 ^e overtreding: 4 jaar schorsing, tenzij reductie of opschorting. Geen opzet dan	1 ^e overtreding: 2 jaar schorsing, 2 ^e overtreding: levenslange schorsing, tenzij reductie	1 overtreding: 2 jaar schorsing, tenzij reductie of verlenging (art. 10.3.1 Code 2009).	1 ^e overtreding: 4 jaar schorsing, tenzij reductie of opschorting. Geen opzet dan 2 jaar

			2 jaar schorsing (art. 39 NDR).	(art. 10.4.1 Code 2004).		schorsing (art. 10.3.1 Code).
Fraude / manipulatie	1 ^e overtreding: 2 jaar schorsing, 2 ^e overtreding: levenslange schorsing (art. 37.2 MDR).	1 ^e overtreding: 2 jaar schorsing, tenzij reductie of verlenging (art. 38.2 NDR 2009).	1 ^e overtreding: 4 jaar schorsing, tenzij reductie of opschorting (art. 39 NDR).	1 ^e overtreding: 2 jaar schorsing, 2 ^e overtreding: levenslang, tenzij reductie (art. 10.4.1 Code 2004).	1 ^e overtreding: 2 jaar schorsing, tenzij reductie of verlenging (art. 10.3.1 Code 2009).	1 ^e overtreding: 4 jaar schorsing, tenzij reductie of opschorting (art. 10.3.1 Code).
Bezit	1 ^e overtreding: 2 jaar schorsing, 2 ^e overtreding: levenslange schorsing (art. 37.1 MDR).	1 ^e overtreding: 2 jaar schorsing, tenzij reductie of verlenging (art. 38.1 NDR 2009).	1 ^e overtreding: 4 jaar schorsing, tenzij reductie of opschorting (art. 37.1 NDR).	1 ^e overtreding: 2 jaar schorsing, 2 ^e overtreding: levenslang, tenzij reductie (art. 10.2 Code 2004).	1 ^e overtreding: 2 jaar schorsing, tenzij reductie of verlenging (art. 10.2 Code 2009).	1 ^e overtreding: 4 jaar schorsing, tenzij reductie of opschorting (art. 10.2.1 Code).
Handel	Minimaal 4 jaar schorsing, maximaal levenslang (art. 37.4 MDR).	Minimaal 4 jaar schorsing, tenzij reductie (art. 38.3 NDR 2009).	Minimaal 4 jaar schorsing, maximaal levenslang (art. 41.1 NDR).	Minimaal 4 jaar schorsing, maximaal levenslang (art. 10.4.2 Code 2004).	Minimaal 4 jaar schorsing, maximaal levenslang, tenzij reductie (art. 10.3.2 Code 2009).	Minimaal 4 jaar schorsing, maximaal levenslang (art. 10.3.3 Code).

Toediening	Minimaal 4 jaar schorsing, maximaal levenslang (art. 37.4 MDR).	Minimaal 4 jaar schorsing, tenzij reductie (art. 38.3 NDR 2009).	Minimaal 4 jaar schorsing, maximaal levenslang (art. 41.1 NDR).	Minimaal 4 jaar schorsing, maximaal levenslang (art. 10.4.2 Code 2004).	Minimaal 4 jaar schorsing, maximaal levenslang, tenzij reductie (art. 10.3.2 Code 2009).	Minimaal 4 jaar schorsing, maximaal levenslang (art. 10.3.3 Code).
	Overtreding waarbij een minderjarige betrokken is en is uitgevoerd door begeleidend personeel: levenslange schorsing (art. 37.5 MDR).	Overtreding waarbij een minderjarige betrokken is en is uitgevoerd door begeleidend personeel: levenslange schorsing (art. 38.5 NDR 2009).	Handel of toediening waarbij minderjarige betrokken is en is uitgevoerd door begeleidend personeel: levenslange schorsing (art. 41.2 onder a NDR).	Overtreding waarbij minderjarige betrokken is en is uitgevoerd door begeleidend personeel: levenslange schorsing (art. 10.4.2 Code 2004).	Overtreding waarbij minderjarige betrokken is en is uitgevoerd door begeleidend personeel: levenslange schorsing (art. 10.3.2 Code 2009).	Handel of toediening waarbij minderjarige betrokken is en is uitgevoerd door begeleidend personeel: levenslange schorsing (art. 10.3.3 Code).
		Tuchtorgaan stelt hoogte financiële sanctie vast (art. 37.5 NDR 2009).	Het tuchtcollege stelt hoogte van financiële sanctie vast (art. 36.7 NDR).		Anti-doping organisatie kan financiële sanctie opleggen (art. 10.12 Code 2009).	Anti-doping organisatie kan financiële sanctie opleggen (art. 10.10 Code).

Bijlage XIII – Tabel strafverminderende omstandigheden

MDR	NDR 2009	NDR	Code 2004	Code 2009	Code
Gebruik van specifieke stof, zonder het doel om sportprestaties te verbeteren (art. 38 MDR).	Gebruik van specifieke stof, zonder het doel om sportprestatie te verbeteren of om verboden stof/methode te maskeren (art. 39.3 NDR 2009).	Gebruik van specifieke stof, zonder opzet (art. 37.2 NDR).		Gebruik van specifieke stof, zonder het doel om sportprestaties te verbeteren of om verboden stof/methode te maskeren (art. 10.4 Code 2009).	Gebruik van specifieke stof, zonder opzet (art. 10.5.1 Code).
	Beschrijving van specifieke stoffen en bewijsmiddelen (art. 39.1 NDR 2009 en art. 39.4 NDR 2009).	Beschrijving van opzet (art. 38 NDR).	Beschrijving van specifieke stoffen (art. 10.3 Code 2004).		
Beschrijving van 'geen schuld of nalatigheid' (art. 39.2 MDR).	Beschrijving van 'geen schuld of nalatigheid' (art. 40.1 NDR 2009).	Beschrijving van 'geen schuld of nalatigheid' (art. 44 NDR)	Beschrijving van 'geen schuld of nalatigheid' (definitions Code 2004).	Beschrijving van 'geen schuld of nalatigheid' (definitions Code 2009).	Beschrijving van 'geen schuld of nalatigheid' (definitions Code).

Schuld of nalatigheid niet significant in relatie tot overtreding (art. 39.3 MDR).	Schuld of nalatigheid niet significant in relatie tot overtreding (art. 41.1 NDR 2009).	Schuld of nalatigheid niet significant in relatie tot overtreding (art. 45.1 NDR).	Schuld of nalatigheid niet significant in relatie tot overtreding (art. 10.5.2 Code 2004).	Schuld of nalatigheid niet significant in relatie tot overtreding (art. 10.5.2 Code 2009).	Schuld of nalatigheid niet significant in relatie tot overtreding (art. 10.5.2 Code).
Geen sprake van aanmerkelijke schuld of nalatigheid, dan schorsing met de helft verminderen, bij levenslange schorsing tot minimaal 8 jaar verminderen (art. 39.6 MDR en art. 39.7 MDR).	Geen sprake van aanmerkelijke schuld of nalatigheid, dan schorsing met de helft verminderen, bij levenslange schorsing tot minimaal 8 jaar verminderen (art. 41.2 NDR 2009 en art. 41.3 NDR 2009)	Geen sprake van aanmerkelijke schuld, nalatigheid of opzet, dan kan periode van schorsing worden gewijzigd. Omvang van wijziging scheelt per beschrijving (artt. 45.2 NDR t/m 45.14 NDR).	Geen sprake van aanmerkelijke schuld of nalatigheid, bij aanwezigheid, gebruik, gebreke medewerking of toediening, dan kan de periode van schorsing met de helft verminderen, bij levenslange schorsing tot minimaal 8 jaar verminderen (art. 10.5.2 Code 2004).	Geen sprake van aanmerkelijke schuld of nalatigheid, dan schorsing met de helft verminderen, bij levenslange schorsing tot minimaal 8 jaar verminderen (art. 10.5.2 Code 2009).	Geen sprake van aanmerkelijke schuld of nalatigheid, dan schorsing met de helft verminderen, bij levenslange schorsing tot minimaal 8 jaar verminderen (art. 10.5.2 Code).
	Bekentenis voorafgaand aan dopingzaak, kan schorsing verminderen tot de helft van de periode (art. 42 NDR 2009).	Bekentenis voorafgaand aan dopingzaak, kan schorsing verminderen tot de helft van de periode (art. 47 NDR).		Bekentenis voorafgaand aan dopingzaak, kan schorsing verminderen tot de helft van de periode (art. 10.5.4 Code 2009).	Bekentenis voorafgaand aan dopingzaak, kan schorsing verminderen tot de helft van de periode (art. 10.6.2 Code).

		Bekentenis na ont- vangst van kennisge- ving dopingovertre- ding, kan voor vermin- dering van sanctie zor- gen (art. 48 NDR).			Bekentenis na ont- vangst van kennisge- ving dopingovertre- ding, kan voor vermin- dering van sanctie zor- gen (art. 10.6.3 Code).
		Substantiële onder- steuning aan doping- zaak, kan leiden tot het opschorten een deel van de sanctie (art. 46 NDR).	Substantiële onder- steuning aan doping- zaak, kan leiden tot vermindering van de schorsing (art. 10.5.3 Code 2004).	Substantiële onder- steuning aan doping- zaak, kan leiden tot het opschorten van een deel van de sanctie (art. 10.5.3 Code 2009).	Substantiële onder- steuning aan doping- zaak, kan leiden tot het opschorten van een deel van de sanctie (art. 10.6.1.1 Code).

Bijlage XIV – Tabel strafverzwarende omstandigheden

MDR	NDR 2009	NDR	Code 2004	Code 2009	Code
Opnieuw begaan van dopingovertreding, nadat kennisgeving van voorgaande dopingovertreding is ontvangen (art. 40.1 MDR)	Opnieuw begaan van dopingovertreding, nadat kennisgeving van voorgaande dopingovertreding is ontvangen (art. 43.2 NDR 2009 en art. 45.2 NDR 2009).	Opnieuw begaan van dopingovertreding, nadat kennisgeving van voorgaande dopingovertreding is ontvangen (art. 50.5 NDR).	Opnieuw begaan van dopingovertreding, nadat kennisgeving van voorgaande dopingovertreding is ontvangen (art. 10.6.1 Code 2004).	Opnieuw begaan van dopingovertreding nadat kennisgeving van voorgaande dopingovertreding is ontvangen (art. 10.7.4 Code 2009).	Opnieuw begaan van dopingovertreding nadat kennisgeving van voorgaande dopingovertreding is ontvangen (art. 10.7.4 Code).
	Bij een tweede overtreding kan de schorsing variëren van minimaal 1 jaar schorsing tot maximaal levenslang streef (artt. 45.4 t/m 45.13 NDR 2009).	Bij een tweede overtreding kan verlenging van de schorsing variëren (art. 50.1 NDR).		Bij een tweede overtreding kan de schorsing variëren (art. 10.7.1 Code 2009).	Bij een tweede overtreding kan verlenging van de schorsing variëren (art. 10.7.1 Code).
Bij een derde overtreding volgt levenslange	Bij een derde overtreding volgt levenslange	Bij een derde overtreding volgt levenslange		Bij een derde overtreding volgt levenslange	Bij een derde overtreding volgt levenslange

schorsing (art. 40.4 MDR)	schorsing, tenzij reductie, dan schorsing van tenminste 10 jaar tot levenslang (art. 45.15 NDR 2009).	schorsing, tenzij reductie, dan schorsing van tenminste 8 jaar (art. 50.3 NDR).		schorsing, tenzij reductie, dan schorsing van tenminste 8 jaar (art. 10.7.3 Code 2009).	schorsing, tenzij reductie, dan schorsing van tenminste 8 jaar (art. 10.7.2 Code).
Om te spreken van meerdere overtredingen moeten ze binnen 8 jaar van elkaar hebben plaatsgevonden (art. 44 MDR)	Om te spreken van meerdere overtredingen moeten ze binnen 8 jaar van elkaar hebben plaatsgevonden (art. 45.16 NDR 2009).	Om te spreken van meerdere overtredingen moeten ze binnen 10 jaar van elkaar hebben plaatsgevonden (art. 50.7 NDR).		Om te spreken van meerdere overtredingen moeten ze binnen 8 jaar van elkaar hebben plaatsgevonden (art. 10.7.5 Code 2009).	Om te spreken van meerder overtredingen moeten ze binnen 10 jaar van elkaar hebben plaatsgevonden (art. 10.7.5 Code).

Bijlage XV – Tabel voor beroep vatbare besluiten ISR/NDR

Tegen de volgende besluiten kan beroep worden aangetekend:

Art. 59 NDR

Art. 59 Dopingreglement Instituut Sportrecht-spraak

Een besluit dat (g)een dopingovertreding heeft plaatsgevonden.	Een besluit dat (g)een dopingovertreding heeft plaatsgevonden.
Een besluit tot schuldigverklaring zonder strafoplegging.	Een besluit tot schuldigverklaring zonder strafoplegging.
Een besluit van WADA als bedoeld in artikel 19.5.	Een besluit van WADA als bedoeld in artikel 19.5.
Een besluit dat de bond en/of de Dopingautoriteit in een dopingzaak niet-ontvankelijk is. Een besluit dat (i) in een dopingzaak de verjaringstermijn is verstreken, dan wel te laat aangifte is gedaan, en (ii) de bond en/of de Dopingautoriteit in een dopingzaak geen jurisdictie hebben, wordt voor de toepassing van dit artikel gelijk gesteld met een besluit dat sprake is van niet-ontvankelijkheid.	Een besluit dat de bond, de Dopingautoriteit en/of een andere anti-doping organisatie in een dopingzaak niet-ontvankelijk is. Een besluit dat (i) in een dopingzaak de verjaringstermijn is verstreken, dan wel te laat aangifte is gedaan, en (ii) de bond en/of de Dopingautoriteit in een dopingzaak geen jurisdictie hebben, wordt voor de toepassing van dit artikel gelijk gesteld met een besluit dat sprake is van niet-ontvankelijkheid.
Een besluit inhoudende de oplegging van een ordemaatregel.	Een besluit inhoudende de oplegging van een ordemaatregel.
Een besluit dat is genomen op grond van artikel 52.5.	Een besluit dat is genomen op grond van artikel 52.5.
Een besluit dat is genomen in strijd met artikel 26.3, artikel 46.11, artikel 51.10 of artikel 51.11.	Een besluit dat is genomen in strijd met artikel 26.3, artikel 46.11, artikel 51.10 of artikel 51.11.
Een besluit betreffende de kostenveroordeling.	
Een besluit op grond van artikel 46 om een periode van uitsluiting op te schorten.	Een besluit op grond van artikel 46 om een periode van uitsluiting op te schorten.
Een besluit als bedoeld in artikel 46.8, genomen door de Dopingautoriteit of WADA. Als een an-	Een besluit als bedoeld in artikel 46.8, genomen door de Dopingautoriteit of WADA. Als een an-

dere anti-doping organisatie een dergelijk besluit neemt, dan is op dat besluit het dopingreglement van de betreffende anti-doping organisatie van toepassing, tenzij het dopingreglement van de desbetreffende anti-doping organisatie het dopingreglement van de bond van toepassing verklaart.	dere anti-doping organisatie een dergelijk besluit neemt, dan is op dat besluit het dopingreglement van de betreffende anti-doping organisatie van toepassing, tenzij het dopingreglement van de desbetreffende anti-doping organisatie het dopingreglement van de bond van toepassing verklaart.
Een besluit van een anti-doping organisatie om het besluit van een andere anti-doping organisatie niet te erkennen.	Een besluit van de bond om, in strijd met artikel 56, het besluit van een andere anti-doping organisatie niet te erkennen.
	Een besluit dat een dopingzaak om procedurele redenen niet in behandeling kan worden genomen.
	Een besluit van WADA als bedoeld in artikel 21.5, met dien verstande dat tegen dit besluit allen beroep kan worden ingesteld bij het CAS.
	Een besluit van een anti-doping organisatie om een belastend analyseresultaat of een atypisch bevinding niet als een dopingzaak te beschouwen, of een besluit van een anti-doping organisatie om na een onderzoek overeenkomstig artikel 22 geen aangifte te doen of tot vervolging over te gaan.
	Een besluit om aan het begaan van een dopingovertreding (geen) consequenties te verbinden in de vorm van (i) het opleggen van een periode van uitsluiting, (ii) het vervallen van de wedstrijdresultaten, (iii) het opleggen van een financiële consequentie als bedoeld in de Code en/of (iv) bekendmaking van dit besluit.

Bijlage XVI – Tuchtrect internationale federaties

FIG Code of Discipline

Wat allereerst opvalt, is dat alleen de FIG in haar tuchtreglement geen specifieke aandacht besteedt aan doping, door middel van een specifiek hoofdstuk of een specifieke richtlijn. De regels uit de Code of Discipline zijn ook van toepassing op dopingzaken (art. 1 Code of Discipline). Het lezen van de Code of Discipline kan wellicht voor verwarring zorgen, omdat in het reglement een aantal keer wordt verwezen naar 'de Code', met deze verwijzing doelt de FIG op de Code of Discipline en niet de Wereld Anti-Doping Code.

De Code of Discipline van de FIG beschrijft dat er een tuchtcommissie is, de FIG Disciplinary Commission, en een commissie van beroep, de FIG Appeal Tribunal (art. 2 Code of Discipline). De samenstelling van de FIG Disciplinary Commission en de FIG Appeal Tribunal worden respectievelijk in artikel 20 Code of Discipline en artikel 31 Code of Discipline beschreven. Beide commissies moeten uit drie personen bestaan. Er staat niet beschreven welke vereisten die drie functionarissen moeten voldoen, om in de commissie zitting te mogen nemen.

De volgende procedure wordt in de Code of Discipline beschreven; de betrokkene heeft recht op een hoorzitting (art. 15 Code of Discipline). Uiterlijk een maand na de hoorzitting volgt het besluit van de tuchtcommissie (art. 24 Code of Discipline). Tegen dit besluit kan binnen 21 dagen na kennisneming van de uitspraak in beroep worden gegaan (art. 29 Code of Discipline). Het instellen van beroep heeft geen schorsende werking, derhalve blijft het besluit waartegen beroep is aangetekend van kracht gedurende de behandeling van het beroep (art. 30 Code of Discipline). Binnen 21 dagen na kennisgeving van de uitspraak van de commissie van beroep, kan in beroep worden gegaan bij het CAS (art. 33 Code of Discipline).

2015 FISA Anti-Doping Bye-Laws

De 2015 FISA Anti-Doping Bye-Laws beschrijft dat de FISA Doping Hearing Panel de tuchtcommissie is (art. 8.1.3 2015 FISA Anti-Doping Bye-Laws). Er wordt in dit reglement niets bepaald omtrent een commissie van beroep. Het FISA Doping Hearing Panel bestaat uit drie functionarissen, van deze drie functionarissen moet tenminste één een advocaat zijn (art. 8.1.5 2015 FISA Anti-Doping Bye-Laws).

In artikel 8.1.6 2015 FISA Anti-Doping Bye-Laws staat beschreven welke tien principes worden gehanteerd om een eerlijk proces te waarborgen. Nadat de hoorzitting heeft plaatsgevonden, zorgt de

tuchtcommissie zo snel mogelijk voor een besluit (art. 8.2.1 2015 FISA Anti-Doping Bye-Laws). Er wordt hier geen harde termijn genoemd, enkel dat het besluit zo spoedig mogelijk moet zijn genomen. Tegen het besluit van de tuchtcommissie kan in beroep worden gegaan bij het CAS (art. 8.2.2 2015 FISA Anti-Doping Bye-Laws). Hieruit blijkt dat de FISA zelf geen commissie van beroep heeft. Het beroep moet binnen 21 dagen na kennisneming van het besluit worden ingesteld (art. 13.7.1 2015 FISA Anti-Doping Bye-Laws). Het instellen van beroep heeft geen schorsende werking, het eerdere besluit blijft van kracht gedurende de beroepsperiode (art. 13.1 2015 FISA Anti-Doping Bye-Laws).

Regulation 21 World Rugby Handbook

Het Anti-Doping Judicial Panel behandelt de zaak in eerste aanleg (art. 8.2.1 Regulation 21 World Rugby Handbook) bij de IRB. De functionarissen die zitting nemen in de tuchtcommissie moeten kennis hebben over dopinggebruik binnen de sport (art. 8.2.1 Regulation 21 World Rugby Handbook). In artikel 8.2.6 Regulation 21 World Rugby Handbook staan tien principes beschreven die worden gehanteerd tijdens de behandeling van de zaak. Er wordt geen specifieke termijn genoemd waarbinnen de tuchtcommissie tot een uitspraak moet komen. Tegen de uitspraak van de tuchtcommissie kan binnen 21 dagen na kennisneming beroep worden ingesteld bij het CAS (art. 13.7.1 Regulation 21 World Rugby Handbook). Hieruit blijkt dat het IRB, net als de FISA, zelf geen commissie van beroep heeft. Het beroep kent geen schorsende werking, het eerdere besluit blijft van kracht gedurende de behandeling van het beroep (art. 13.1 Regulation 21 World Rugby Handbook).

UCI Cycling Regulations Part 14 Anti-Doping Rules

Het UCI Anti-Doping Tribunal behandelt de zaak in eerste aanleg bij de UCI (art. 8.1 UCI Cycling Regulations Part 14 Anti-Doping Rules). Voor de samenstelling van het UCI Anti-Doping Tribunal wordt verwezen naar specifieke regels, de Anti-Doping Tribunal Procedural Rules, die openbaar worden gemaakt op de website van de UCI (art. 8.1 UCI Cycling Regulations Part 14 Anti-Doping Rules). In de artikel 4 Anti-Doping Tribunal Procedural Rules is beschreven dat het Anti-Doping Tribunal moet bestaan uit vier leden. De leden moeten een juridische kwalificatie hebben en ervaring hebben met dopingzaken.

In artikel 8.2 UCI Cycling Regulation Part 14 Anti-Doping Rules wordt bepaald welke zaken het Anti-Doping Tribunal mag behandelen. Zo kan het UCI Anti-Doping Tribunal zaken behandelen die zijn ontdekt nadat er onderzoek is gedaan conform artikel 7 UCI Cycling Regulation Part 14 Anti-Doping

Rules, zaken die door een andere anti-doping organisatie zijn ontdekt, maar waarbij is overeengekomen dat het UCI Anti-Doping Tribunal deze zaak zal behandelen of zaken waarbij een andere anti-doping organisatie niet zorgt voor een goed en volledig proces (art. 8 UCI Cycling Regulations Part 14 Anti-Doping Rules).

Na de hoorzitting (art. 8.5 UCI Cycling Regulations Part 14 Anti-Doping Rules) neemt de tuchtcommissie tijdig een besluit (art. 8.3 UCI Cycling Regulations Part 14 Anti-Doping Rules). Een specifieke termijn voor het nemen van dit besluit wordt niet benoemd. Binnen een maand na kennisneming van het besluit kan beroep worden ingesteld bij het CAS (art. 13.2.5.1 UCI Cycling Regulations Part 14 Anti-Doping Rules). Het beroep kent geen schorsende werking, het eerdere besluit blijft van kracht totdat er uitspraak is gedaan in de beroepszaak (art. 13.1 UCI Cycling Regulations Part 14 Anti-Doping Rules).

Bijlage XVII – Tabel nationale uitspraken

Jurisprudentie analyse	Positie begeleidend personeel	Jurisdictie verklaring	Overtreding volgens Code	Bewijsmiddelen	Bijzondere omstandigheden	Invloed bijzondere omstandigheden	Sanctie Code conform?	Overige gevolgen uitspraak
Analyse 1	Atletiek- coach, manager, vertegenwoordiger en zaakwaarnemer.	Bevoegdheid AAA wordt gemotiveerd. ¹	Art. 2.5 Code 2009, art. 2.7 Code 2009 en art. 2.8 Code 2009.	Politiedossier.	Ja, overtreden gedurende langere tijd en herhaaldelijk contact. Sprake van dopingnetwerk.	Ja, strafverzwarend.	Ja, conform art. 10.3.2 Code 2009 (10 jaar).	Geen resultaten.
Analyse 2	Coach van worstelaar.	Bevoegdheid Instituut Sportrechtspraak wordt gemotiveerd.	Art. 2.5 Code 2009.	Dopingcontrole formulier en verklaringen.	N.v.t.	N.v.t.	Ja, conform art. 10.3.1 Code 2009 (2 jaar).	Onbekend.

¹ AAA staat voor American Arbitration Association.

Analyse 3	Coach van worstelaar.	Bevoegdheid Instituut sportrechtspraak wordt gemotiveerd.	Art. 2.5 Code 2009.	Eerdere uitspraak, verklaringen en dopingcontrole formulier.	N.v.t.	N.v.t.	Ja, conform art. 10.3.1 Code 2009 (2 jaar).	Onbekend.
Analyse 4	Atletiekcoach.	Bevoegdheid AAA is niet gemotiveerd.	Art. 2.7 Code 2009 en art. 2.8 Code 2009.	Verklaringen, facturen, bankafschriften en bandopname telefoongesprek.	Grotere verantwoordelijkheid als coach, levensgevaarlijk middel en hij handelde gedurende langere tijd.	Ja, strafverzwarend.	Ja, conform art. 10.3.2 Code 2009 (levenslang).	Geen relevante resultaten.
Analyse 5	Teamarts van wielerploeg.	Bevoegdheid AAA wordt gemotiveerd.	Art. 2.6 Code 2004 / art. 2.6 Code 2009, art. 2.7 Code 2004 / art. 2.7 Code 2009 en art. 2.8	Verklaringen.	Arts met lange ervaring, houding tijdens het proces, misbruik van zijn positie/rolmodel, middelen die gevaar opleveren.	Ja, strafverzwarend.	Ja, conform art. 10.4.2 Code 2004 (levenslang).	Persbericht dat hij zelf al uit de wielersport is gestapt.

			Code 2004 / art. 2.8 Code 2009.		ren voor gezondheid en hij stond aan het hoofd van dopingnetwerk.			
Analyse 6 (Bruyneel)	Teammanager wielerploeg.	Bevoegdheid AAA wordt gemotiveerd.	Art. 2.6 Code 2009, art. 2.7 Code 2009 en art. 2.8 Code 2009.	Verklaringen.	Top van dopingnetwerk.	Nee.	Ja, conform art. 10.6 Code 2009 (10 jaar).	Geen relevante resultaten.
Analyse 6 (Celaya)	Ploegarts wielerploeg.	Bevoegdheid AAA wordt gemotiveerd.	Art. 2.6 Code 2009, art. 2.7 Code 2009 en art. 2.8 Code 2009.	Verklaringen.	Onderdeel van dopingnetwerk.	Nee.	Ja, conform art. 10.6 Code 2009 (8 jaar).	Geen relevante resultaten.
Analyse 6 (Martí)	Hoofdcoach wielerploeg.	Bevoegdheid AAA wordt gemotiveerd.	Art. 2.6 Code 2009, art. 2.7 Code 2009	Verklaringen.	Onderdeel van dopingnetwerk.	Nee.	Ja, conform art. 10.6 Code 2009 (8 jaar).	Geen relevante resultaten.

			en art. 2.8 Code 2009.					
Analyse 7	Coach van gewichtheffers.	Bevoegdheid Roemeens Anti-doping agent-schap is niet gemotiveerd.	Art. 2.8 Code 2004.	Verklaringen en dopingcontrole-rapport.	N.v.t.	N.v.t.	Vrijspraak i.v.m. onvol-doende overtuigend bewijs.	Geen resul-taten.
Analyse 8	Coach van gewichtheffers.	Bevoegdheid Roemeens Anti-doping agent-schap is niet gemotiveerd.	Art. 2.8 Code 2004.	Documenten uit dossier en besluit.	N.v.t.	N.v.t.	Ja, conform art. 10.4.2 Code 2004 (4 jaar).	Geen resul-taten.
Analyse 9	Fysiotherapeut van basketballer.	Bevoegdheid Roemeens Anti-doping agent-schap wordt niet gemotiveerd.	Art. 2.8 Code 2009.	Verklaring.	N.v.t.	N.v.t.	Ja, conform art. 10.3.3 Code 2009 (4 jaar).	Geen rele-vante resul-taten.
Analyse 10	Atletiekcoach.	Bevoegdheid Roemeens Anti-doping agent-schap wordt niet gemotiveerd.	Art. 2.8 Code 2009.	Verklaringen.	Bereid om mee te werken.	Ja, strafvermin-derend.	Vrijspraak i.v.m. onvol-doende be-wijs en summiere	Geen resul-taten.

							tenlasteleg- ging.	
Analyse 11	Atletiekcoach.	Bevoegdheid Roemeens Anti-doping agent-schap wordt niet gemotiveerd.	Art. 2.8 Code 2009.	Verklaring.	Minderjarige en onwetende sporter.	Ja, strafverzwa- rend.	Ja, conform art. 10.3.2 Code 2009 (levens-lang).	Geen resul- taten.
Analyse 12	Atletiekcoach.	Bevoegdheid Roemeens Anti-doping agent-schap wordt niet gemotiveerd.	Art. 2.8 Code 2009.	Verklaring.	N.v.t.	N.v.t.	Vrijspraak i.v.m. ge- brek aan bewijs.	Geen resul- taten.
Analyse 13	Arts.	Bevoegdheid Ita- liaans Olympisch Comité wordt niet gemoti- veerd.	Art. 2.8 Code 2009.	Politiedossier met o.a. tele- foontaps en ad- ministratie die is aangetroffen tij- dens huiszoe- king.	Dopingnetwerk, uitgebreid net- werk en waar- schijnlijk nog verder ontwik- keld als het niet was ontdekt.	Ja, strafverzwa- rend.	Ja, conform art. 10.4.2 Code 2004 (levens-lang).	Geen rele- vante resul- taten.

Analyse 14	Coach van een bokser.	Bevoegdheid Irish Sport Anti-Doping Disciplinary Panel wordt niet gemotiveerd.	Art. 2.8 Code 2009.	Notitie arts, dispensatieformulier en verklaringen.	Bekend volledige schuld voordat zaak aanhangig is en minderjarige sporter.	Ja, strafvermindere	Nee, art. 10.3.2 Code 2009 wordt niet toegepast (27 maanden).	Geen relevante resultaten.
Analyse 15	Coach van gewichtheffer.	Bevoegdheid South African Institute for Drug-Free Sport wordt niet gemotiveerd.	Art. 2.7 Code 2009 en art. 2.8 Code 2009.	Verklaring en analyse van verboden stof.	Minderjarige sporter, middelen onder valse voorwendselen verstrekt en positie als ouder en coach misbruikt.	Ja, strafverzwarend.	Nee, art. 10.3.2 Code 2009 wordt niet toegepast (6 jaar).	Geen relevante resultaten.
Analyse 16	Coach, personal trainer en voedingsadviseur voor gewichtheffer.	Bevoegdheid Canadian Centre for Ethics in Sport wordt gemotiveerd.	Art. 2.8 Code 2009.	Verklaring.	Fout niet gemeld, sporter niet meerderjarig en steroïden werden voor eigen gebruik tegelijk klaarge-	Ja, strafverzwarend.	Ja, conform art. 10.3.2 Code 2009 (12 jaar).	Geen relevante resultaten.

					maakt met vitamine voor sporter.			
Analyse 17	Zwemcoach.	Bevoegdheid van Canadian Centre for Ethics in Sport wordt niet gemotiveerd.	N.v.t.	Politiedossier, verklaringen en verschillende brieven.	Toont geen besef, ging langs de randen van zijn schorsing door met coachen en aangeleverde nieuwe feiten.	Ja, strafverzwarend.	N.v.t.	Geen relevante resultaten.
Analyse 18	Taekwondo coach.	Bevoegdheid van Sports Dispute Resolution Centre of Canada wordt niet gemotiveerd.	Art. 2.7 Code 2009 en art. 2.8 Code 2009.	Verklaring.	Minderjarige sporter.	Ja, strafverzwarend.	Nee, art. 10.3.2 Code 2009 wordt niet gevolgd (5 jaar).	Geen resultaten.
Analyse 19	Coach van gewichtheffers.	Bevoegdheid van het Sports Tribunal of New Zealand wordt niet gemotiveerd.	Art. 2.3 Code 2009 en art. 2.6 Code 2009.	Dopingcontroleformulieren, voorwaarden van de eerder opgelegde	Sprake van recidive, overtredingen gedurende een langere periode en	Ja, strafverzwarend.	Ja, conform art. 10.7.1 Code 2009 (levenslang).	Geen relevante resultaten.

				schorsing, instemmingsformulier, bewezenverklaring van de rechtbank wordt overgenomen en computergegevens.	volledig bewust dat hij overtredingen beging.			
Analyse 20	Coach van speerwerpers.	Bevoegdheid van UK Anti-Doping wordt gemotiveerd.	Art. 2.6 Code 2009 en art. 2.2 Code 2009.	Verklaring en politiedossier.	Meerdere overtredingen, meerdere verboden middelen, kennis en ervaring en poging tot opzettelijk misleiden van het panel.	Ja, strafverzwarend.	Ja, conform art. 10.6 Code 2009 (4 jaar).	Geen relevante resultaten.
Analyse 21	Coach van bokser.	Bevoegdheid UK Anti-Doping wordt gemotiveerd.	Art. 2.6 Code 2009, art. 2.7 Code 2009	Bewijs uit strafrechtelijke zaak.	Minderjarige sporter.	Ja, strafverzwarend.	Ja, conform art. 10.3.2 Code 2009	Geen resultaten.

			en art. 2.8 Code 2009.				(levens- lang).	
Analyse 22	Personal coach en coach Olympisch team estafette.	Bevoegdheid AAA wordt niet gemotiveerd.	Art. 2.6 Code 2009, art. 2.7 Code 2009 en art. 2.8 Code 2009.	Verklaringen.	Rol van coach.	Ja, strafverzwa- rend.	Ja, conform art. 10.3.2 Code 2009 (8 jaar).	Geen rele- vante resul- taten.

Bijlage XVIII – Tabel internationale federatie en IOC uitspraken

Jurisprudentie analyse	Positie begeleidend personeel	Jurisdictie verklaring	Overtreding volgens Code	Bewijsmiddelen	Bijzondere omstandigheden	Invloed bijzondere omstandigheden	Sanctie Code conform?	Overige gevolgen uitspraak
Analyse 23 (Struck)	Hoofdcoach van turnteam.	Bevoegdheid van FIG wordt niet gemotiveerd. ¹	Niet benoemd in uitspraak.	Verklaringen.	Minderjarige sporter, vastgesteld hoe het middel in het lichaam van de turnster is gekomen.	Ja, strafvermindere.	Onduidelijk, omdat niet gesteld is welk artikel is overtreden (6 maanden).	Geen relevante resultaten.
Analyse 23 (Roshynets)	Coach van turnteam.	Bevoegdheid van FIG wordt niet gemotiveerd.	Niet benoemd in uitspraak.	Verklaringen.	Minderjarige sporter, vastgesteld hoe het middel in het lichaam van de turnster is gekomen.	Ja, strafvermindere.	Onduidelijk, omdat niet gesteld is welk artikel is overtreden (6 maanden).	Geen relevante resultaten.

¹ FIG staat voor Fédération Internationale de Gymnastique.

Analyse 24	Teamarts van roeisters.	Bevoegdheid FISA niet gemotiveerd. ²	Art. 2.8 Code 2004.	Teamarts legt geen verklaring af. Verklaring van sporter.	Verantwoordelijkheid en vertrouwen vanwege positie en verwacht voldoende kennis over dopingbeleid te bezitten.	Nee.	Ja, conform art. 10.4.2 Code 2004 (4 jaar).	Geen zoekresultaten.
Analyse 25	Nationale roeifederatie.	Bevoegdheid FISA niet gemotiveerd.	Geen bepaling in de Code over dit onderwerp van toepassing.	Bewijsstukken van de zeven dopingovertredingen.	Veelvoudige en serieuze overtredingen, gebrekkige medewerking en inconsistente en misleidende verklaringen.	Ja, strafverzwarend.	Geen bepaling in de Code over dit onderwerp.	Ja, definitief besluit is genomen waarin nieuwe officials weer worden toegelaten tot evenementen.
Analyse 26	Fysiotherapeut van rugbyers.	Bevoegdheid IRB met betrekking tot.	Art. 2.7 Code 2009 en art. 2.8 Code 2009.	Wisselende verklaringen	Tweede dopingovertreding, disqualificatie.	Ja, strafverzwarend.	Ja, conform art. 10.7 Code	Geen resultaten.

² FISA staat voor Fédération Internationale des Sociétés d'Aviron.

		trekking tot fysiotherapeut niet gemotiveerd. ³		van fysiotherapeut en verklaringen van sporters.	crepantie in verklaringen en verantwoordelikheden als fysiotherapeut.		2009 (levenslang).	
Analyse 27	Oostenrijks Olympisch Comité.	Bevoegdheid IOC wordt niet gemotiveerd.	Art. 2.8 Code 2009.	Bewijzen via politie, verklaringen en resultaten van onderzoekscommissie van het Oostenrijks Olympisch Comité.	Eindverantwoordelijkheid voor alle leden/aangeslotene en het comité had beter moeten weten in verband met eerder dopingschandaal.	Nee, omdat het comité bereidwillig was en heeft geholpen in de procedure, wordt dat afgestreept tegenover de verzwarende omstandigheden.	Code 2009 kent geen bepalingen over financiële sancties.	Geen relevante informatie.

³ IRB staat voor International Rugby Board.

Bijlage XIX – Tabel CAS uitspraken

Jurisprudentie analyse	Positie begeleidend personeel	Jurisdictie verklaring	Overtreding volgens Code	Bewijsmiddelen	Bijzondere omstandigheden	Invloed bijzondere omstandigheden	Sanctie Code conform?	Overige gevolgen uitspraak
Analyse 28 (Mayer)	Hoofdcoach en teammanager van ski-team.	Bevoegdheid CAS wordt gemotiveerd. ¹	Code bestond toen nog niet.	Politiedossier, onderzoekscommissie van het IOC en verklaringen.	Verantwoordelijkheid wegens zijn positie, geen aantekeningen bijhouden van behandeling en behandeling zonder medische ervaring uitvoeren.	Ja, strafverzwarend.	Code bestond toen nog niet (verbod op deelname Olympische spelen tot 2010).	Mayer in 2006 op nieuw bij doping-schandaal betrokken.
Analyse 28 (Baumgartl)	Hoofd medisch team van skiteam.	Bevoegdheid CAS wordt gemotiveerd.	Code bestond toen nog niet.	Politiedossier, onderzoekscommissie van het IOC	Onvoldoende leidinggevend en houding niet in	Geen invloed.	Code bestond toen nog niet (verbod op deelname	Geen relevante resultaten.

¹ CAS staat voor Court of Arbitration for Sports.

				en verklarin- gen.	overeenstem- ming met gel- dende (medi- sche) regels.		Olympische spelen tot 2010).	
Analyse 28 (Müller)	Chiropractor van skiteam.	Bevoegdheid CAS wordt ge- motiveerd.	Code bestond toen nog niet.	Politiedossier, onderzoeks- commissie van het IOC en verklarin- gen.	Geen bevoegd- heid om injecties te zetten.	Geen invloed.	Code bestond toen nog niet (verbod op deelname Olympische spelen tot 2010).	Geen rele- vante resul- taten.
Analyse 29	Licentiehou- der van wie- lerteam.	Bevoegdheid CAS wordt ge- motiveerd.	Code niet van toepassing op licentieaan- vraag.	Besluiten van licentie com- missie, onder- zoek naar do- pingovertre- dingen binnen het team en bewijzen voor de gevolgde procedure.	Positieve ont- wikkelingen m.b.t. dopingbe- leid van ploeg vastgesteld.	Ja, strafvermin- derend.	Code niet van toepassing op licentieaan- vraag (licentie wordt toege- wezen).	Geen resul- taten.

Analyse 30	Coach van een nationaal langlaufteam.	Bevoegdheid CAS wordt gemotiveerd.	Art. 2.6 Code 2004 en art. 2.8 Code 2004.	Verklaringen en politiedossier.	Meerdere sporters betrokken, bewust en opzettelijk begaan van dopingovertreding, niet hoofd dopingnetwerk en plotselinge vlucht na politie inval.	Ja, strafverzwarend.	Ja, conform art. 10.4.2 Code (15 jaar).	Geen relevante informatie.
Analyse 31	Echtgenoot en trainer van gewichtheffer.	Bevoegdheid CAS wordt gemotiveerd.	Geen bepaling uit Code die van toepassing is op nalatigheid trainer.	Verklaringen.	Gebrek aan bewijs.	Ja, strafverminderend.	Vrijspraak, i.v.m. gebrek aan bewijs.	Geen relevante informatie.
Analyse 32	Voetbalcoach.	Bevoegdheid CAS wordt gemotiveerd.	Art. 2.8 Code 2004.	Verklaringen en onderzoeksrapport van Cyprus Football Association.	Meegewerkt tijdens onderzoek, geen naam willen geven van handelaar en pillen vooraf niet	Geen invloed op strafmaat.	Ja, conform art. 10.3.2 Code (4 jaar).	Geen resultaten.

					getest op werking.			
Analyse 33	Coach nationaal voetbalteam.	Bevoegdheid CAS wordt gemotiveerd.	Art. 2.5 Code 2009.	Verklaringen dopingcontroleurs.	N.v.t.	N.v.t.	Vrijspraak, i.v.m. gebrek aan bewijs.	Geen relevante resultaten.
Analyse 34	Hoofdcoach gewichtheffers.	Bevoegdheid CAS wordt gemotiveerd.	Code bestond toen nog niet.	Politiedossier en verklaringen.	Tweede dopingovertreding, wist van de verboden middelen en had anders moeten handelen vanwege zijn positie.	Ja, strafverzwarend wegens eerdere dopingovertreding.	Code bestond toen nog niet (levenslang).	Geen resultaten.
Analyse 35	Atletiekcoach.	Bevoegdheid CAS wordt gemotiveerd.	Art. 2.8 Code 2009.	Verklaringen en transcript van een vergadering.	Had beter moeten weten vanwege zijn positie, niet hoofd dopingentwerk en uit houding leidt het panel af dat hij wist dat	Ja, strafverzwarend.	Ja, conform art. 10.3.2 Code (10 jaar).	Geen resultaten.

					zijn sporters ver- boden middelen gebruikte.			
--	--	--	--	--	--	--	--	--